XXX. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1974. OKTÓBER 17

Ludas Matyi

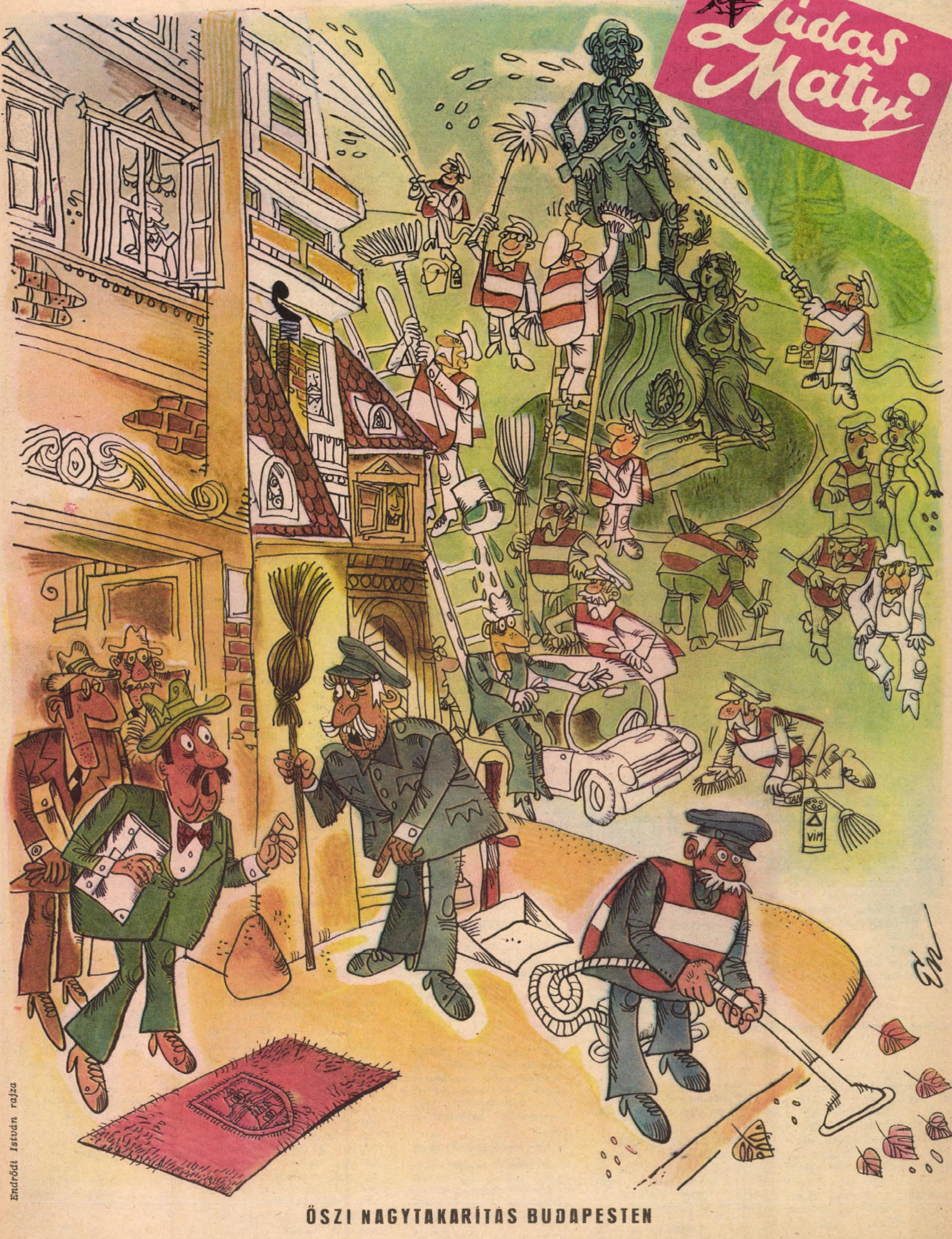

Endrődi István rajza

ŐSZI NAGYTAKARÍTÁS BUDAPESTEN

– *Töröljék le a lábukat, mielőtt az utcára lépnek!*

(Revünk a 8–9. oldalon)

KEDVES LUDAS!

EGY FORINTOT A METRÓÉRT!

Olvastam a minap az újságokban, hogy erélyesen fellépnek az engedély nélkül építkezők ellen. A fővárosban eddig négymillió forint bírságot mértek ki rájuk. Ebből *a Moszkva téren engedély nélkül felépített metró-állomásra kivetett bírság kétmillió forint.*

Amióta ezt olvastam, csupa kérdőjel az életem:

Hogy lehet az, hogy az összes többi metróállomásra van engedély, épp csak a Moszkva térire nincsen? Talán az építtetők nem jól emlékeztek arra, hogy tulajdonképpen hány metróállomást is akarnak építeni (elvégre a Tervhivatal feje sem káptalan), s egy papírral kevesebbet kértek, mint kellett volna?

Vagy kértek a Moszkva térre is, csak nem kaptak? Talán azért, mert az ottani állomás helyére mások valami mást terveztek, mondjuk állatóvodát, autósmozit vagy rodeo-pályát?

Azok, akik utólag a bírságot kiszabták, miért nem szóltak korábban? Miért nem mondták: hé, emberek, maguknak itt nem szabad építkezni, vagy megszerzik a papírt, vagy szedjék a sátorfájukat, s menjenek innen az állomásukkal! Vagy talán annyira titokban folyt az építés, hogy már csak akkor vették észre, amikor készen volt?

Elfog az aggodalom: a Népstadion, a Petőfi-híd, az Intercontinental Szálló építési papírjai rendben vannak-e vajon? Hát az Operaházé? A Halászbástyáé? a Rácfürdőé? Nehogy utólag derüljön ki, hogy nincs engedélyük, s emiatt megbírságolják őket! Én már Aquincum romjait is gyanakvással figyelem: hátha nem is a népvándorlás pusztította el, hanem lebontatták az egészet, mert engedély nélkül épült a város és a légiós tábor?

És mi lesz, ha a metró nem fizeti ki a kétmilliót? Lebontják a Moszkva téri állomást? És hova teszik? (Ha ezzel segíthetek, én szívesen felajánlok Gyömrőn egy kisebb telket metró állomás céljára. Még az építési engedélyt is kijárom hozzá a helyi hatóságoknál.)

Lebontani azért mégse hagyjuk, emberek! Lehet, hogy nincs engedélye — de nagyon jó! (Annyi minden van, amire van engedély, mégsem jó. Nem azokat kellene inkább piszkálni? Én csak kérdezem, persze.)

Kétmillióan élünk Pesten. Ha mindenki csak egy forintot ad, már együtt van a bírság. Ennyit nekünk megér a metrónk!

(radványi)

KETTEN EGY KÉPEN

A Főfotó Vállalat Lenin körúti műtermében a barátom néhány fényképet szeretett volna készíttetni, 6×9 centiméteres nagyságban. Nem magányosan akart pompázni a felvételen, hanem feleségével édes kettesben.

— Azt már nem! Még mit nem kívánnak?... — hüledeztek a fotósok. Aztán szépen elmagyarázták nekik, hogy a 6×9-es fényképen csak társtalanul szerepelhet az ember. Tanácsot is adtak: csináltassanak levelezőlap nagyságú fényképet, akkor a létszám sem lehet akadály.

A különleges szabályzat tiszteletben tartása helyett barátom és felesége sürgősen távozott a műteremből. Mi tagadás: nem is nagyon tartóztatták őket.

Mit szól mindehhez a konkurrencia? — vetődött fel bennem, és telefonon már tárcsáztam is a FÉNYSZÖV Lenin körúti műtermét. Megtudtam, hogy ha a vevő ragaszkodik az általa megadott képmérethez, természetesen minden igyekezetükkel teljesítik kérését.

Hát így gondoltam én is valahogy!

(—si)

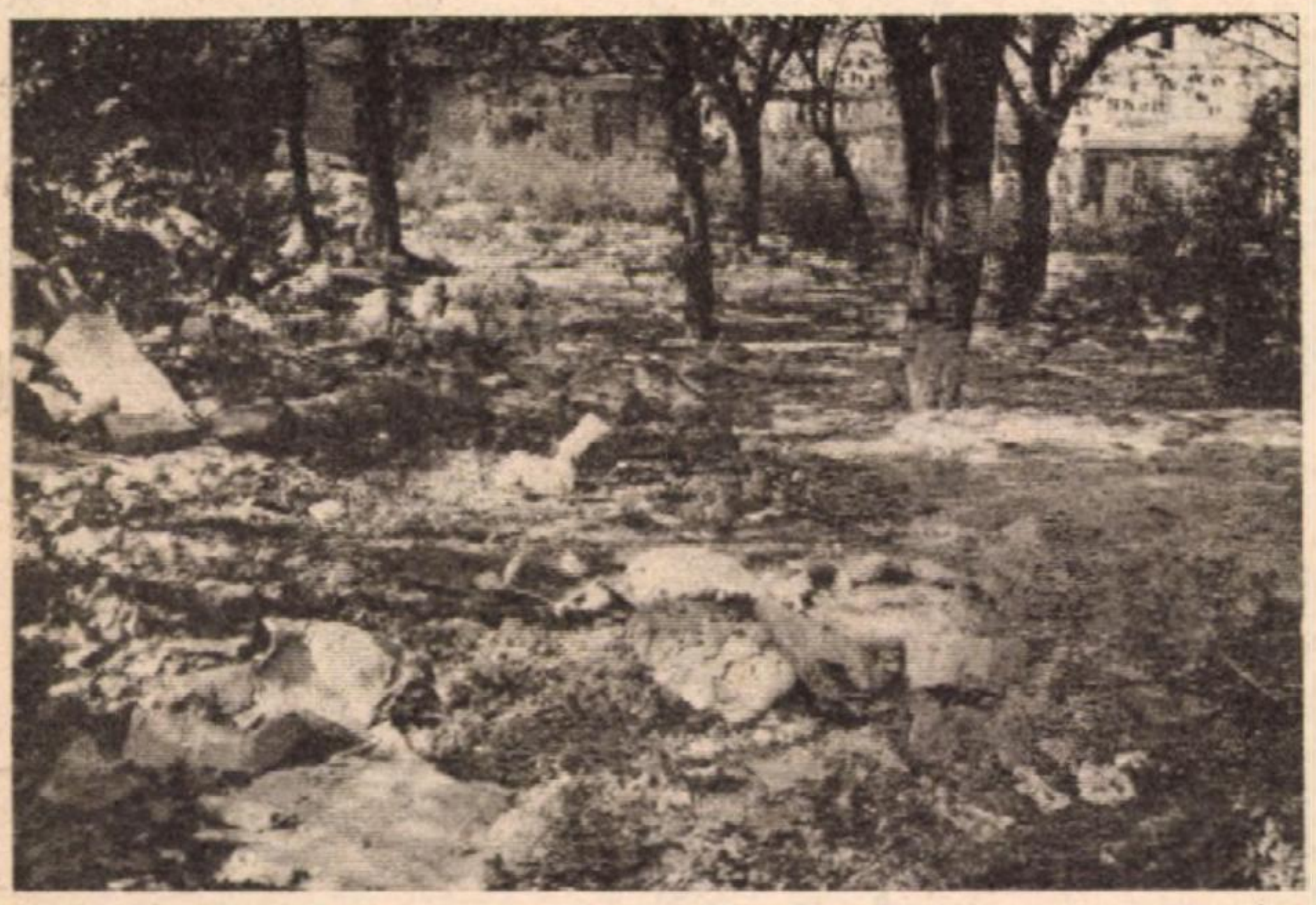

„TÖLTŐÁLLOMÁSOK"

Szép fővárosunk utcáit járva egyre-másra fedezek fel új, világvárosi nivójú létesítményeket, melyeket meg is szoktam örökíteni fényképezőgépemmel. Így került a napokban lencsevégre a Széna tér mellett, a Hattyú és Csalogány utca szétágazásánál létesített Shell benzinkút.

Harminc lépéssel odább azonban egy másik „töltőállomás": egy termelői bormérés hirdetése pompázik.

A borkimérés táblája mögött a képen látható kb. 400 négyszögöles beépítetlen házhely „díszlik", melyre boldog-boldogtalan évek óta hordja a szemetet és háztartási hulladékokat két megnyitott bejáraton át!

Lehetséges, hogy ez a szeméttöltő-állomás elkerülte eddig az illetékesek figyelmét?

Mit szól mindezekhez a KÖJÁL?

Megyer Tibor
Budapest

SOROMPÓ

Orosházán évekkel ezelőtt lezárták a Szarvasi úti vasúti átjárót azzal, hogy ott felüljárót építenek. A forgalmat átterelték az állomáshoz közeli átjáróhoz, amely a tolatási határon belül esik. Az ottani gyakori tolatás és vonatjárás miatt a sorompó gyakran és hosszasan le van zárva, előtte a járművek hosszú sora kénytelen várakozni. Ez pedig rengeteg munkaidőkiesést jelent. Egyébként az említett felüljáró építéséhez még hozzá sem fogtak. Meddig tart még ez az állapot?

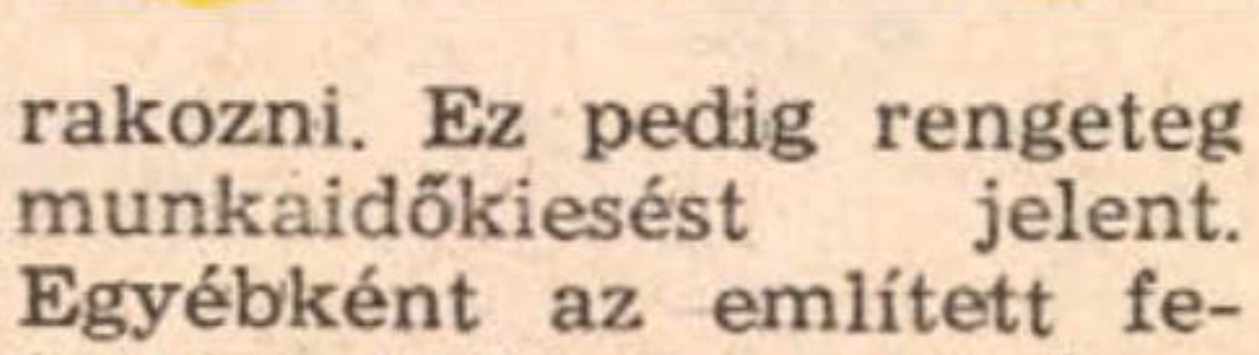

Dr. Darók József
Orosháza

MIÉRT FIZETÜNK?

Lakóhelyemen, Gyálon, 1973-ban befizettem 28 forintot szemétszállítási díj címén. Örömmel vettük tudomásul, hogy végre tőlünk is rendszeresen elviszik a szemetet, örömünk azonban nem tartott sokáig, mert egy pár alkalom kivételével hetekig nem láttuk a szemeteskocsit. Már azt hittük, megszűnt az intézményes szemétszállítás, de nemrégiben felszólítottak egy csekk kíséretében, hogy amennyiben a szemétszállítási díjat 8 napon belül nem fizetem be, bírósági eljárást indítanak ellenem. Én persze befizettem, nem mintha annyira megijedtem volna, de szerettem volna, ha a szemetet rendszeresen elviszik. Ám most is három hete az utcán a szemét, nem viszik el onnan. Akkor miért fizetünk?

Tóth Ernő
Gyál, Rózsa út 17.

EDIT

Edit... Milyen muzsikája, hangulata van ennek a gyönyörű női névnek! Hány szerelmes verset, szonettet írtak erről a bársonyosan simogató, ámbraillatú, dallamos, csodálatos női névről.

A napokban az Otthon Áruház bútorosztályán nézelődtem. Ott találkoztam ezzel a varázslatos névvel. Egy bútordarabon nagy, nyomtatott betűkkel ez állt:

Edit szennyestartó 702 Ft.

A Ditkék, Editkék büszkén vehetik tudomásul, hogy bútoriparunk névadó bizottsága ilyen megtiszteltetésben részesíti őket.

(g-os)

HÉT ÉVE ÁZUNK!

Két évvel ezelőtt, 1972 augusztusában elpanaszoltam a Ludasban, hogy fürdőszobánk mennyezete évek óta beázik, de az Ingatlankezelő Vállalat nem tesz semmit ellene.

Amint a panasz megjelent a lapban, az Ingatlankezelő Vállalat emberei is megjelentek a lakásban. Próbálták kijavítani a tetőt, de nem sok sikerrel. Akkor megígérték, hogy a következő nyáron kicserélik a tetőt. El is végezték a munkát tavaly nyáron, de néhány hónap múlva a fürdőszobánk újból csak beázott.

Panaszra mentünk ismét az Ingatlankezelőhöz. Beadványunkra azt a meglepő választ kaptuk, hogy azért van a beázás, mert a fürdőszoba ablaka körül a fal kívülről nincs bevakolva. (Máig sem értem: hogyan ázik be attól a mennyezet, ha az ablak körül nincs vakolat?!)

A vakolatot azóta sem javították ki, a mennyezet azóta is beázik. Sürgetésünkre július 4-én azt a választ kaptuk, hogy a tetőjavításra garancia van, a Berhidai Ktsz-nek tehát sürgősen ki kell javítania a rosszul elvégzett munkát.

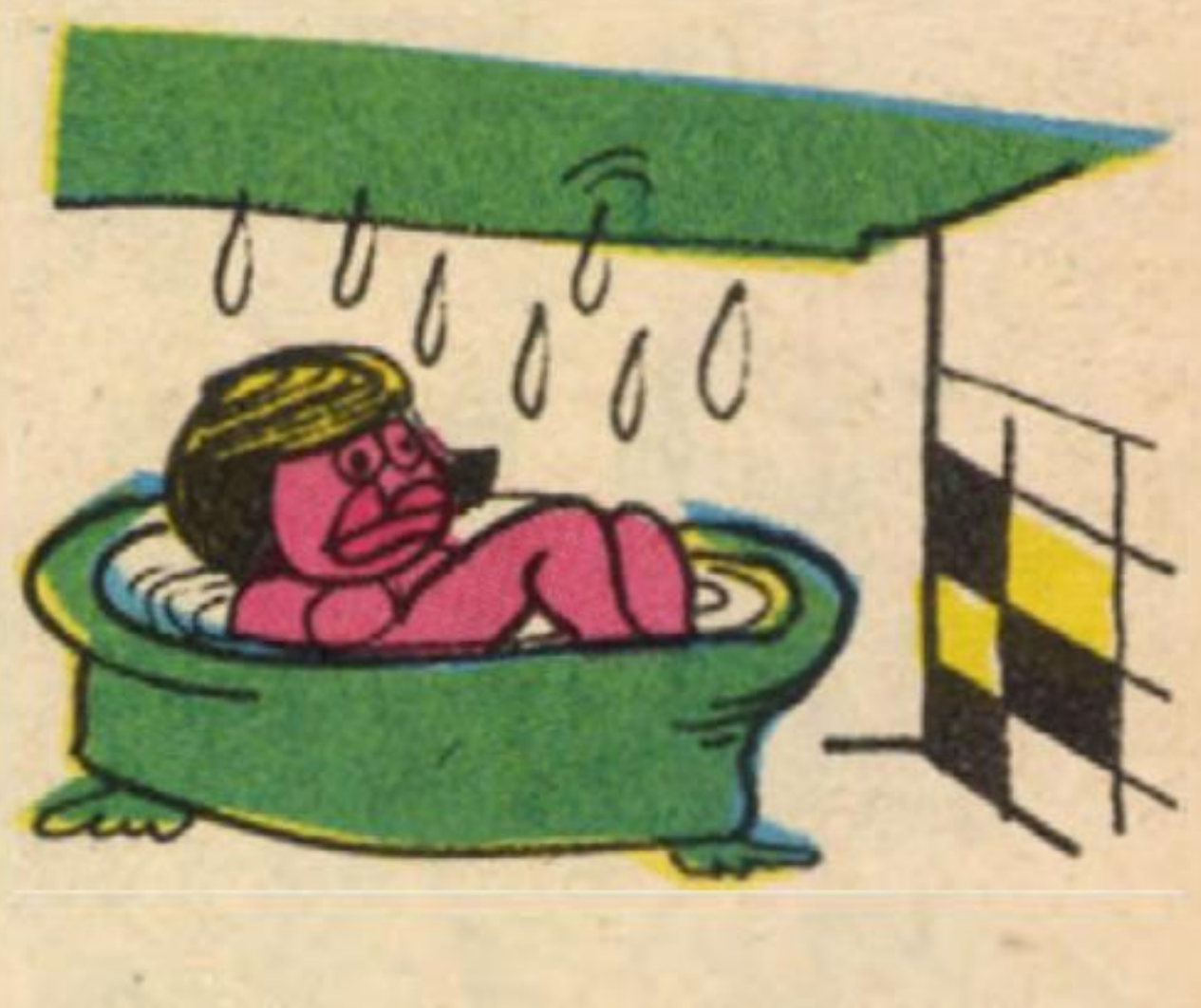

Azóta újra eltelt három hónap, sem a berhidaiak nem jelentkeztek, sem az Ingatlankezelő Vállalat emberei.

Hova forduljak vajon még, hogy a tetőnket megjavítsák és a hét vizes esztendő után legalább hét száraz esztendő következzék ránk?

Kotosz Gyuláné
Székesfehérvár, Béke tér 2

VÁLASZ EGY LEVÉLRE

Tisztelt Dobi Imre!

A Ludas Matyiban megjelent panaszára szeretném közölni, hogy a Birkás Imre lakótelepen az út- és járdaépítés befejeződött. Valamennyi lakóépület be van kötve valamelyik úthoz. A lakótelepi utakon a gépkocsiknak 20 km-es sebességgel lehet közlekedni, ezek az utak a gyalogos közlekedést is kiszolgálják. A Birkás Imre lakótelep Bajnok úti részén a park építéséhez anyagköltség címén százezer forint rendelkezésre áll.

Önökön a sor, hogy társadalmi munkát szervezzenek és a rendelkezésre álló pénzt így kiegészítsék. Mi tisztában vagyunk azzal, hogy többet lehetne még adni ezen a lakótelepen is, de a Belinszkij lakótelepen még az út, a járda, a park is hiányzik.

Mivel Önök a lakótelepen községfejlesztést nem fizetnek, több társadalmi munkát kellene vállalniok, hogy a lakásuk környékén a park is elkészüljön.

Balázs János
oszt. vez.
Orosháza, Városi Tanács VB

JAVASLAT

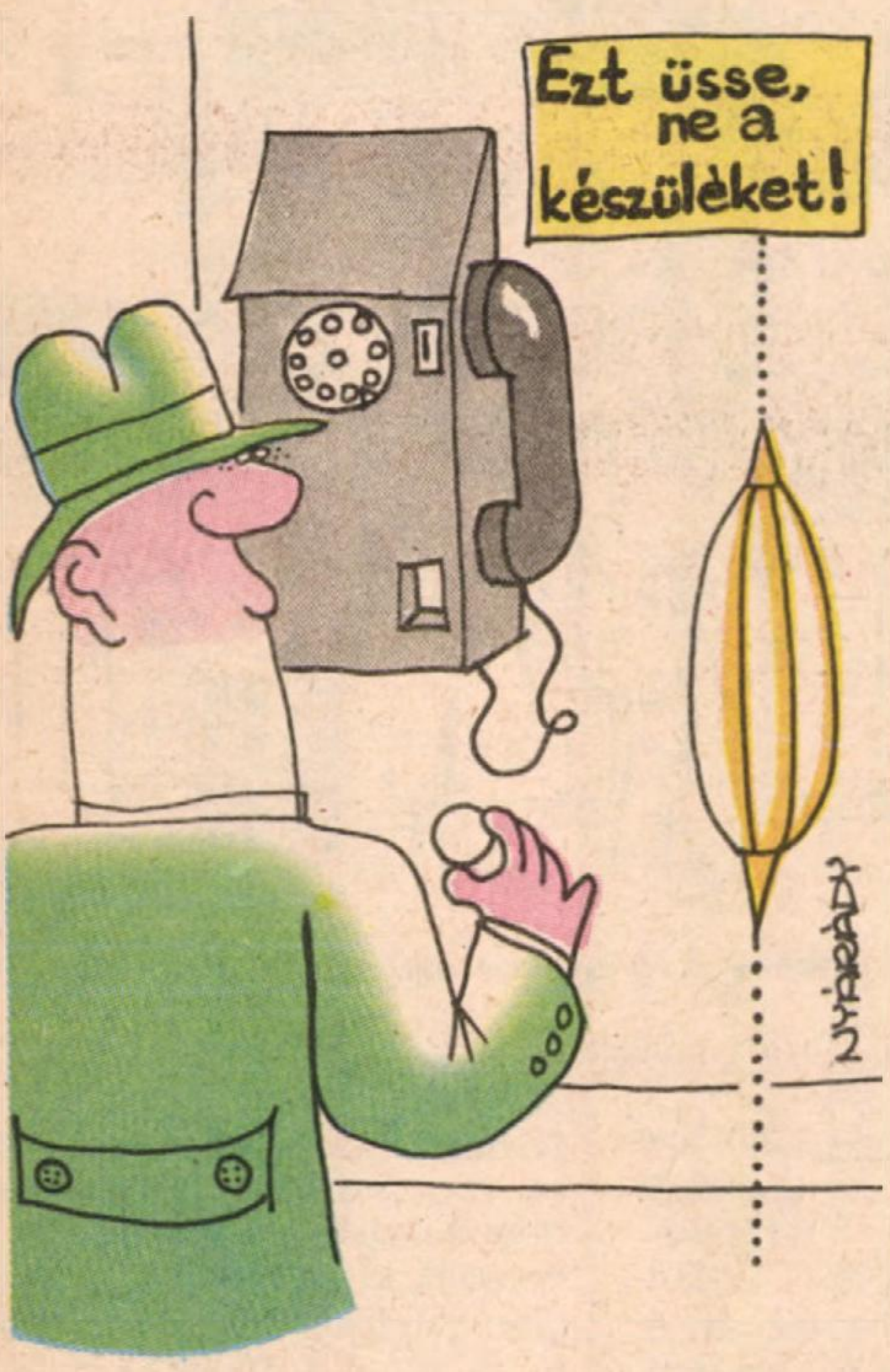
Ezt üsse, ne a készüléket!

AMERIKAI SEGÉLY

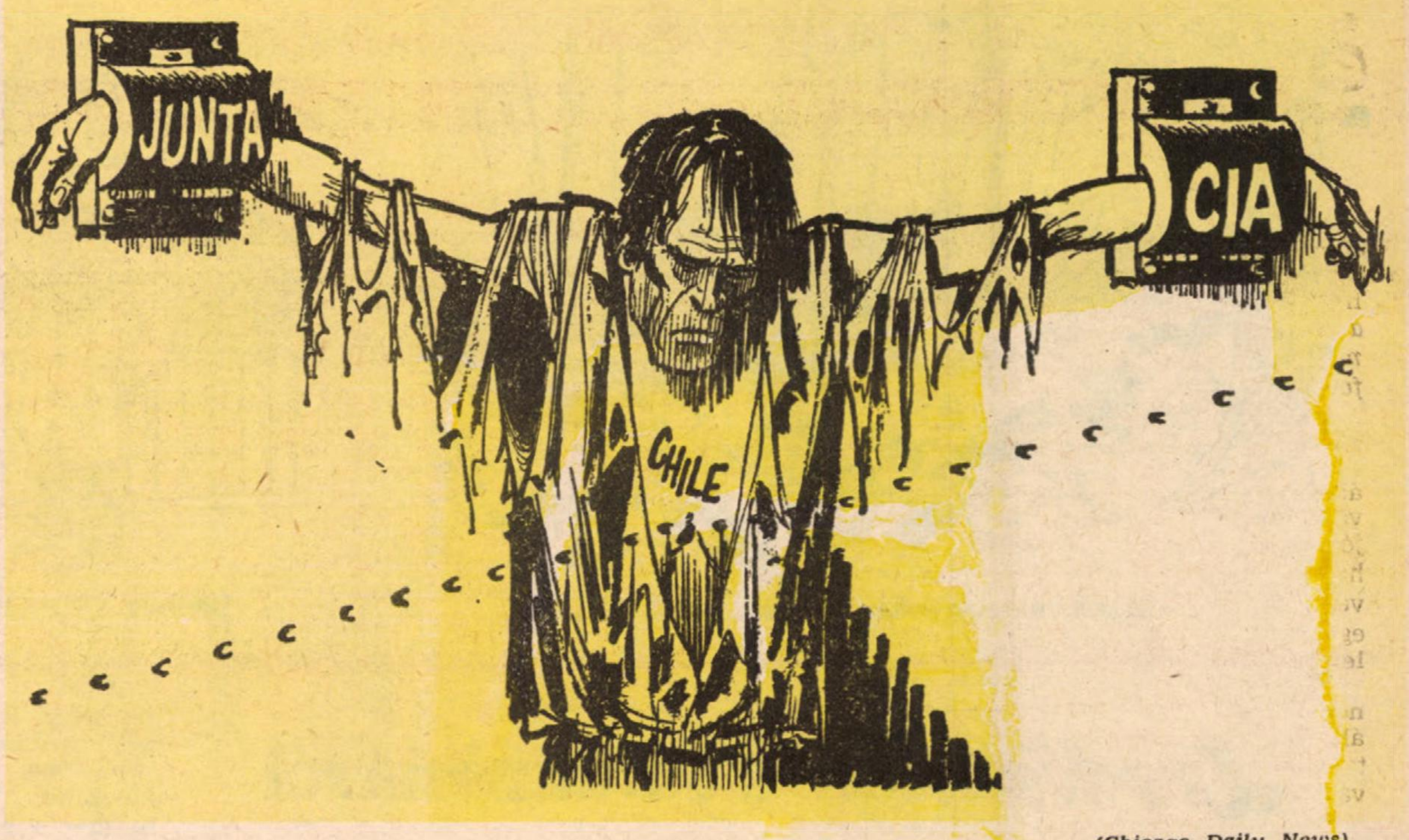

(Chicago Daily News)

MEGNYILT A PINCESZÍNHÁZ

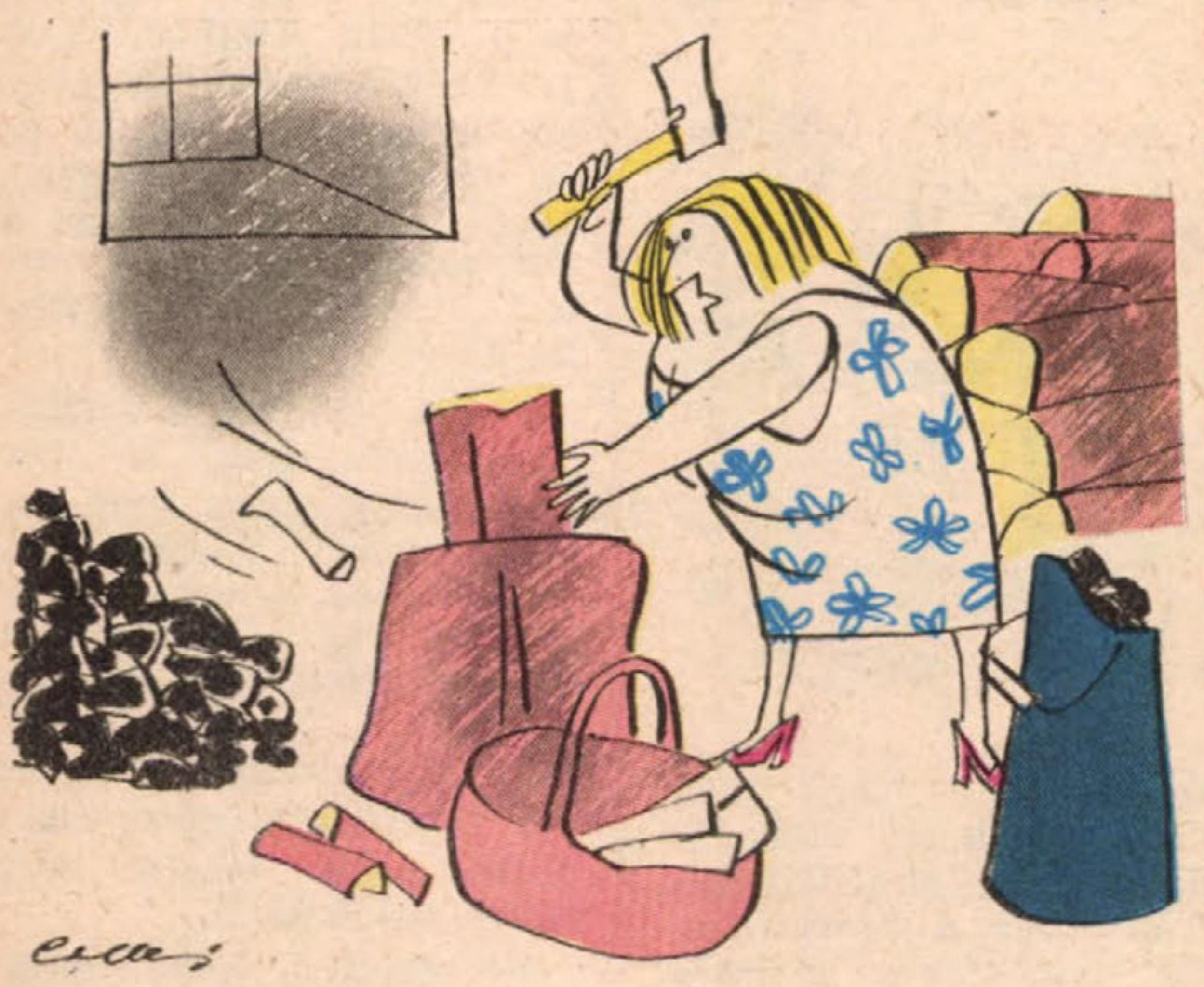

A főszereplő.

AMBÍCIÓ

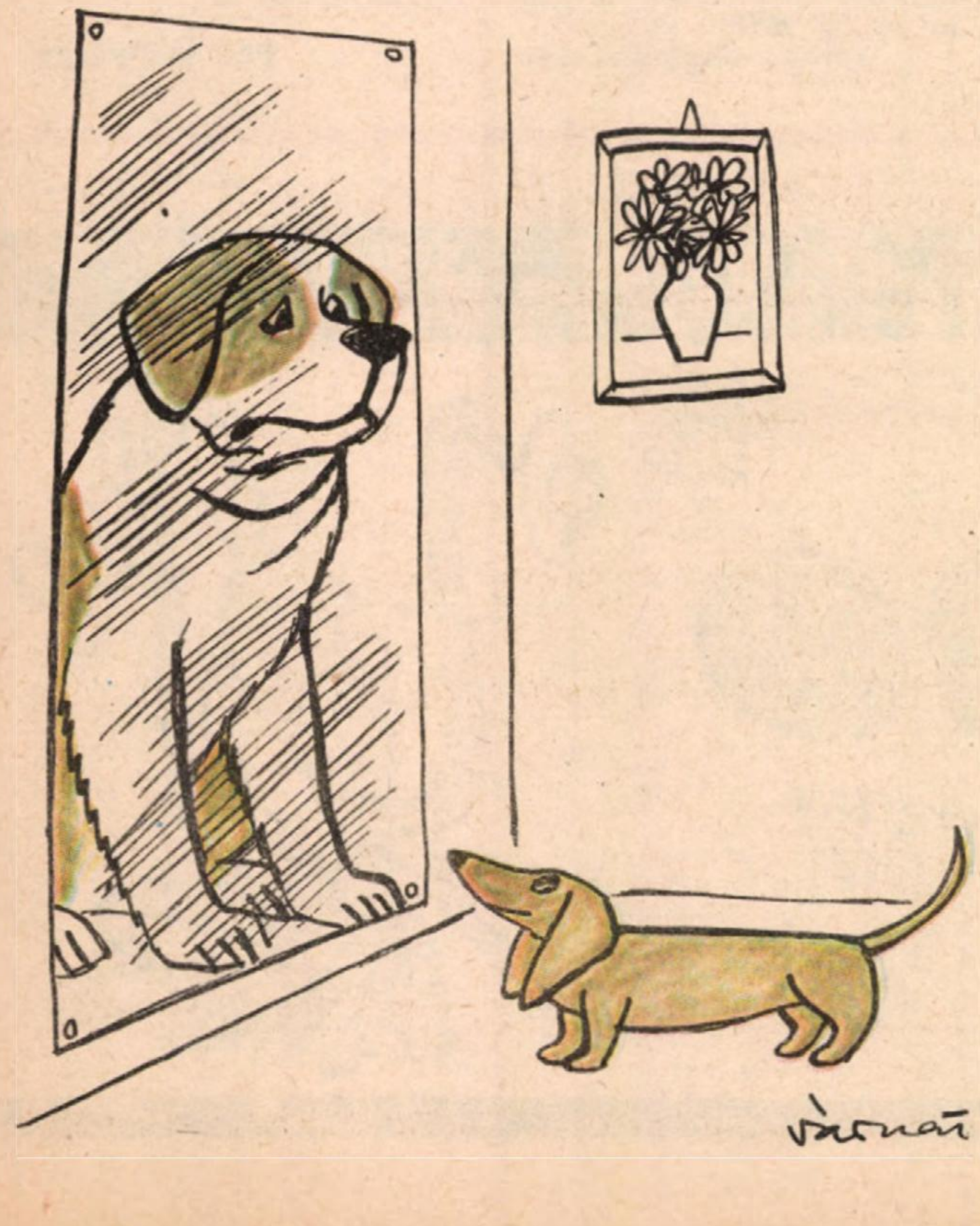

Vezérürük

Egyszer már végre erélyesen fel kellene lépni ellenük!

A vezérürük ellen!

Épp ideje volna ráncba szedni őket!

A vezérürüket!

Mert rengeteg baj van miattuk.

Állnak az emberek türelmesen a zebránál, hisz piros a lámpa. De akkor egy vezérürü lelép a járdáról.

Bele a tilosba!

Peckesen menetel!

És már szállingóznak utána néhányan, egy másodperc, és meglódult az egész nyáj.

Mert a példa ragadós.

Mert a nyáj zöme semmitől sem retteg jobban, minthogy mamlasz, elhetetlen alaknak látszódjék, aki magányosan szobroz a járdán, miközben már mindenki átkelt.

Mert a nyájban akad pár gyenge jellem, aki csak úgy megy a többivel.

Mert a nyáj néhány egyedének imponál a vezérürü hetyke-buta határozottsága.

Mert minden nyájban előfordul egy-két lassú észjárású személy, aki azt hiszi, hogy talán hirtelen megváltozott a KRESZ, ezert ez a nagy tolongás a piros jelzésnél.

És fékek csikorgása, és csak az utolsó pillanatban sikerül... Vagy még akkor sem!

Vezérürü megy át elsőnek a park friss füvén. Az ő lába nyomán talán még kiegyenesedne a gyenge hajtás, de mögötte ott tipródik már a nyáj! És pár nap alatt keményre tapasot földutak szelik át a jobb sorsra érdemes gyepet, pár méteres kerülők miatt, jöhetnek a kertészek, kezdhetik elölről.

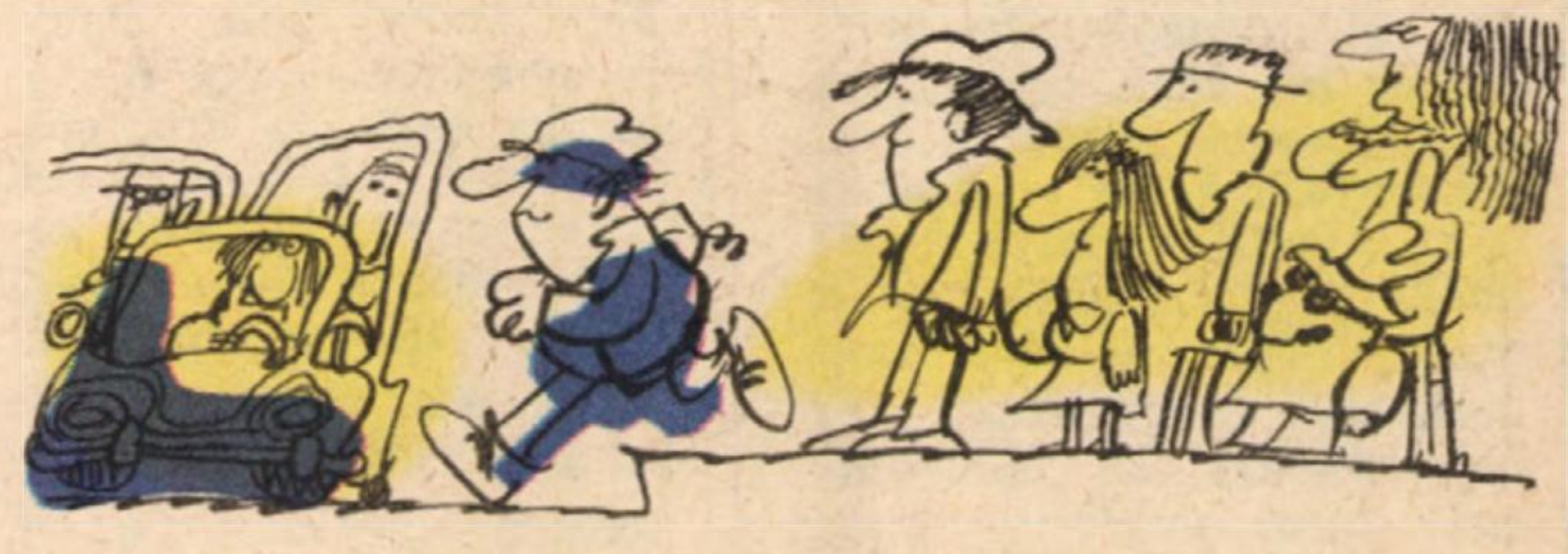

Vezérürü úszik be elsőnek a folyóba az okkal tiltott örvényes helyen, vezérürü dobja az első sörösüveget a labdarúgó pályára, vezérürü töri le emlékbe az első darabot a műemlékből, vezérürü adja meg az alaphangot az italboltok „nótaestjein”, vezérürü kezdi az életveszélyes előzéseket síkos úton, szürkületben, vezérürü...

Hopp, álljon meg a menet!

Érzem, igazságtalan vagyok.

Nem azért, mert kárhoztatom a vezérürüt.

Azért vagyok igazságtalan, mert nem kárhoztatom azokat, akik — saját bajukra, saját vesztükre — követik a vezérürüket.

A sok szamarat!

Micsoda?!

Vezérürü juhnyájnál van?

Vezérürü után juhok mennek?

Kérem, lehet, hogy a legelőn juhok — de a pesti utcán — szamarak!

Kürti András

MÉLTATLANKODÓ FÉRJ

– Egy szót sem lehet érteni a kriminből, úgy csörömpölsz az edényeiddel, fiacskám.

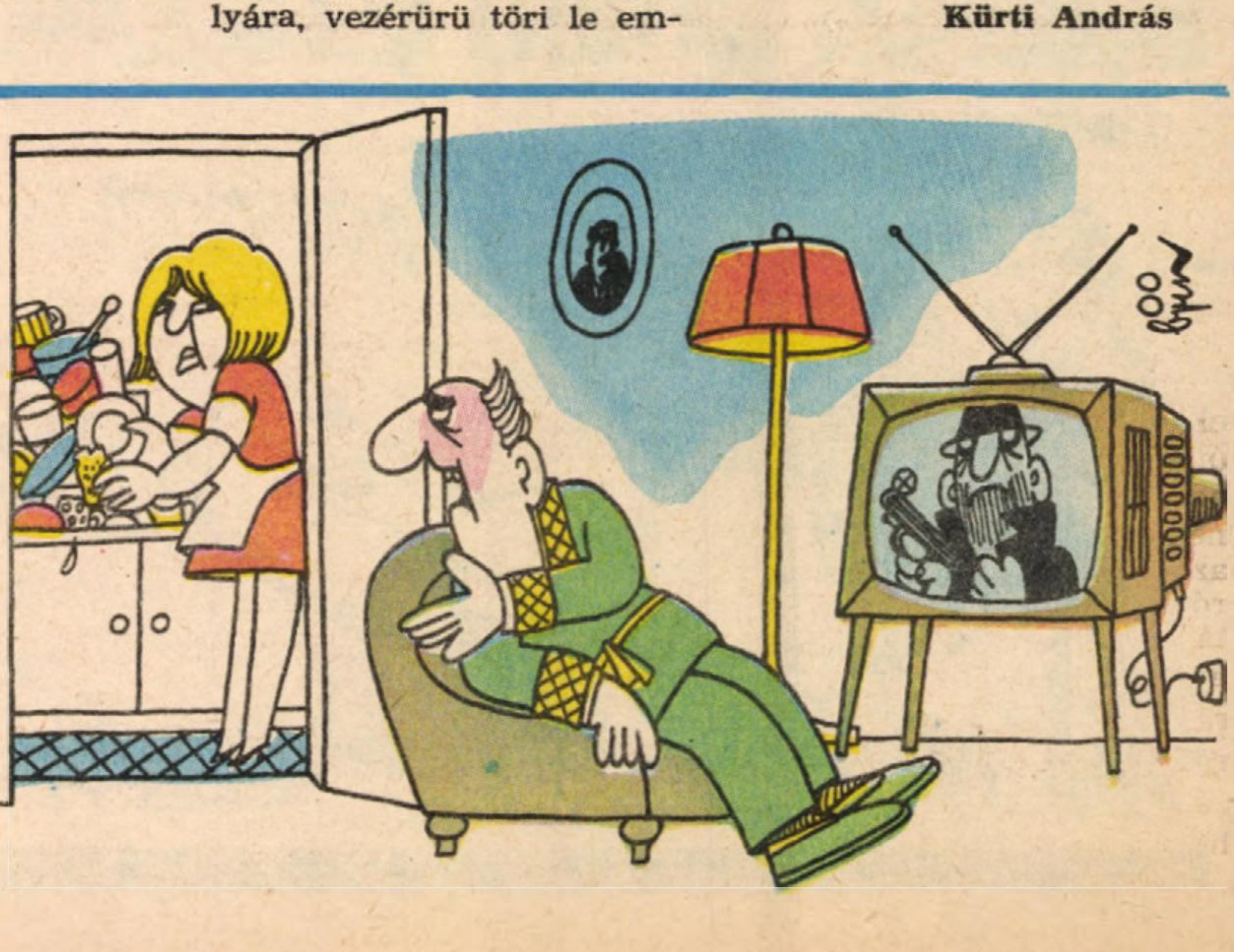

ÖSZI AVAR

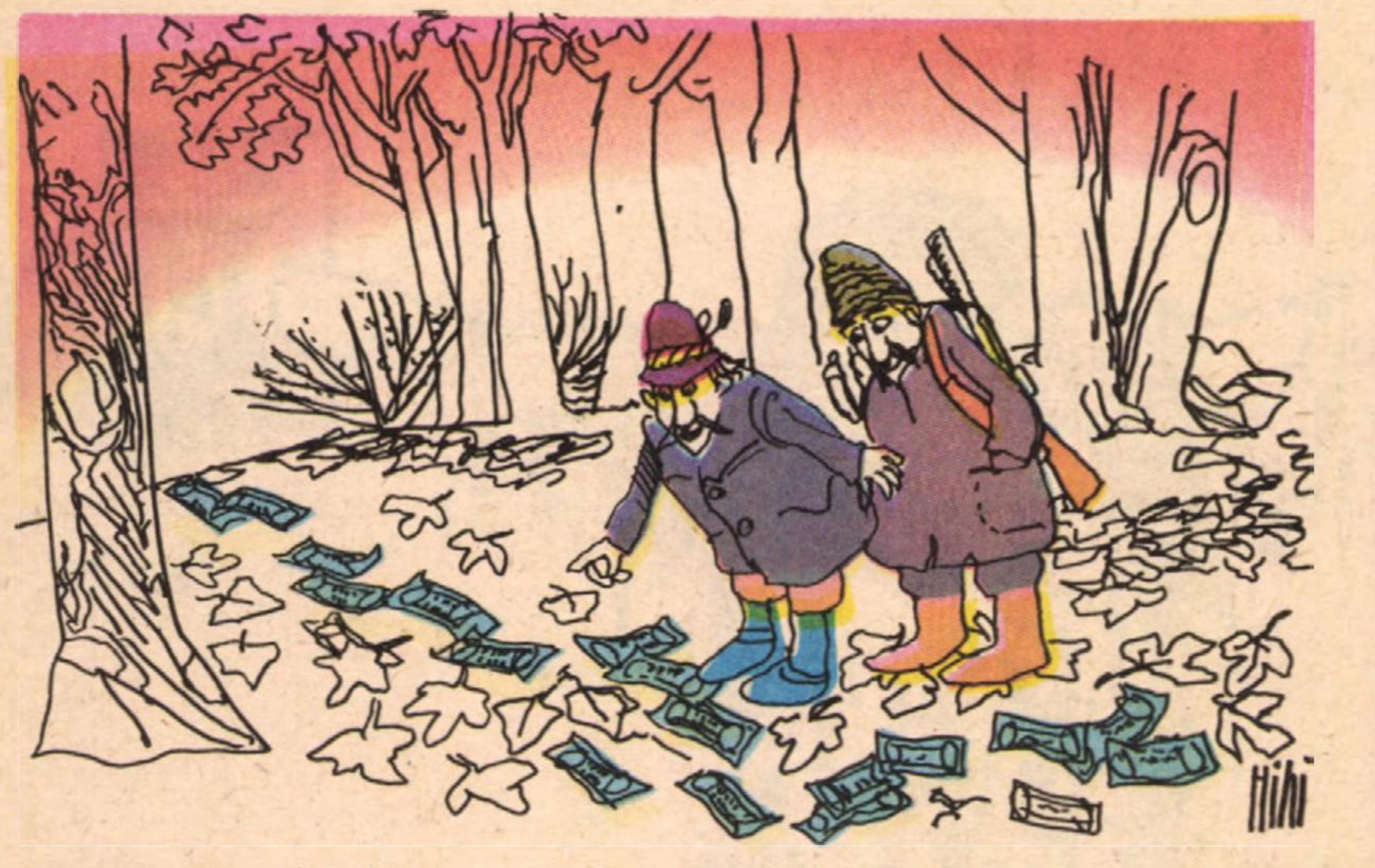

– Úgy látom, erre jártak a külföldi vadászok…

SZEZONVÉG

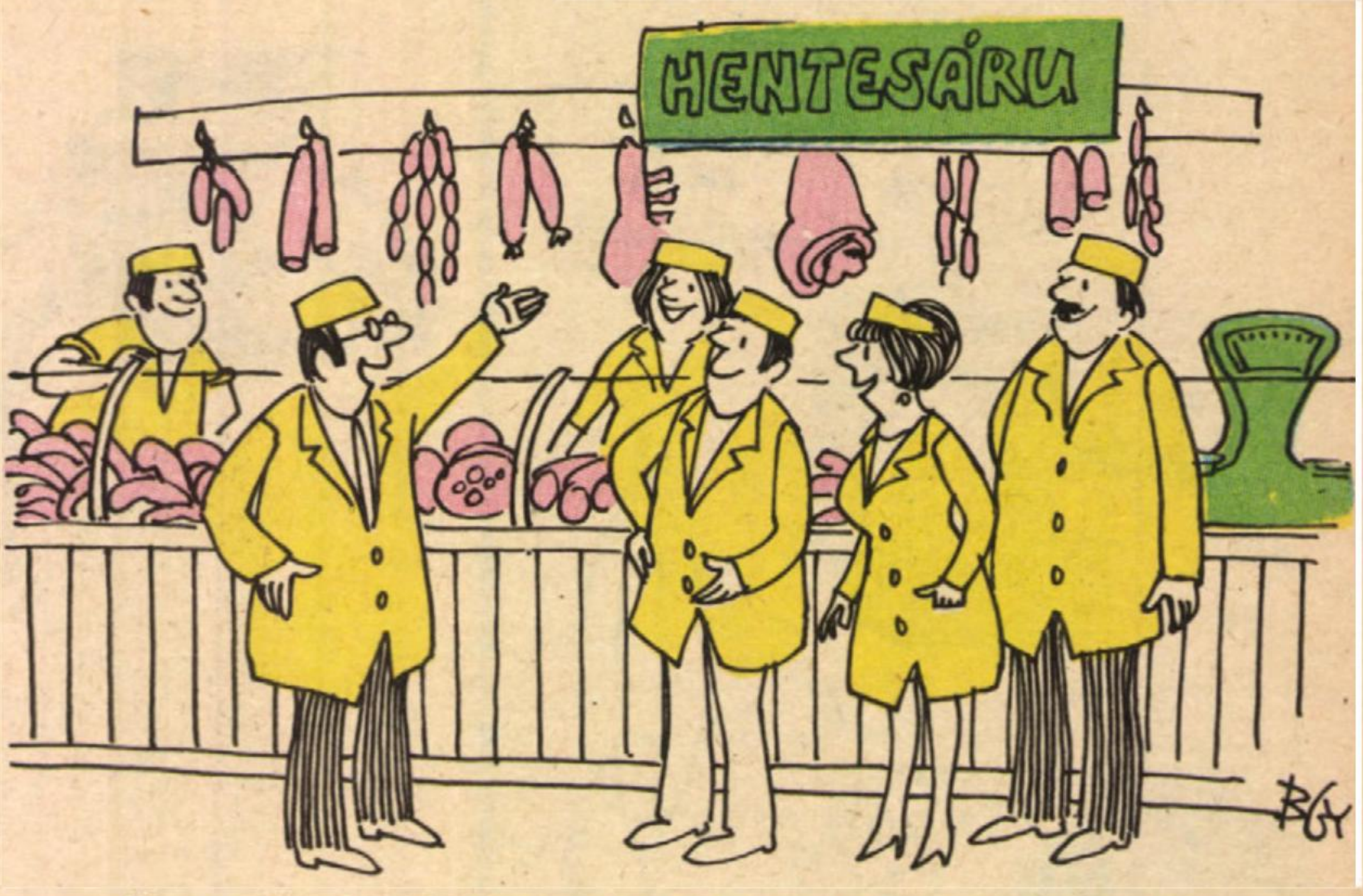

– Elmentek a külföldiek, kirakhatjuk a gyulait meg a téliszalámit!

Levélváltás a bürokráciáról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az országgyűlés nemrég tárgyalta a tanácstörvény végrehajtását. Az egyik képviselő felszólalásában azt mondta, hogy „Ma is sok ember közérzete romlik meg, ha megfogja a hivatal kilincsét." Nekem is voltak már hasonló érzéseim, amikor ügyes-bajos dolgaimmal a tanácsot felkerestem.

Nem lehet csodálkozni a tanácsi dolgozók túlterheltségén, de azon ugyancsak csodálkozom, hogy a minisztériumok és a különböző állami szervek miért adtak ki — egyedül csak a múlt évben — 1330 rendelkezést és az ezzel járó irányelveket és előírásokat? Nem gondoltak arra, hogy ez a rengeteg megkötöttség mennyire megnöveli a tanácsi bürokráciát?

Tisztelt Olvasónk!

Gondoltak rá, de mégis túlszabályozták az életet. Ám az országgyűlés nemcsak az államapparátusban meglevő bürokráciát bírálta, hanem — értelemszerűen — az intézményeknél a vállalatoknál, a téeszeknél, és a társadalom minden területén bárhol fellelhető bürokratizmust is. A miniszterhelyettes felszólalásában elhangzott jelmondat: „Nagyobb demokratizmus, kisebb bürokratizmus" remélhetőleg tért hódít és megteszi a hatását.

Mert nagy hiba lenne arra gondolni, hogy a bürokrácia csak az államapparátusnál lelhető fel. Mindenhol találkozunk vele. Szeretném önnek ezt egy-két példával illusztrálni. Egészen egyszerű példákkal.

Régóta hallunk arról, hogy kibővítik a szabadon vásárolható gyógyszerek körét. Egyes gyógyszereket szívesebben megvásárolnának a dolgozók a patikában saját pénzükért, mint hogy a körzeti orvosnál vagy a rendelőintézetben esetleg órákat várakozva feliratnák. Az enyhe hatású nyugtatót, a Daedalont például most kizárólag csak négy darabonként lehet vásárolni a gyógyszertárakban. Tíz vagy húsz darabot semmi körülmények között sem adnak.

Bárki bemehet azonban a patikába ötvenszer egymásután négy darabért és ezzel megvásárolhat kétszáz darabot is. Vagy például az enyhe hatású szemcseppet, az úgynevezett műkönnyet az egyik gyógyszertár kiadja recept nélkül is, ez esetben a vevő kifizeti a négyforintos árat. A másik gyógyszertár azonban ugyanezt az orvosságot csak receptre adja, tehát a „betegnek" el kell mennie a szemészeti rendelőbe, ott rövidebb-hosszabb várakozás után megkapja a receptet és a műkönny árának tizenöt százalékáért, azaz hatvan fillérért bármelyik gyógyszertárban megveheti.

Nyilvánvaló, hogy ez egészségügyi probléma is: a szabadon vásárolható gyógyszereket nagy megfontolással lehet csak kiválasztani és engedélyezni. De az már a bürokratizmus tárgykörébe tartozik, hogy erre évek óta nem került sor, csak mindig beszéltek róla. Az ügy megoldásával jól járna a dolgozó, nem kellene feláldozni a szabad idejéből egyetlen percet sem és jól járna az SzTK is.

A kereskedelemben fellelhető bürokratizmusból is megemlítek egyet. Egy bosszankodó olvasónk leveléből idézek néhány sort. „Az üzletben felajánlottam, hogy előre kifizetem a kirakatban általam kiszemelt gyapjúmellényt és a kirakatrendezés után majd bejövök érte. (Az üzletben ugyanis nem volt kapható, kifogyott). Nem fogadták el a pénzt. Amikor legközelebb bementem az üzletbe, ugyanaz az eladó türelmetlenül kijelentette, hogy „az a darab már el van adva". Állítását azonban nem tudta bizonyítani."

Hiába van tehát rendelkezés arra, hogy a kirakatba csak olyan árut szabad kitenni, amiből bent az üzletben is van választék, ha pedig az üzletben az áru elfogyott, akkor a kirakatból be kell venni. Kirakatrendezés ürügyén ezt egyáltalán nem, vagy csak néha teszik meg egyes üzletekben.

Kétségtelen, hogy társadalmunkban túl nagy a bürokrácia, de gyakran nem a rendeletekben, hanem a végrehajtásban van a hiba. Nem kismértékben erről is szó volt az országgyűlésen.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

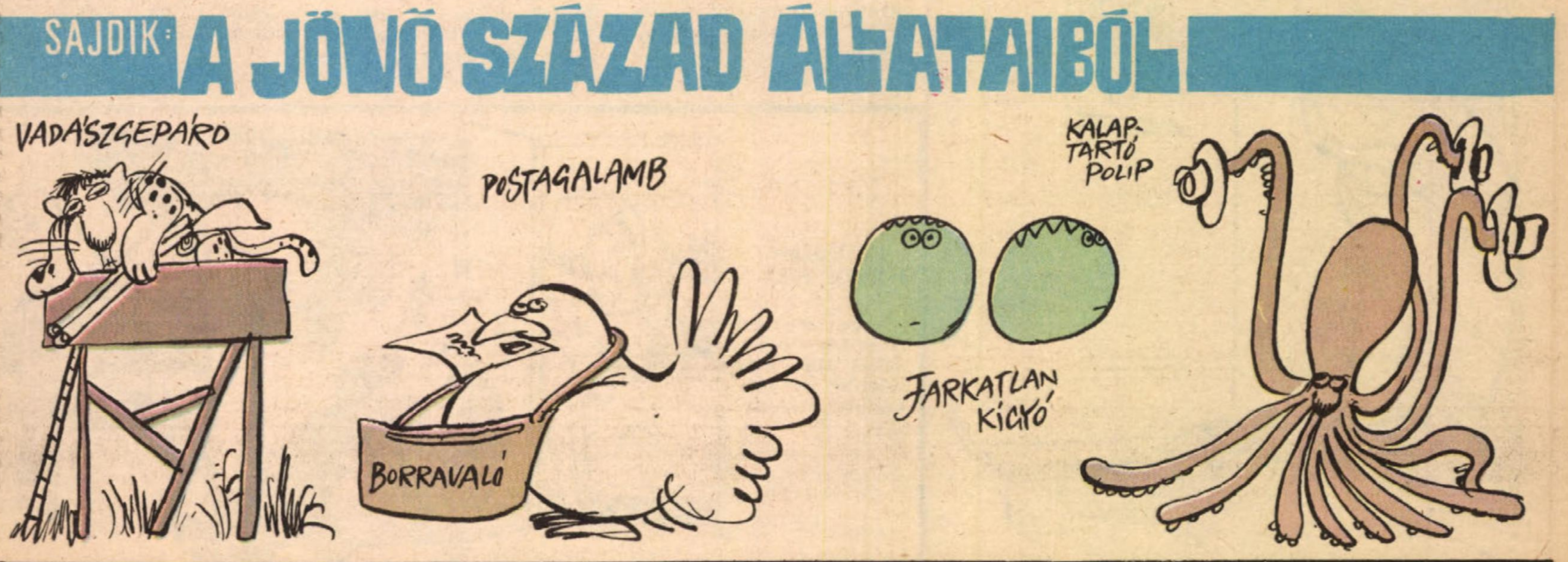

SZEMÜVEGGONDOK

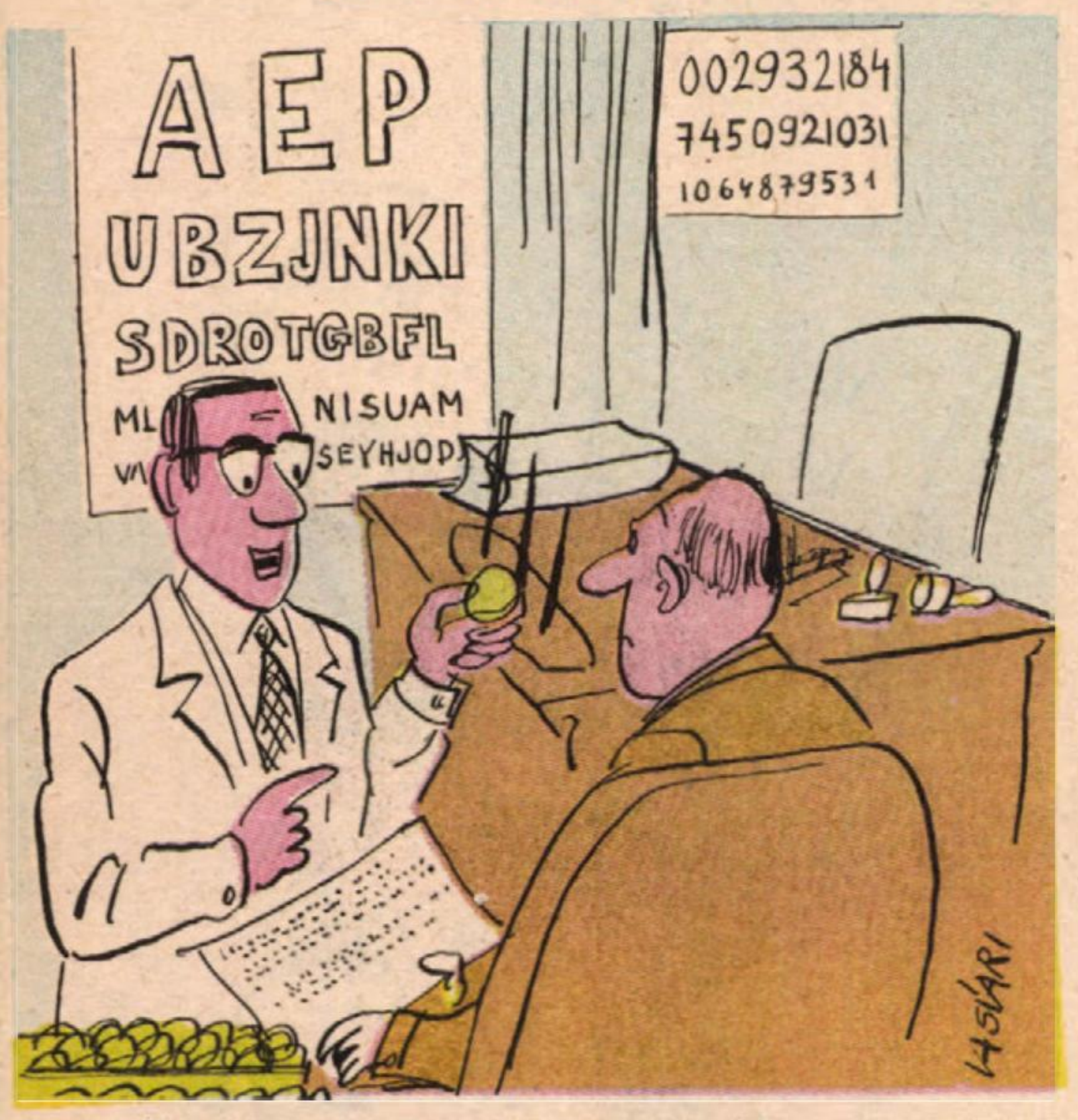
AEP
UBZJNKI
SDROTGBFL
ML NISUAM
VA SEYHJOD
002932184
7450921031
1064879531
LASIÁRI

– Két dioptriával többet írok fel, mint szükséges. Mire elkészül, pont jó lesz.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Négy férfi szalad egy huligán elől. Valaki megkérdi őket:
— Miért félnek ennyire? Hiszen maguk négyen vannak!
— Ez igaz, de nem tudjuk, hogy melyikünket akarja megverni . . .

TERVEK

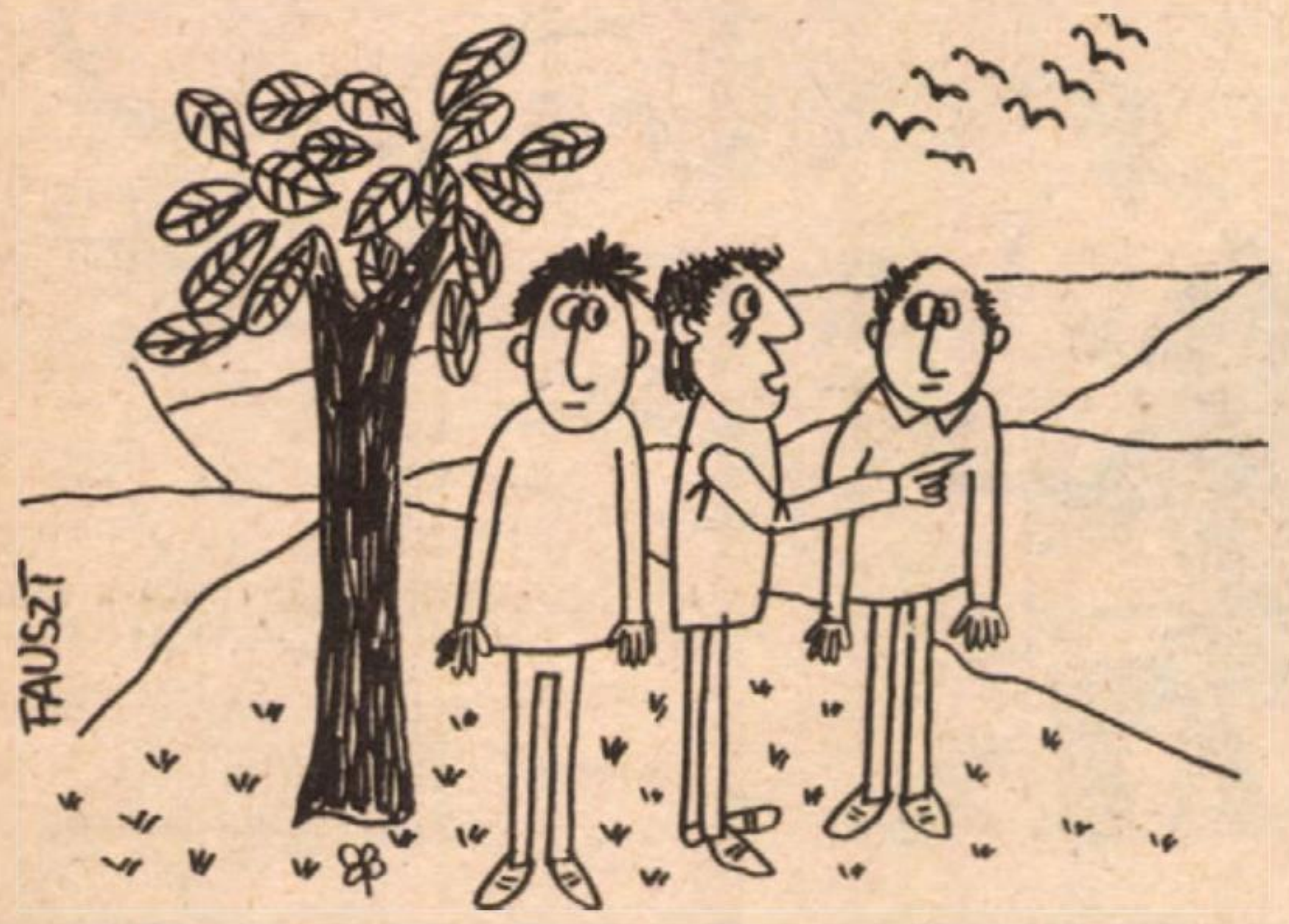

– Ide jövőre kukoricát, búzát és gépalkatrészt fogunk vetni!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

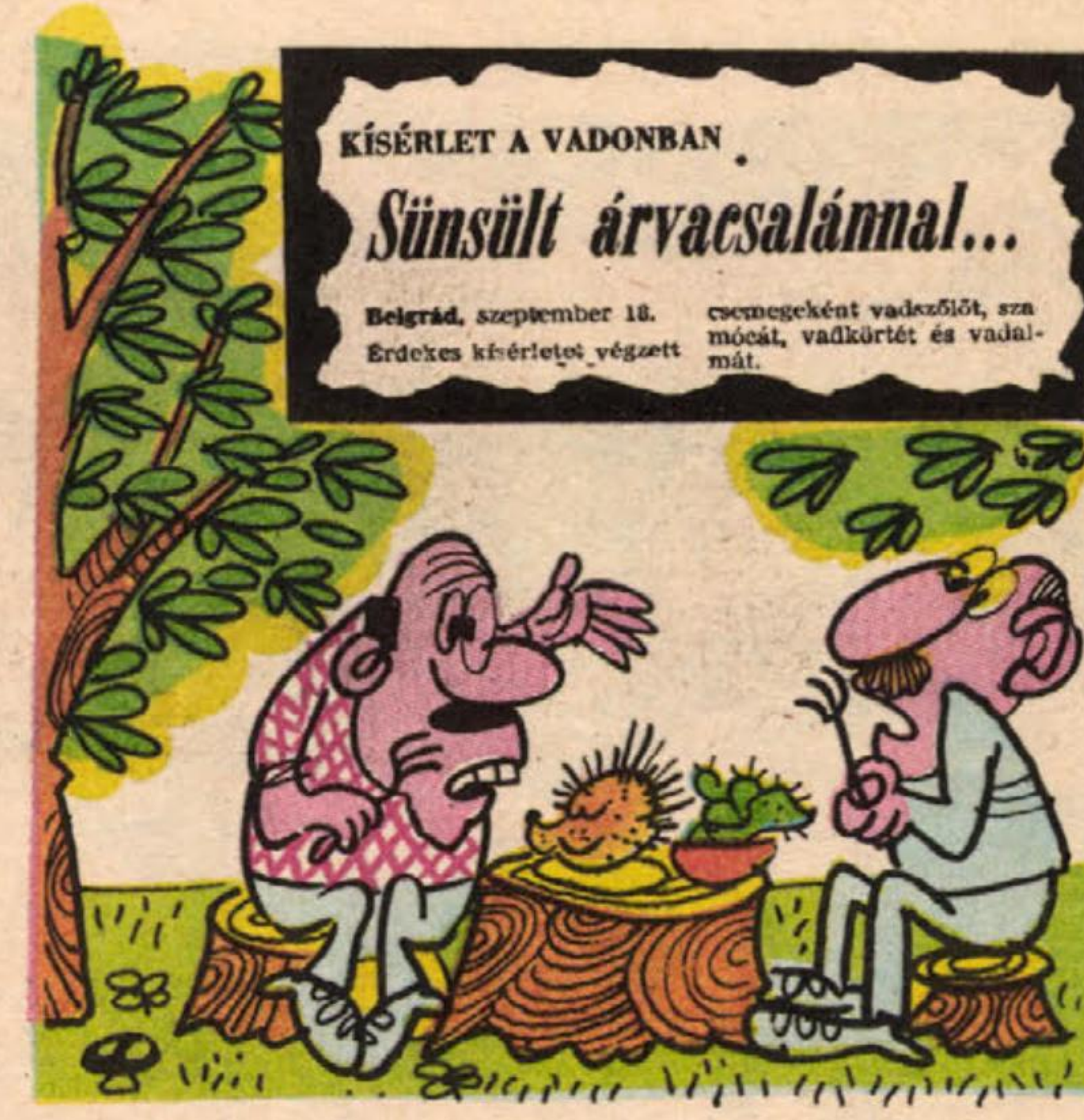
KÍSÉRLET A VADONBAN.
Sünsült árvacsalánnal...
Belgrád, szeptember 18. Érdekes kísérletet végzett
csemegeként vadszőlőt, szamócát, vadkörtét és vadalmát.

– Emlékszel, milyen pompás volt az üzemi konyhán a marhapörkölt spagettivel?

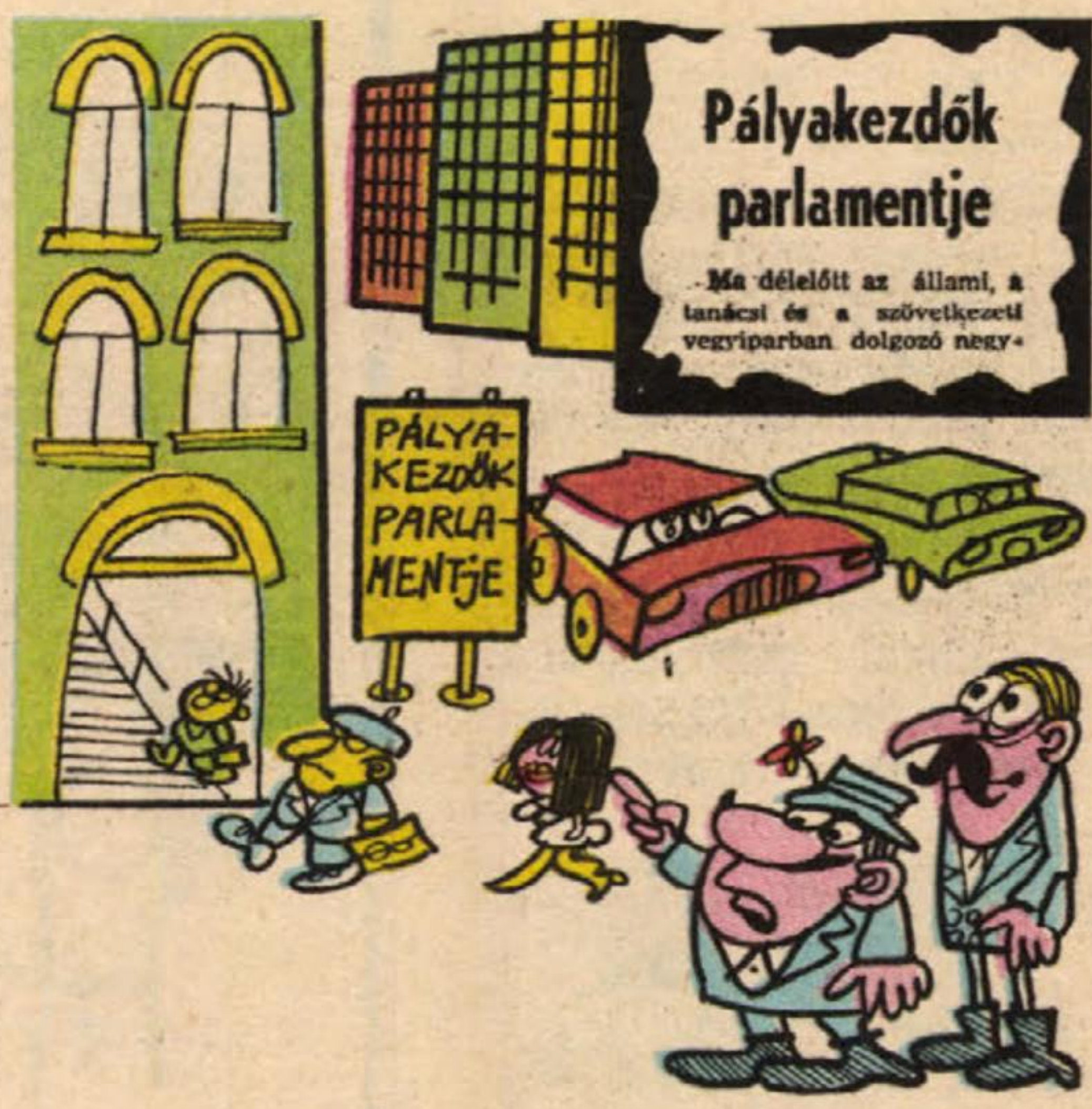
Pályakezdők parlamentje
Ma délelőtt az állami, a tanácsi és a szövetkezeti vegyiparban dolgozó negy-
PÁLYAKEZDŐK PARLAMENTJE

– Látja, sógor, még tanácskozni sem mennek vidékre.

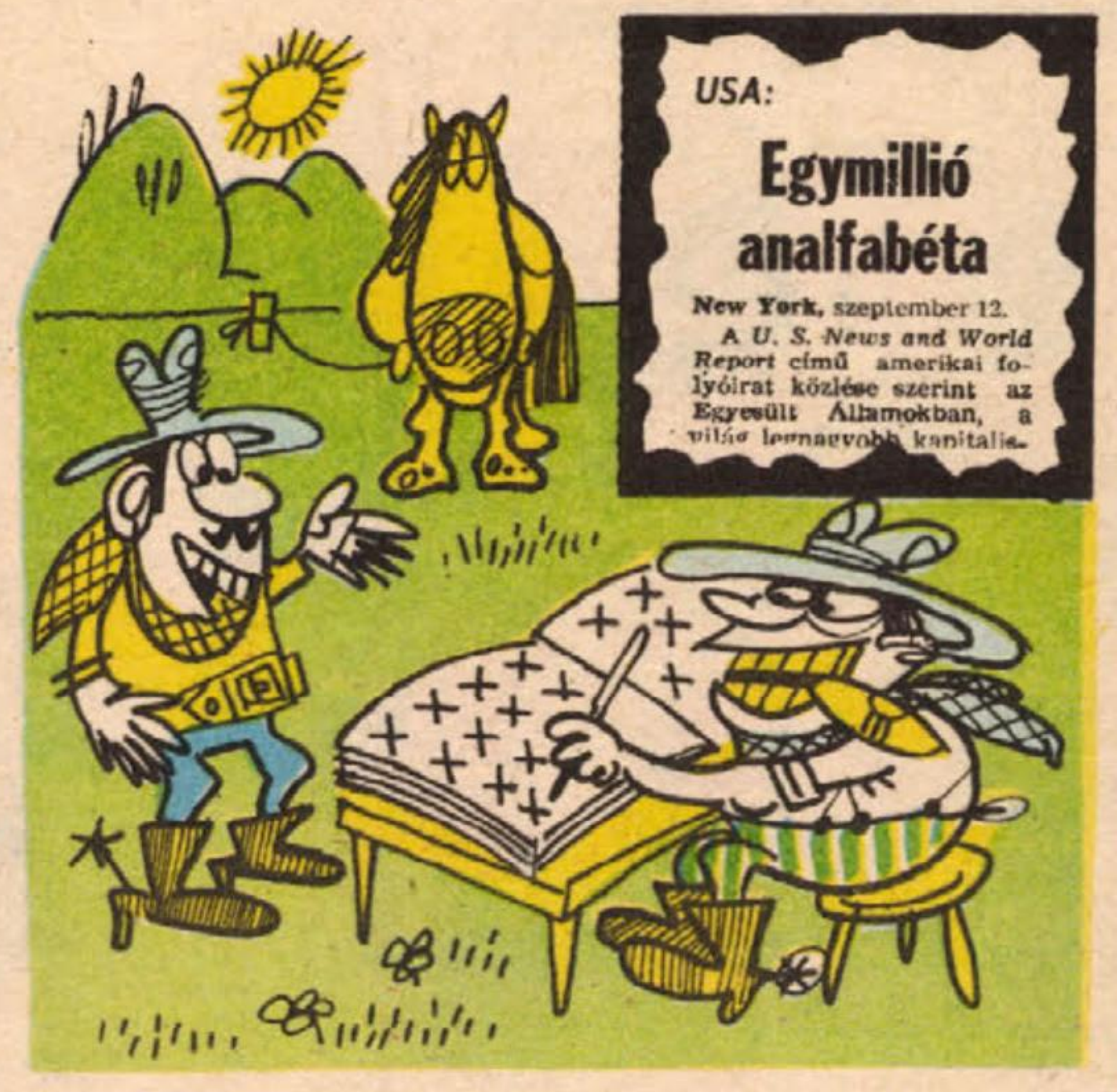
USA:
Egymillió analfabéta
New York, szeptember 12.
A U. S. News and World Report című amerikai folyóirat közlése szerint az Egyesült Államokban, a világ legnagyobb kapitalis-

– Mit csinálsz, Jim?
– Az emlékirataimon dolgozom.

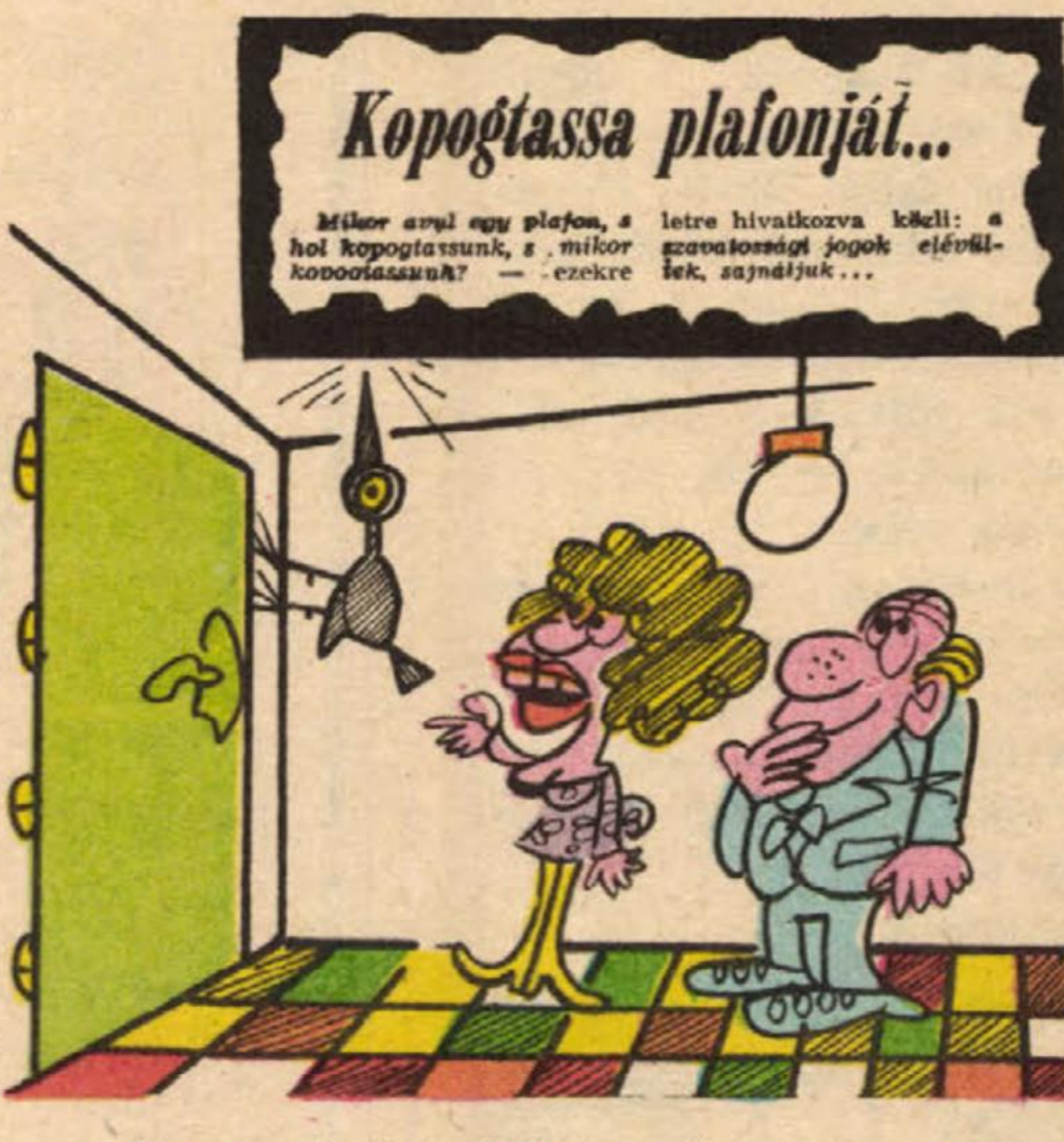
Kopogtassa plafonját...
Mikor avul egy plafon, s hol kopogtassunk, s mikor kopogtassunk? — ezekre
letre hivatkozva közli: a szavatossági jogok elévülnek, sajnáljuk...

– Nem győztünk felkopogni a zajos szomszédnak, ezért vettünk egy harkályt.

EZER FURFANGOS TANÁCS

Hetilapjaink utolsó oldalain általában hasznos tanácsok olvashatók, ezernyi ötlettel segítve az olvasót: talán ezért is népszerűbbek e lapok hátulról, mint elölről.

Mi sem nélkülözhetjük az effékle népszerűséget. Alábbi rovatunkban a mi olvasónk is megtalálhatja, amire régóta feni a fogát.

Hogyan tegyünk el télire legyet? *A légy, a hibás kezelés következtében ősz végére rendszerint elhull, pedig szívesen elidőzik a fűtött szobában és megfelelő körülmények között áttelelni is képes. A téli légy legnagyobb ellensége a szellőztetés, ettől átfázik, esetleg kirepül az ablakon és nem talál visza. Mindezt megakadályozhatjuk, ha szakaszosan szellőztetünk, az úgynevezett keszonmódszerrel. Szellőztessünk a szomszéd szobában, aztán az előszobajtót kinyitva, átszellőztetjük az előszobát, majd az előbbi ajtót becsukva azt az ajtót nyitjuk ki, amely mögött a légy tartózkodik. Így szellőztetjük át a lakást, biztonságosan. Vigyázat! Az ajtókat csak akkor nyissuk ki, miután meggyőződtünk róla, hogy a légy nem repült ki az előszobába!*

Nagyméretű bútorok elhelyezése, modern kislakásban. *Sok kiadással jár a régi bútorok kicserélése, pedig nem feltétlenül szükséges! Egy nagyméretű francia-ágyat, melyet nem lehet egy kisméretű szobában fektetve beállítani, kényelmesen elhelyezhetjük felállítva, függőleges helyzetben! Bármely autófelszerelési szaküzletben vásárolhatunk úgynevezett biztonsági öveket. Az öveket szereljük fel a függőlegesen felállított ágy szélére, s este kössük le magunkat a biztonsági övvel, ilyen módon kényelmesen alhatunk, s ez a fekvési mód azzal az előnnyel is jár, hogy már kora hajnalban talpon fog találni!*

Rugós mosogató. *Gyakori vita házaspárok között, hogy a férj a szobába kéri a vacsorát, miközben a televíziót nézi. A feleségnek külön fáradság a szobában való terítés, majd a tányérok-poharak kihordása. Mindezt egy egyszerű eljárással elkerülhetjük: vásároljunk húszharminc méter gumipertlit aszerint, hogy mekkora a távolság a szoba és a konyha között. A gumit szabdaljuk fel egyenlő részletekre, majd mindegyiket erősítsük egy-egy (nem törékeny) műanyag tányérhoz és pohárhoz. A gumi másik felét rögzítsük a konyhai mosogató belső oldalához. A háziasszony a gumival ellátott étkészletet a férj ölébe húzza a konyhából, majd a férj, az elfogyasztott étel-ital után a tányért egyszerűen elengedi, melyet a kalapgumi egyenesen a mosogatóba ránt vissza.*

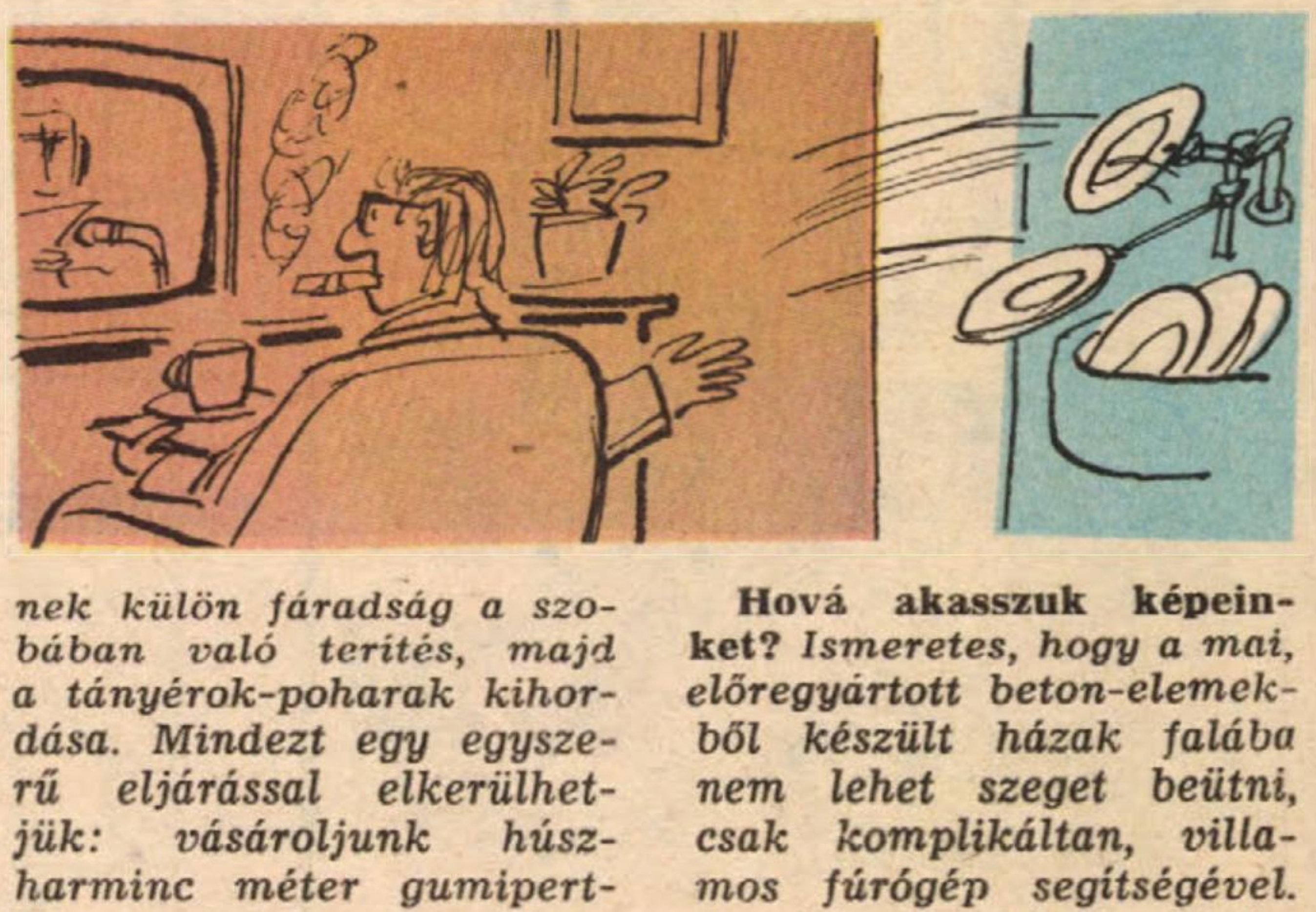

Hová akasszuk képeinket? *Ismeretes, hogy a mai, előregyártott beton-elemekből készült házak falába nem lehet szeget beütni, csak komplikáltan, villamos fúrógép segítségével. A képek felakasztására azonban mégis kínálkozik mód: a függönyök karnisain és az ablakok keretein. Helyezzük tájképeinket az ablakra, ez egyúttal szép kilátást is biztosít, a tájéknak megfelelő vidékre. Óvakodjunk attól, hogy portrét tegyünk az ablakhoz: az oda helyezett arcmás olyan hatást kelt, mintha valaki állandóan kukucskálna befelé!*

Villanykonnektor pótlása. *Sok bosszúságot, felesleges utánjárást jelent napjainkban egy-egy elromlott konnektor pótlása, minthogy a konnektor az egyik leggyakrabban hiányzó holmi. Mégis van mód a pótlásra: válasszunk ki bármely hús-boltban egy egészséges, ép sertés-fejet. A sertés orrát vágjuk le, körülbelül négy centiméter mélységben, amennyi egy konnektor magassága. Az orr kétoldalán hagyjunk egy-egy centiméteres bőrdarabkát. Az így nyert orrdarabot helyezzük hűtőszekrényünk mélyhűtő-rekeszébe, negyvennyolc órára, így csontkemény, szabályos konnektort nyerünk, melynek nyílása a sertés két orrnyílása lesz. A két szélén hagyott bőrszegéllyel az egész konnektort fel lehet erősíteni a régi helyére.*

Somogyi Pál

TRIBÜN

A Seattle Supersonic kosárlabda csapata a bajnoki évad elején megvásárolta Tom Burlesont, a 218 cm magas szupersztárt, a főiskolai liga legjobb játékosát. A rajt előtt megkérdezték Leonard Grayt, a csapat másik újoncát, hogy mi Burleson legnagyobb varázslata?

— Amikor az edzések vége felé nekünk, közönséges halandóknak, már térdig lóg a nyelvünk a fáradtságtól, — ő még mindig magas.

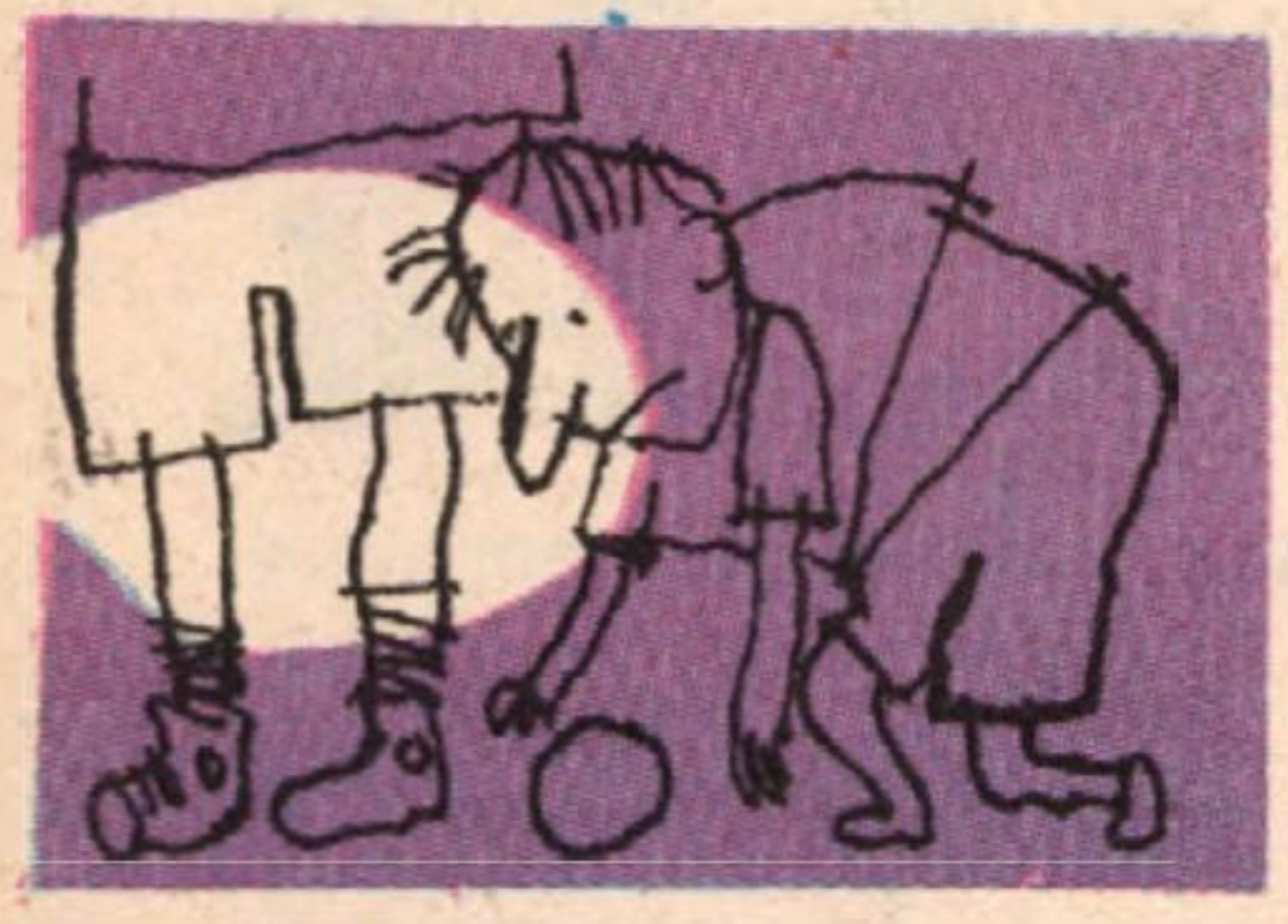

A „kupaszerda" egyik érdekessége: az UEFA kupáért folyó Derby County—Servette mérkőzés gólját Peter Daniel, a Derby középhátvédje lőtte. Daniel tíz éve játszik a klub első csapatában, — de ez volt az első gólja.

Szombaton, a bajnoki mérkőzésen aztán rögtön belőtte a másodikat is. Ezt — a változatosság kedvéért — saját hálójába, öngólképpen.

Egyenlített.

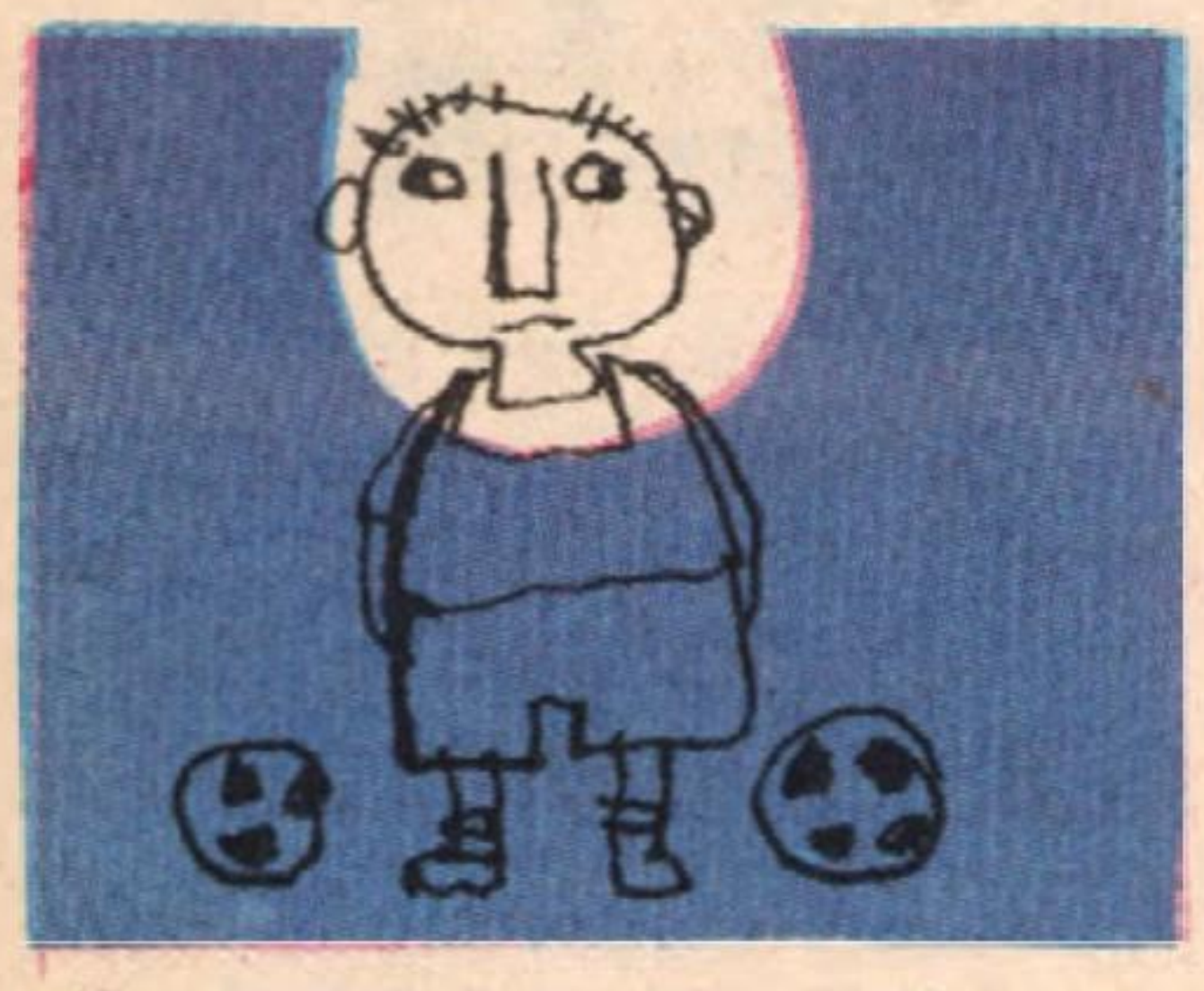

Az Albertville csapatának végén apró emberke futott ki az Ugine elleni mérkőzésre. A következő pillanatban a tribünön fellángolt a vita.

— Hát mégis Gaston Ploviet-t tették be a sérült balszélső helyére. Őrültség. Gaston ötvenöt éves. Tíz éve nem rúgott labdába. Fogadok, hogy fél órát sem bír ki a pályán.

— Fél órát? Fogadok, hogy húsz perc múlva összeesik.

Fogadtak. Aztán az agg balszélső győzött. Mondott valamit a bírónak, mire az kiállította. A tizenötödik percben!

(p. p.)

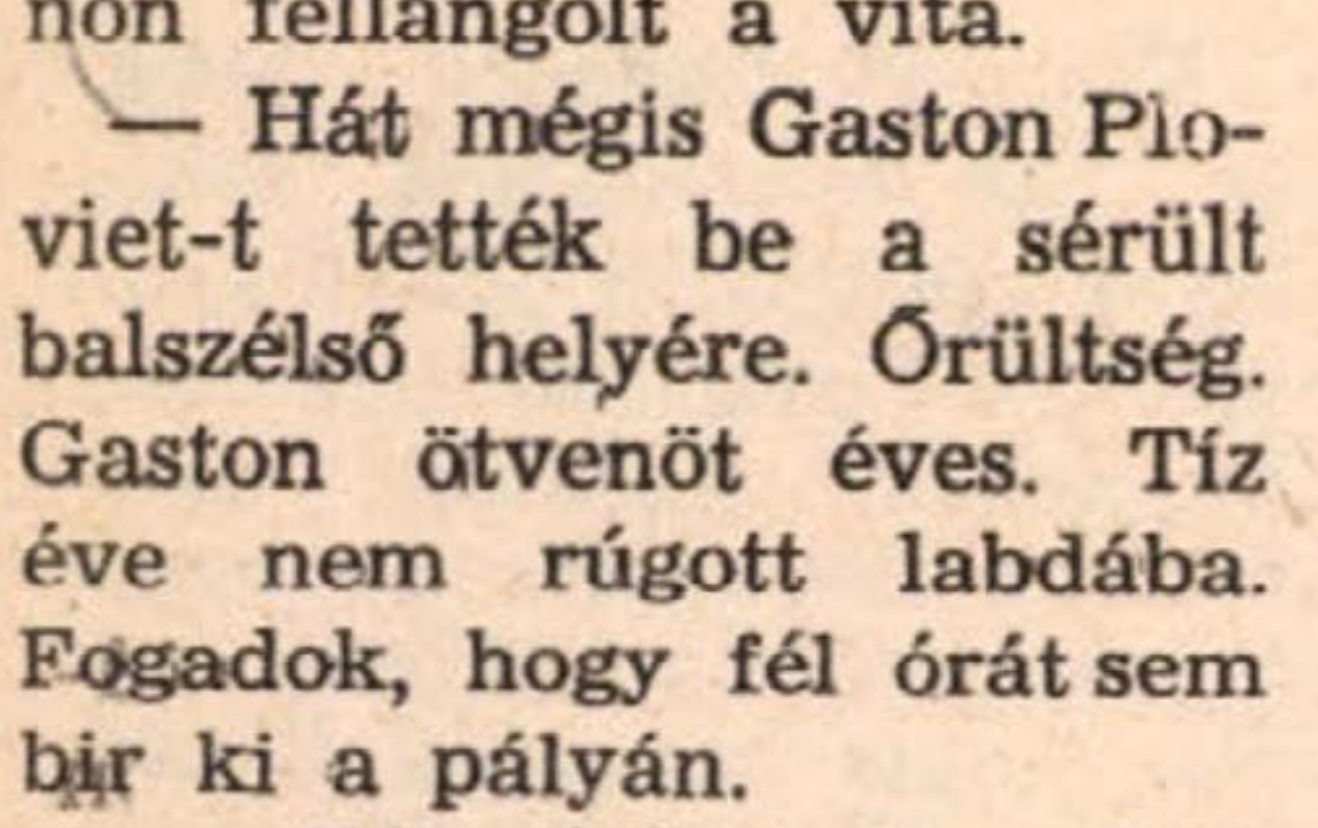

HOGYAN HASZNOSÍTSUK SZABADIDŐNKET?

(TÁNACSADÓ SZOLGÁLAT)

VEGYÜNK RÉSZT MINÉL TÖBB SZABAD IDŐ KONFERENCIÁN!

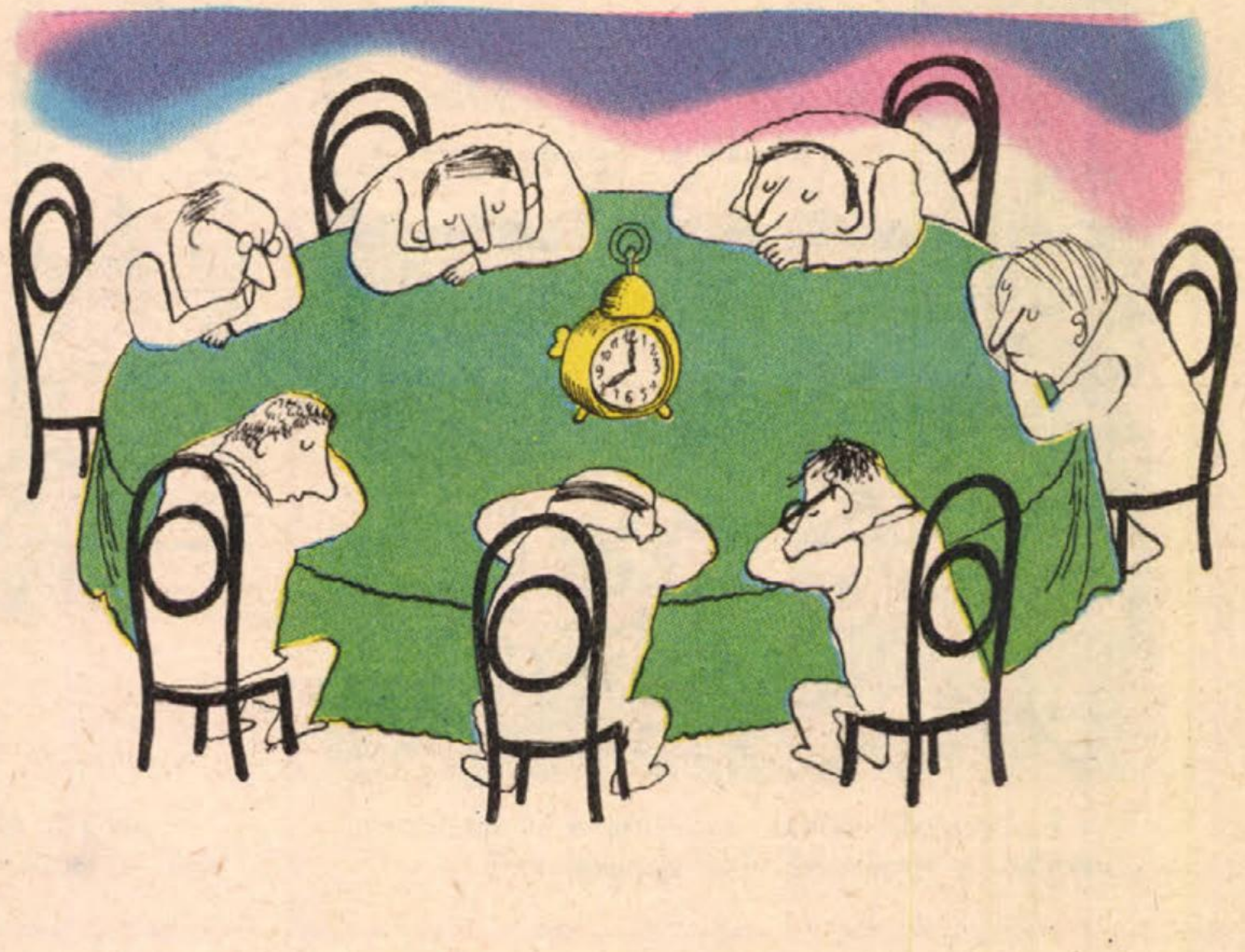

ISMERJÜK MEG A KLASSZIKUS IRODALMAT!

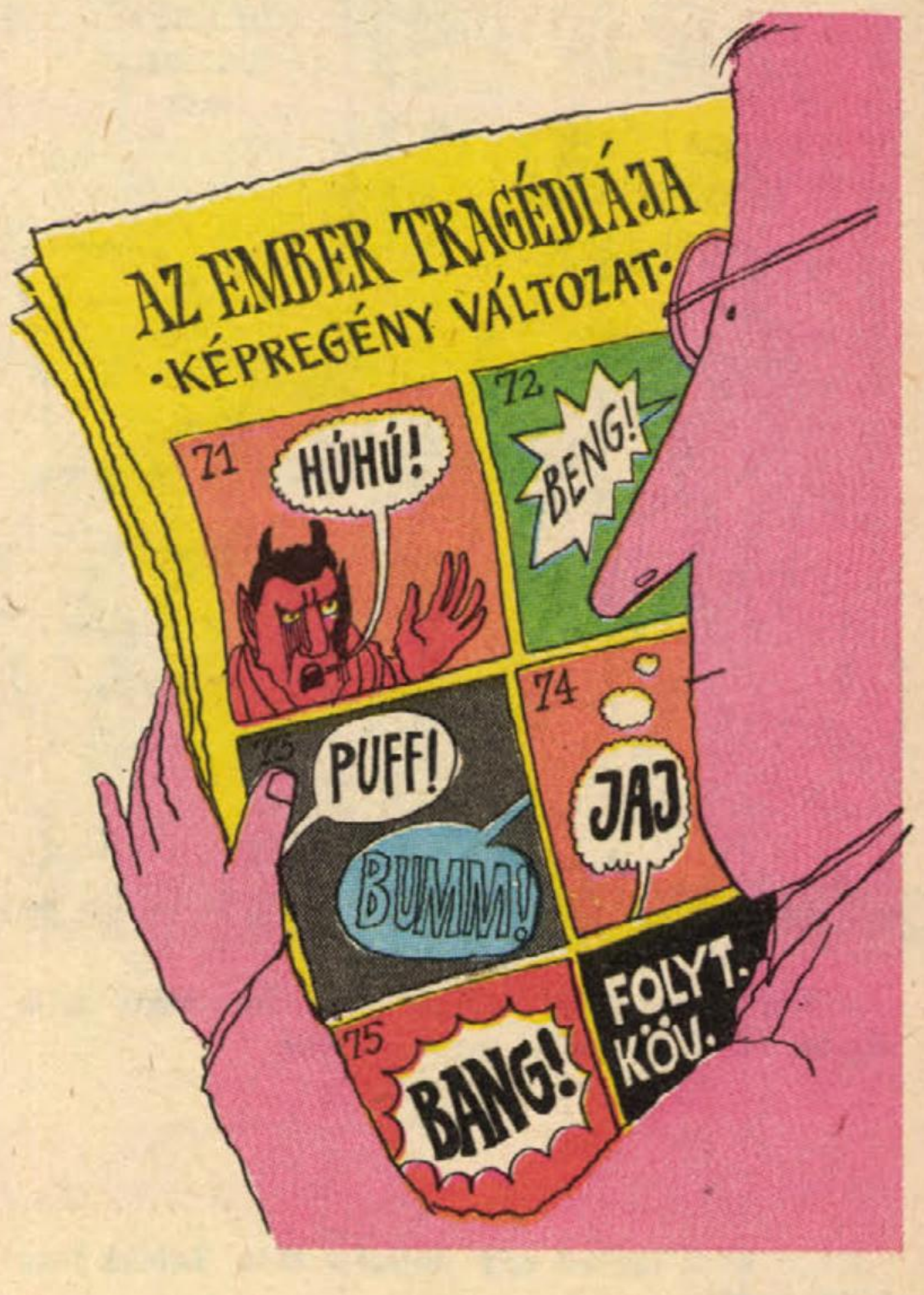

OLVASSUNK TÖBB KÖNYVET!

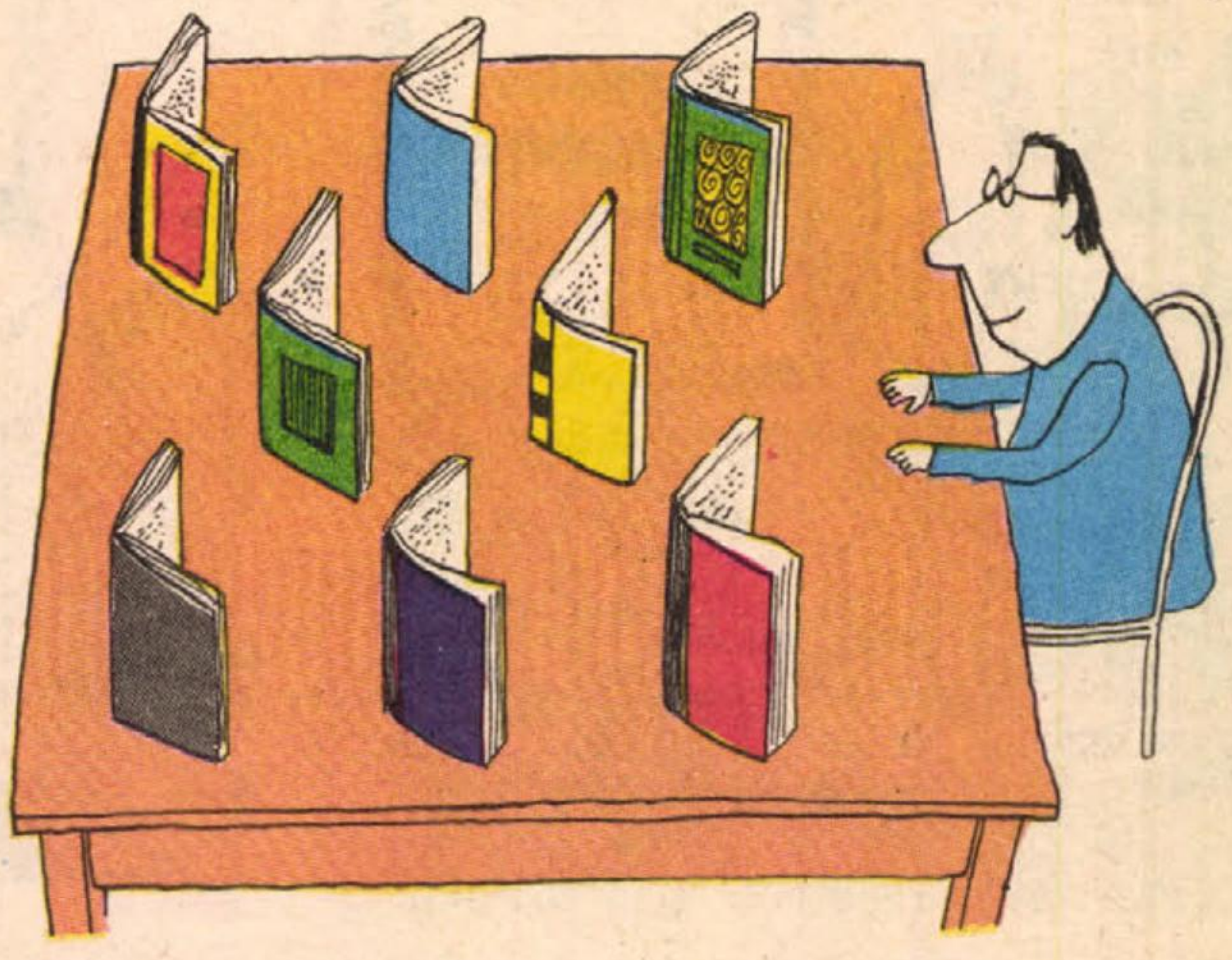

IRJUNK HASZNOS MŰVEKET!

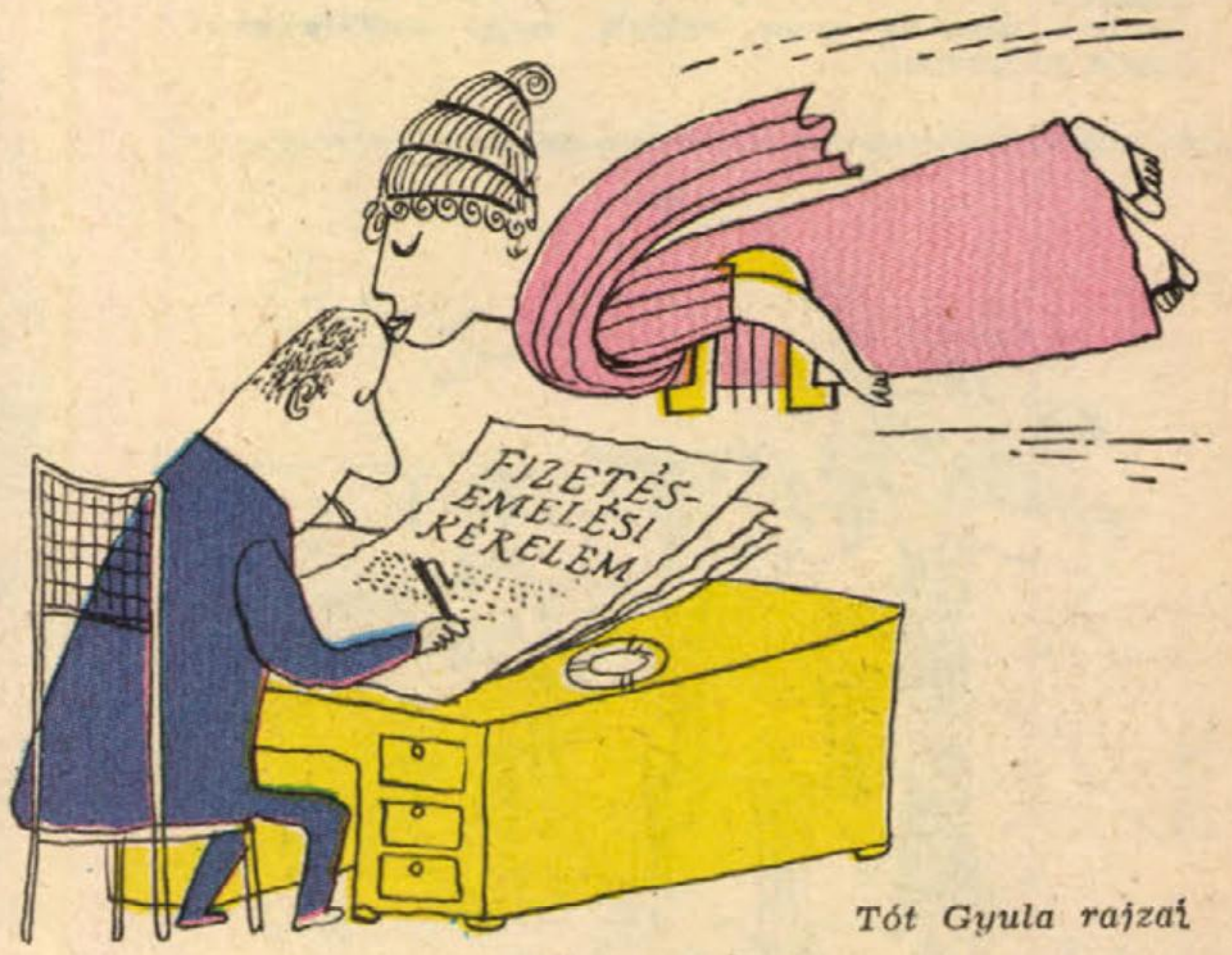

Tót Gyula rajzai

BANÁNSZOKNYA

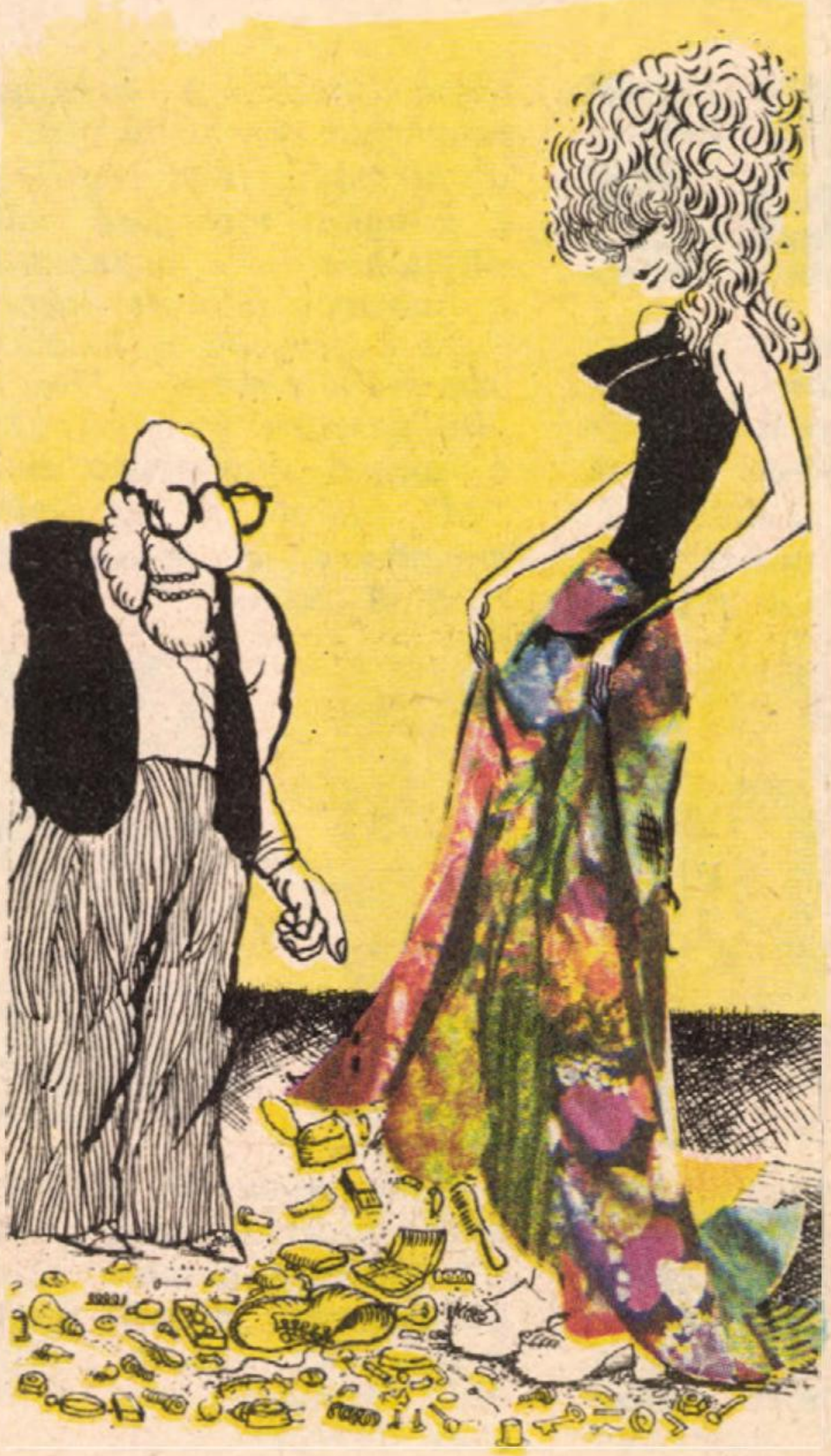

– Na, mutasd, kislányom, mit söpörtél ma haza a szoknyáddal?...

LEHOCZKI ISTVÁN:

JAVASLATAIM

JELZŐTÁBLA – ŐSZRE

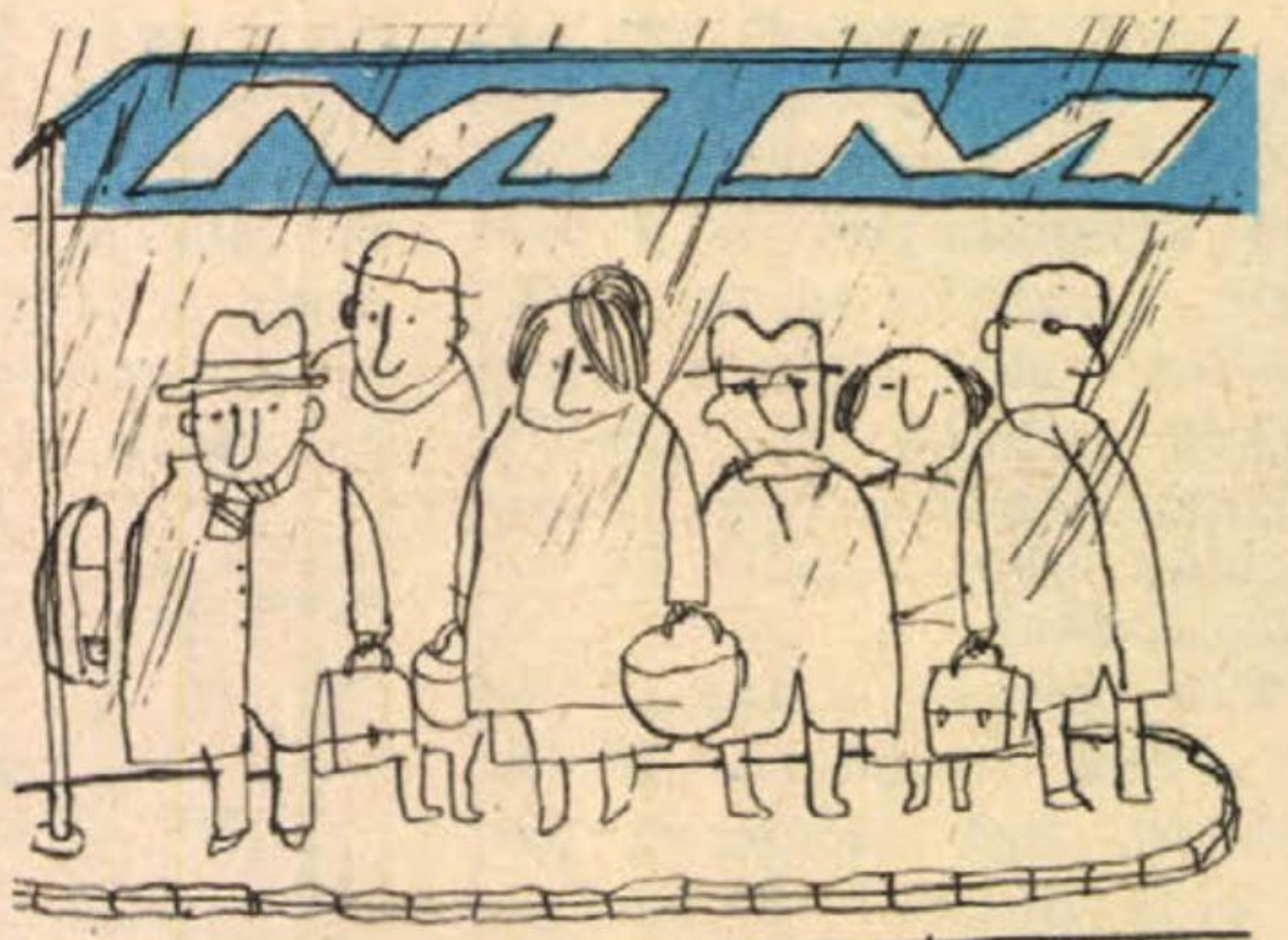

MELEG MINISZOKNYA TINÉDZSEREKNEK

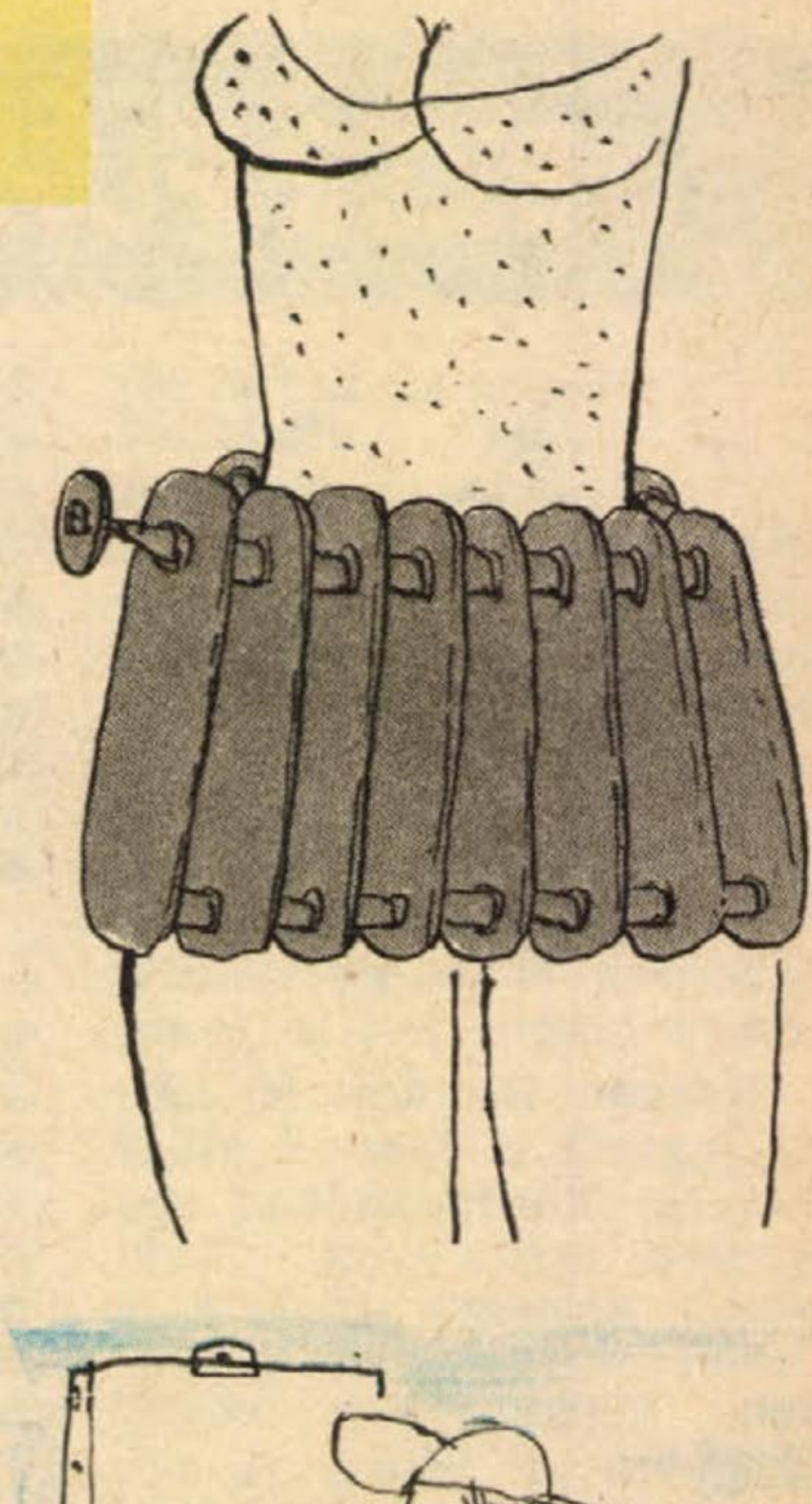

ROMANTIKUS TÁJ – GICCSFESTŐKNEK

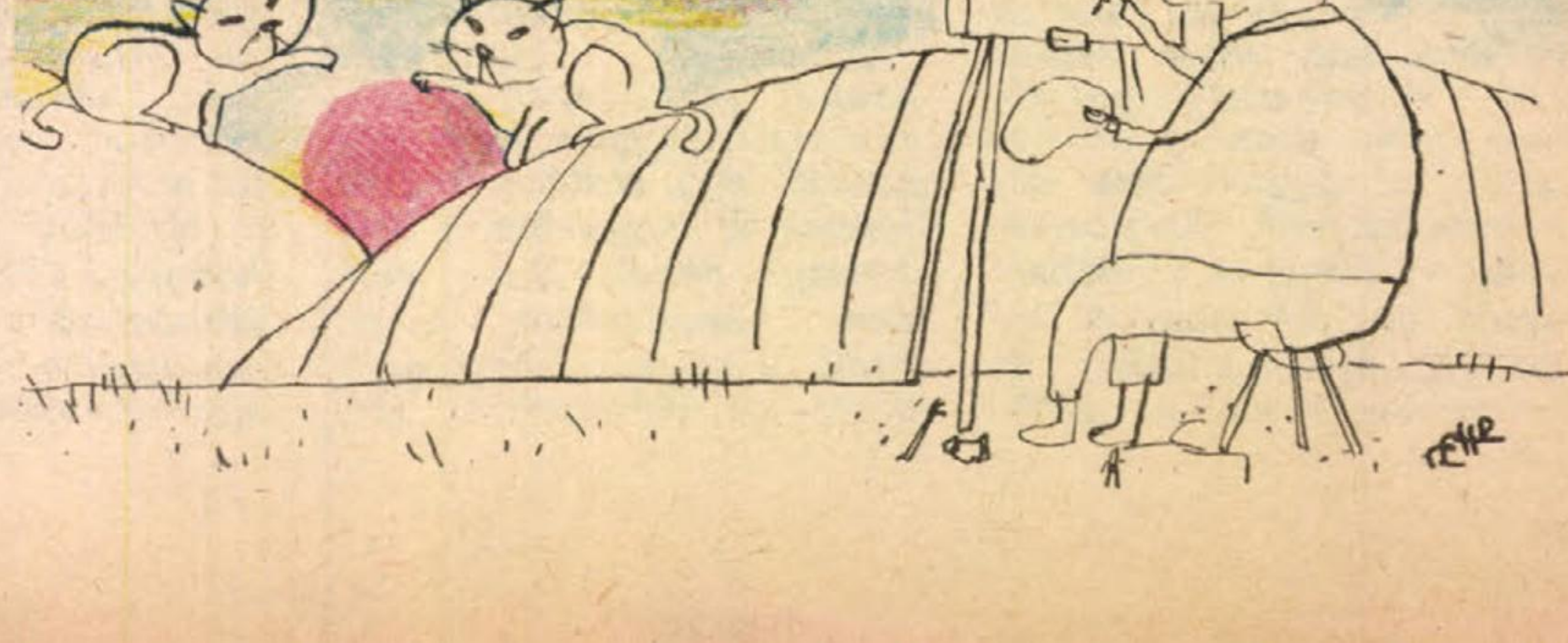

KÖZLEKEDÉSI MORÁL

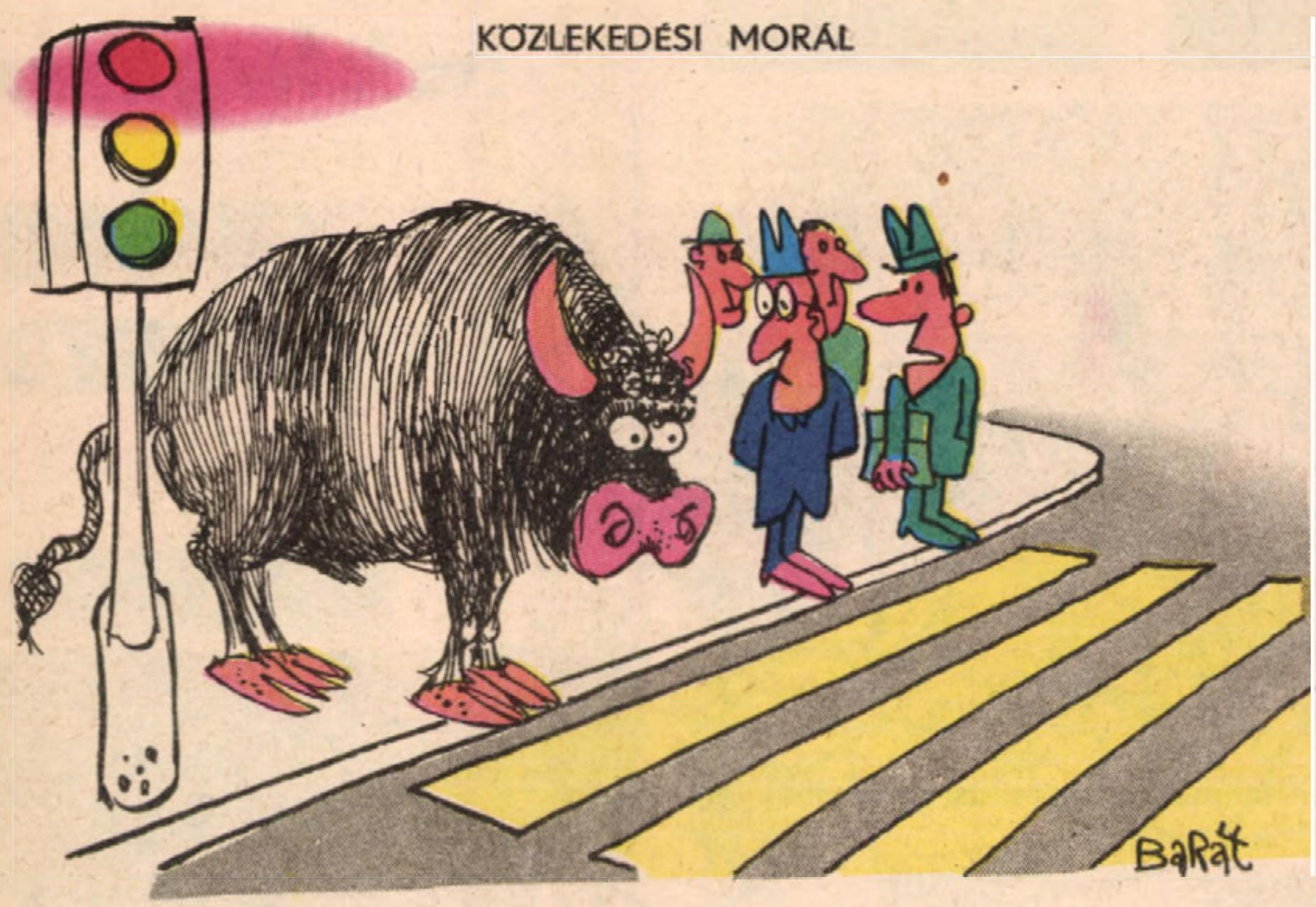

– Érdekes, hogy nem rohan, pedig piros . . .

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA IX.

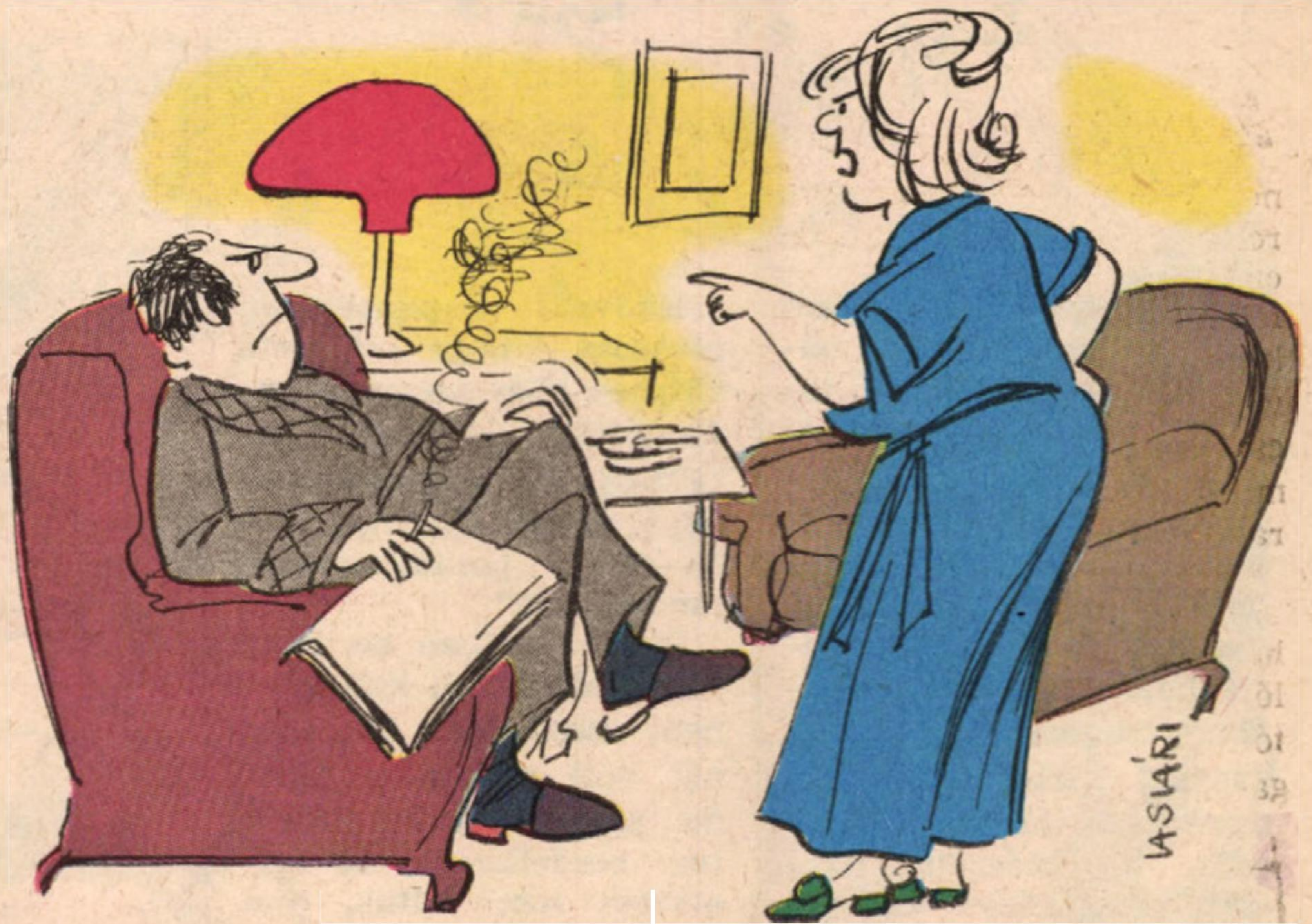

„S ki így ösmérlek, még hódoljak-e?" *(Madách)*

IBUSZ-SZOBA

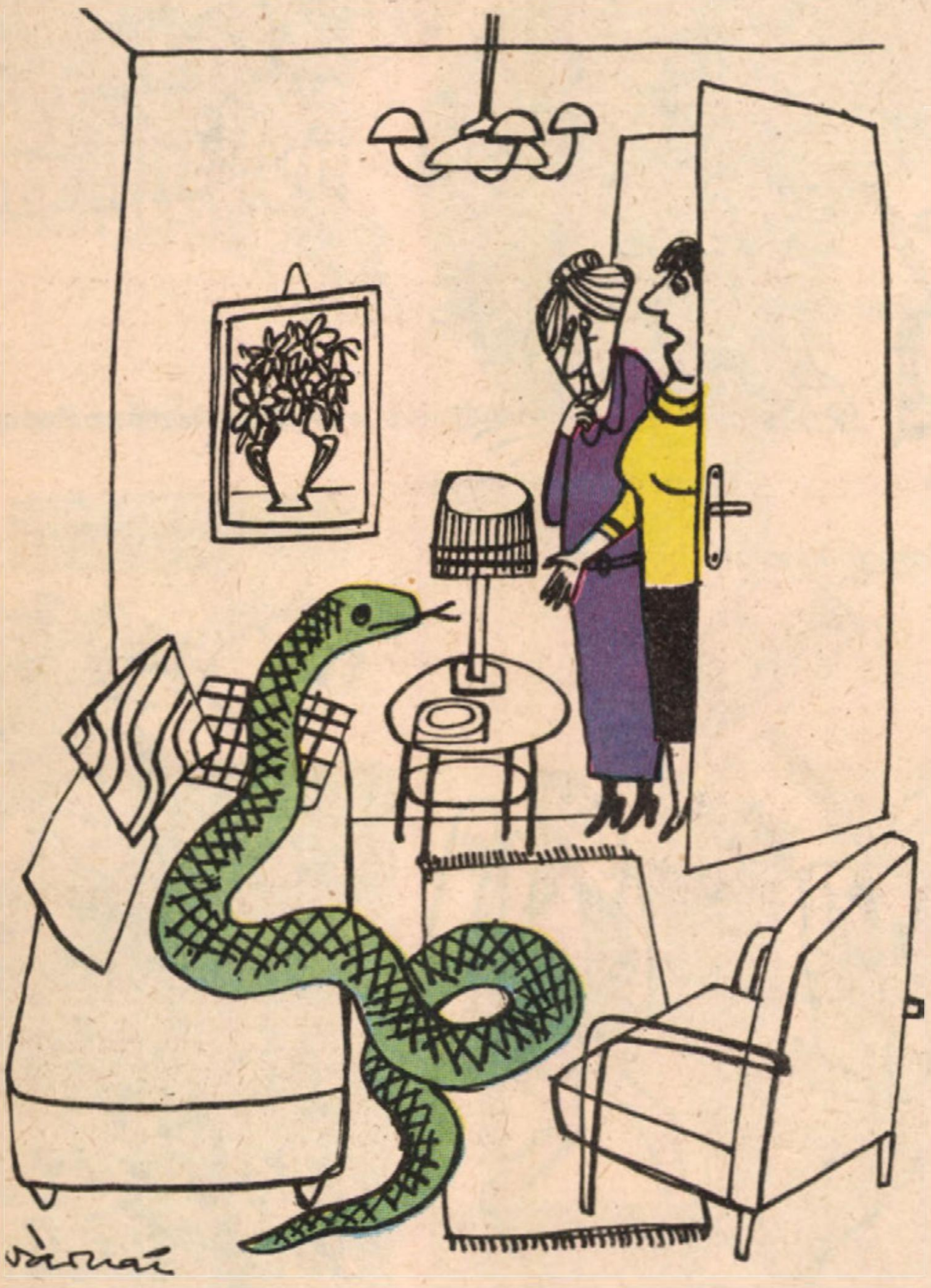

– Egy hindu vendég hagyta itt, hogy ki ne adjam a szobáját, amíg visszajön!

FELVÁGÁS

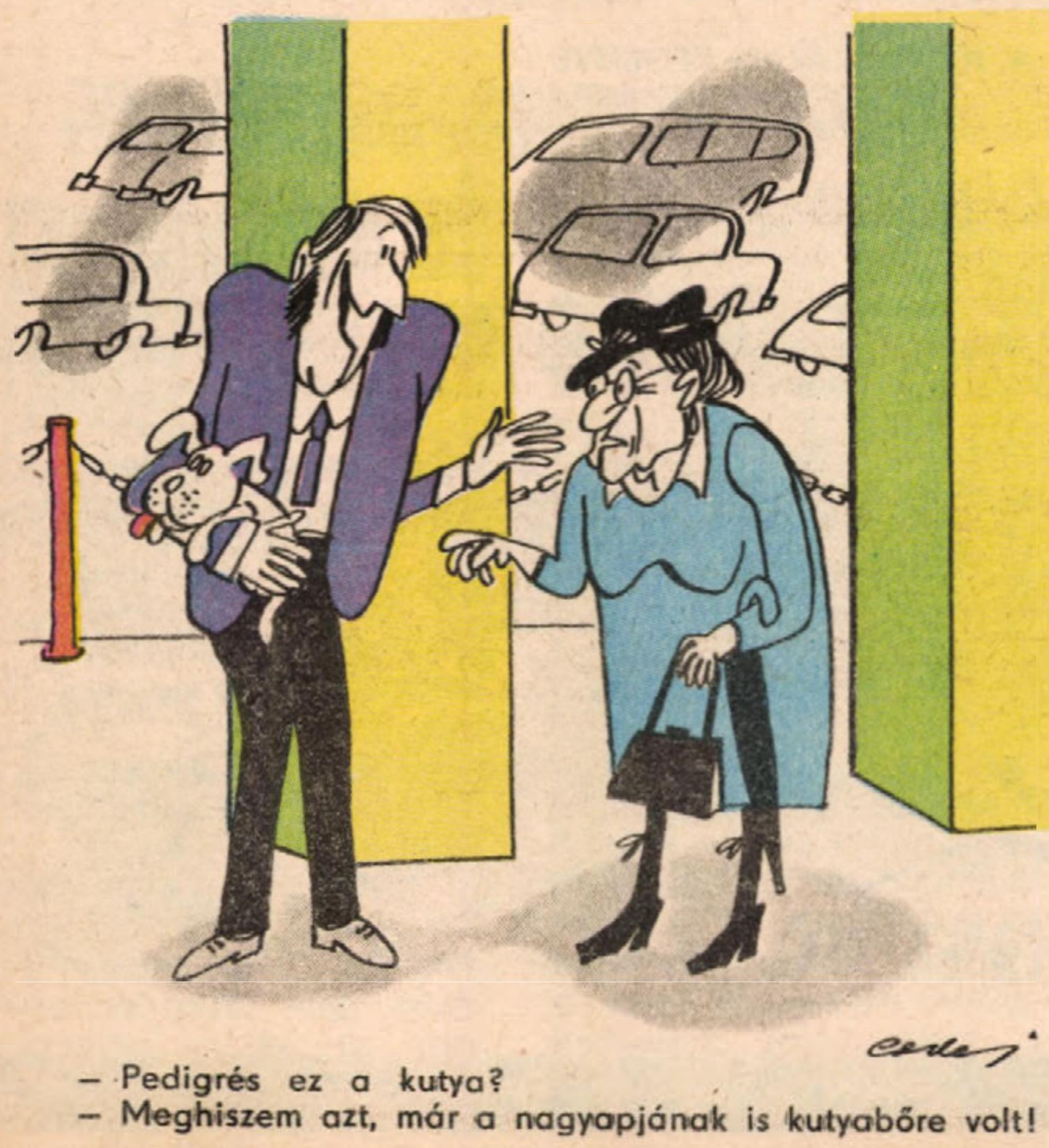

– Pedigrés ez a kutya?
– Meghiszem azt, már a nagyapjának is kutyabőre volt!

KÖZÚTON

Október: a szigorú közúti ellenőrzések hónapja. Hát persze, hogy vigyázni fogok.

Jövök a bekötő úton, ráfordulok az országútra. Balra, nagy ívben. Vagy húsz méterrel odébb, a túlsó járdán ott a rendőr. Kezében a csukaszürke kis konzervdobozzal, az URH-val. Már messziről integet, álljak meg. Zutty, nesze a nyakad közé. Ez a nap is jól kezdődik.

Körömszakadtáig tagadni fogok, az egyszer biztos. Jó, de mit?

Sorra veszem a balra kanyarodás törvényerejű kötelmeit.

Már jóval a kanyarodás előtt villogtatni kezdtem az irányjelzőt. A baloldali irányjelzőt. Most is villog. Sőt, a leeresztett ablakon át még a bal kezemet is kilógattam. Ez persze csak afféle nyegleség volt a részemről, de szükség esetén rá lehet fogni, hogy fokozott óvatosság. Látjátok, emberek, arra akarok menni, világos? Ennél differenciáltabb módon, sokrétűbben autós nem jelezheti, hogy balra óhajt fordulni. Tekintetes törvényszék, nincs a jogrendnek olyan paragrafusa, amely arra kötelezne, hogy nagy ívben való kanyarodás esetén zöld jelzőrakétákat lőjek ki a baloldali ablakon . . .

A mögöttem haladó járművet nem késztettem sem irányának, sem sebességének a megváltoztatására. Annál kevésbé, mert mögöttem nem haladt semmi néven nevezendő jármű.

A szabályszerűen áthaladó gyalogosok testi épségét nem veszélyeztettem, hiszen csak egy galamb haladt át sűrű nyaknyújtogatások közepette és ő is szabálytalanul. Egy galamb pedig de jure akkor sem tekinthető gyalogosnak, ha szabályszerűen halad át.

És a főútvonalra való kanyarodás előtt csökkentettem a sebességet és utamat csak akkor folytattam, amikor megbizonyosodtam, hogy sehonnét sem közelít áthaladási elsőbbséget igénylő jármű.

Akkor meg mit integet ott az a rendőr?

Körülményeim rendezettek, pontosan fizetem a CSÉB-tagságot, hazudni csak indokolt esetben szoktam, gyilkolni még akkor sem.

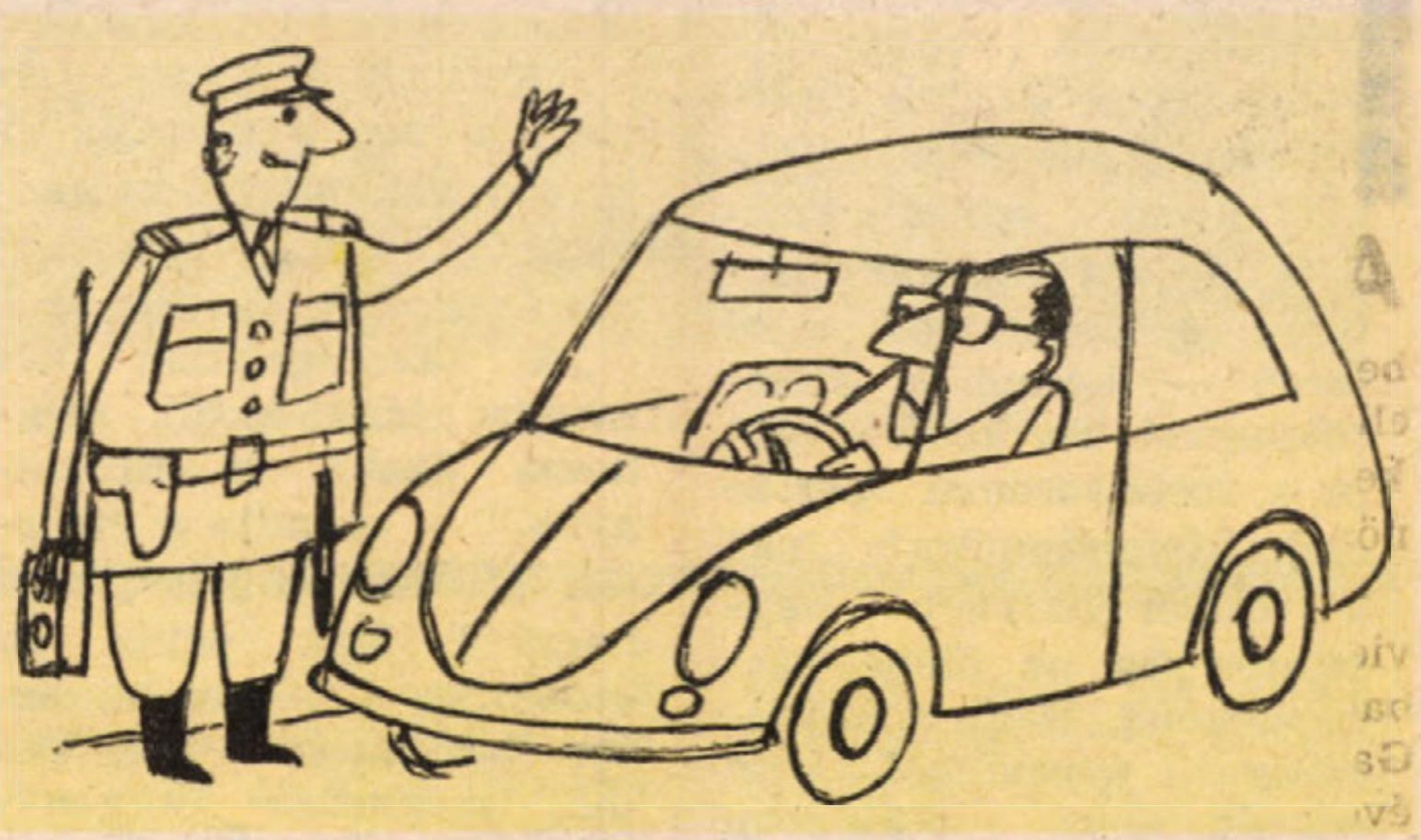

A rendőr már egyre nagyobb ott a járda szélén, én viszont egyre zsugorodom a volán mellett, ijedt és ráncos aszaltszilva vagyok, már a pedált is alig éri a lábam.

Reggelire két kis háztartási kekszet fogyasztottam, úristen, mi lesz, ha kimutatja a szonda?!

Egy pillanatra feltámad odabenn egy harsány fráter, valami szőrös gengszter, vigyorogva ordít a fülembe — belülről.

— Adj gázt, marha! Hagyd itt. Meglásd, milyen paff lesz!

Nem is hagyom végigmondani, rémülten vágok a szavába.

— Szó sincs róla! Hallani sem akarok ilyesmiről! Távozz, sátán!

Kiszárad a torkom, de fékezek. Fékezek, letekerem az ablakot. A rendőr behajol. Nedves lódenszag, piros arc, üvegkék szem, pici csecsemőorr. Rég láttam ilyen ellenszenves rendőrt.

— Jó reggelt kívánok!

Mondanom kell valamit. Ilyenkor kettőt játszhat az ember. Hűvös tárgyilagosságot, vagy alázatos bűnbánatot. Megpróbálom egyszerre ezt is, azt is, rémesen sikerül.

— Mi van, kisztihand?

Lehajtom a fejem, a gyomromban keserű gombóc. Gondolatban búcsúzom, várom, hogy lesújtson az alabárd, na szervusz világ.

— Elnézést kérek — mondja a rendőr. — Nem lenne szíves bevinni engem a Flórián térig? Nagyon megköszönném.

Hoppá! Szép a világ! De mutatni persze nem szabad, mert a közeg még elbízza magát.

— Mért ne? — kérdem únottan. — Szálljon be.

Később rápislogok úgy oldalról. Piros arc, üvegkék szem, pici csecsemőorr. Rég láttam ilyen rokonszenves rendőrt.

Peterdi Pál

Egy és más

①

Már megint olvastam egy cikkecsét, ami felbosszantott, noha jól tudom, hogy szerzője jót akart és nemes ellágyulásában ragadott tollat. Ellágyulásának oka: egy Rákóczi-úti étteremben jó ebédben és figyelmes kiszolgálásban részesült. Ennek hatására a vendégkönyvet kérte, hogy elismerésének írásban is jelét adja, de kiderült, hogy csak panaszkönyv van, dicsérőkönyv nincs. Háláját a jó ízű étkekért így aztán a panaszkönyvben volt kénytelen kifejezésre juttatni.

Csakugyan szükség volna dicsérőkönyvre az éttermekben? Eskü alatt vallom, hogy nincs. A pincérnek kötelessége a figyelmesség, az ételnek kötelessége a jó íz. Ez a vendéglátás normája s bármily sokszor marad is teljesítetlen ez a norma, legalábbis a magam részéről nem vagyok hajlandó írásban hálálkodni azért, ami *alapvető járandóságom*. Vagy talán vigyek magammal én is egy dicsérőkönyvet, amibe a pincér beleírhat néhány jó szót, ha nem blicceltem el a salátát, számlámat érvényes pénzzel kiegyenlítettem s a szokásosnál nem adtam kevesebb borravalót?

Eskü alatt vallom továbbá, hogy írásbeli dicséret a vendéglőben csak különleges szolgáltatásokért jár. Ha a pincér megfújja a levesemet mert forró — kérem a dicsérőkönyvet. Ha apróra vágja a rostélyosomat (persze csak kívánságomra!), hoci a dicsérőkönyvet. Úgyszintén ha az ölébe vesz és megetet. Nem, a hagyományos normákból nem engedhetünk! Különben holnap már írhatjuk is a dicsérőkönyvbe: „A gulyásleves, amit rendeltem, tűzforró volt és a felszolgáló nem öntötte a fejemre. Köszönöm."

Ámde velem lehet alkudni. Van egy tippem, ami minden idevágó kérdést megold. A számolócédula amúgyis ottmarad az asztalon. A hátlapját osszák három részre. A vendég, ha jól ebédelt, írja be a nevét a bal oldali mezőbe, ha rosszul ebédelt, írja be nevét a jobb oldaliba és lássa el kézjegyével a középső részt, ha közepesen ebédelt. Éppen arról ne értesüljön az utókor?

②

Kedvelt napilapomban olvasom, hogy Atlanta Cityben Miss Amerikát választottak, és hogy: „Az 1975-ös év szépségkirálynője, Sherly Cochran 82—58—82 paraméterekkel rendelkezik."

Pirulva vallom be, hogy nem tudom, mit kell értenem ezen? Már sok szép nőt volt alkalmam látni, de paraméterekkel egyik sem rendelkezett, én legalábbis sem rajtuk, sem a kezükben ilyesmit nem láttam. Azt sem tudom elképzelni, hogy miféle paraméterek lehetnek azok, amikkel a bájos hölgy *rendelkezni* tud. Idomított paraméterekről még sohasem hallottam, arról pedig, hogy az ifjú leányzón (leányzónak, leányzótól, leányzóban) mi a 82, 58 és újracsak 82 — szintúgy nincs fogalmam. Egy pakli magyar kártya való nekem, nem szépségkirálynő.

③

Eljő-e valaha az az idő, amikor sportriportereink ismerni fogják anyanyelvüket? Bizton remélem. Nos, ha ez az idő egyszer eljő, akkor majd a „mégpedig" helyett nem fognak következetesen „méghozzá"-t mondani. Akkor majd már tudni fogják, hogy a *mégpedig* egyszerű felsorolások előtt van a helyén, a *méghozzá* után ellenben valamilyen nyomatékos, esetleg meglepő közlésnek kell következnie. „A távolugrásban két magyar lány indul, méghozzá Szabó és Bruzsenyák." — mondja a riporter. Mi van ebben „méghozzá"? Egy példa az utóbbira: „A távolugrásban két magyar lány indul, méghozzá Rozgonyi Cecilia és Zrinyi Ilona." Ez igen, ez *méghozzá*. Avagy ezt hallom: „A játékot a Videoton kezdi, méghozzá tiszta fehér mezben." Hol van itt a *méghozzá*? Ellenben: „A játékot a Videoton kezdi, méghozzá lila szoknyában és sárga fejkendővel." Ez igen, ez *méghozzá*.

Aki hallja, adja át.

(t.)

Megkérdezzük rajzolóinkat:

MIT TENNÉNEK A TISZTA BUDAPESTÉRT?

Brenner György:

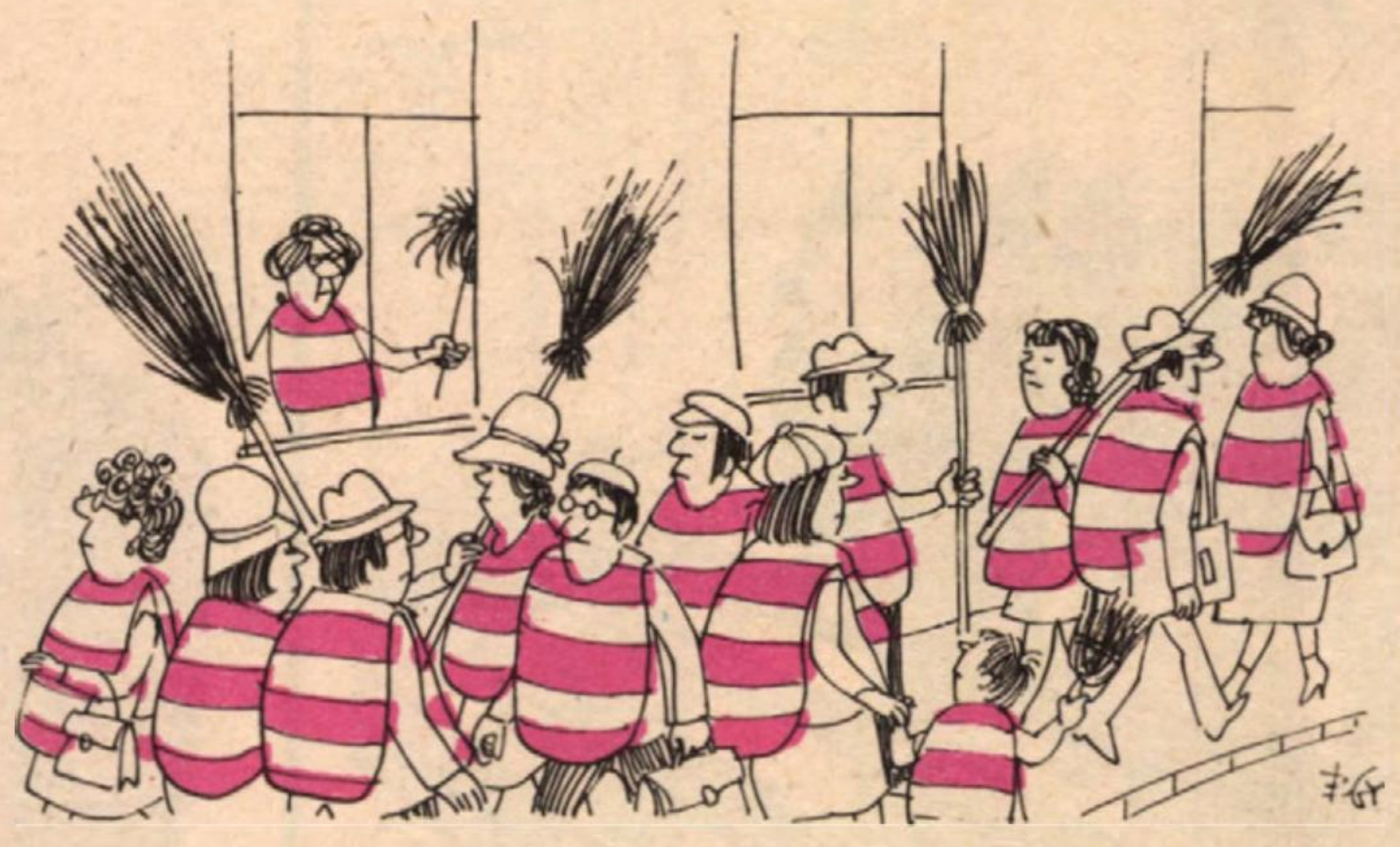

– Általános mozgósítást rendelnék el.

Sajdik Ferenc:

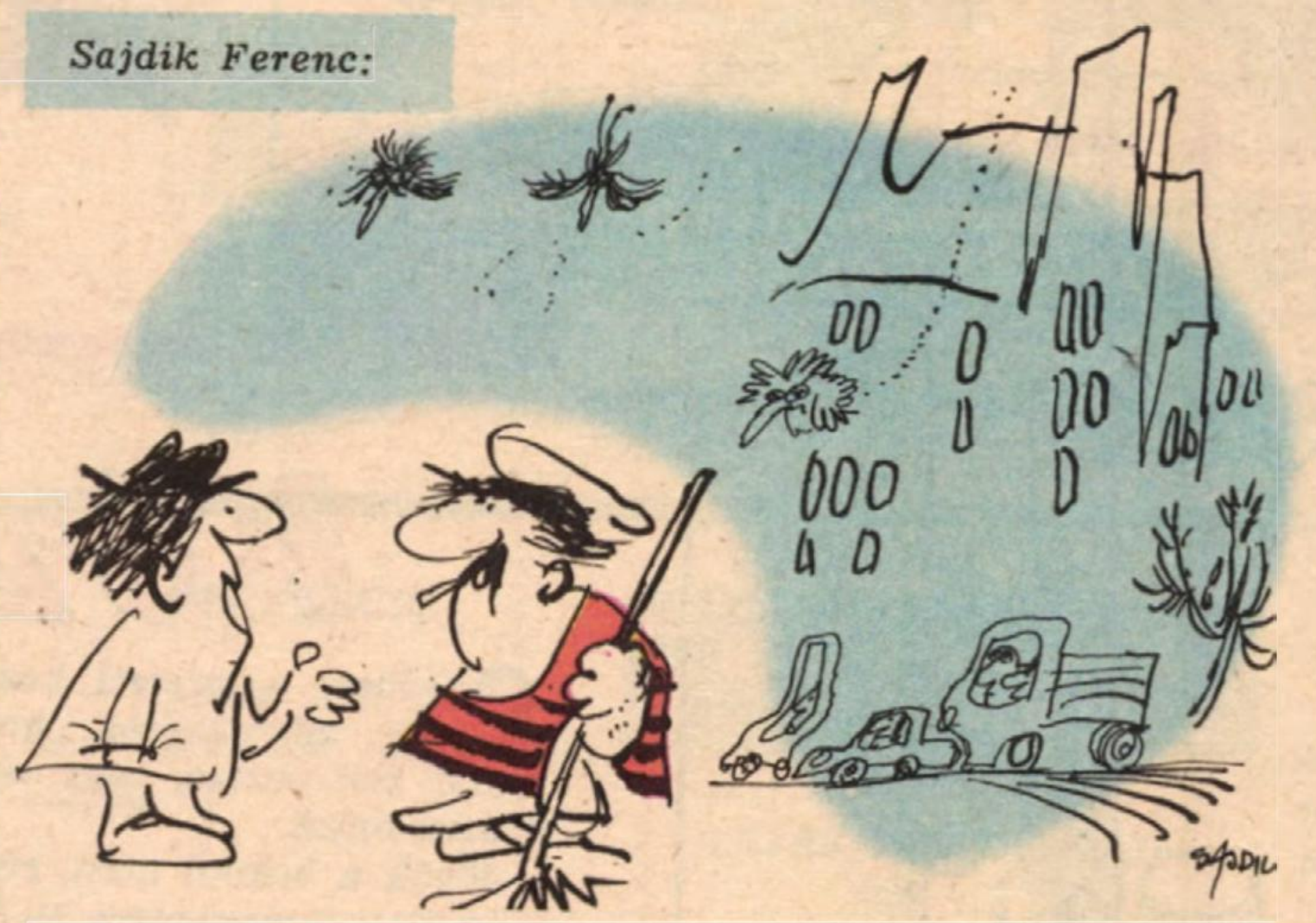

– Megkérdezném a Köztisztasági Hivatalt, hogy mit tenne Budapest tisztaságáért?

Erdei Sándor:

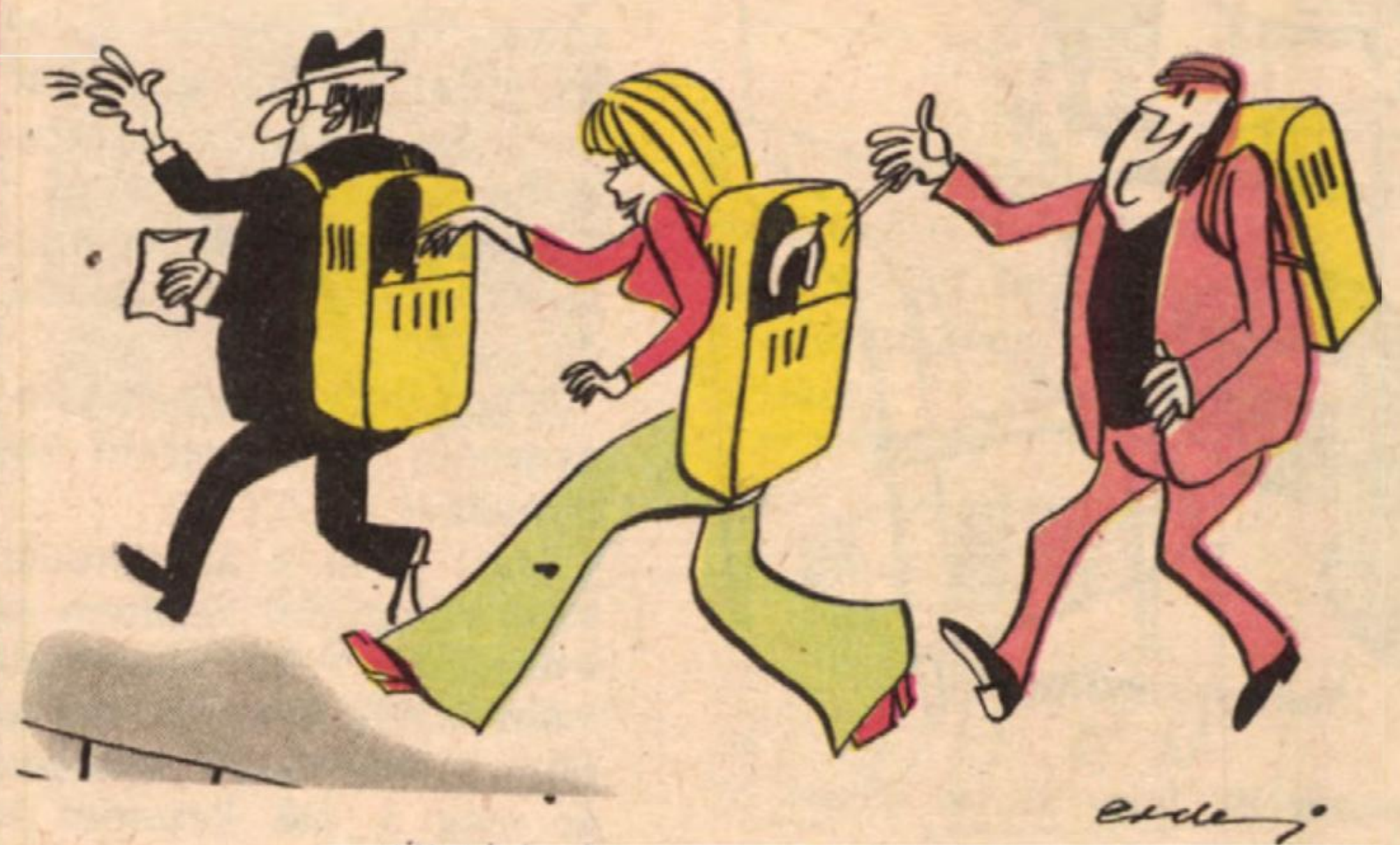

– Új táskadivatot vezetnék be.

Mészáros András:

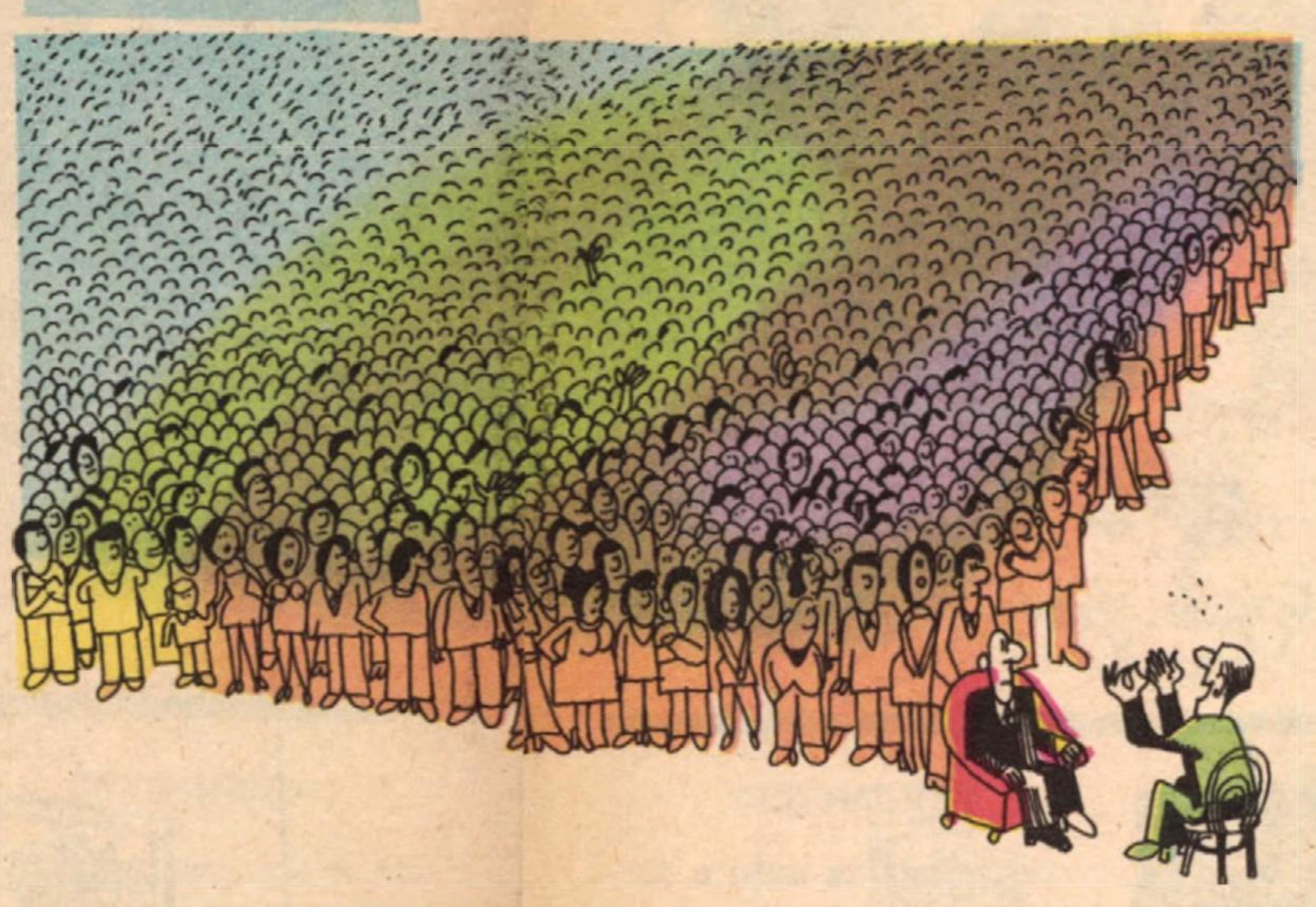

– Összehívnám Budapest lakóit, és mindenkinek a lelkére beszélnék.

Várnai György:

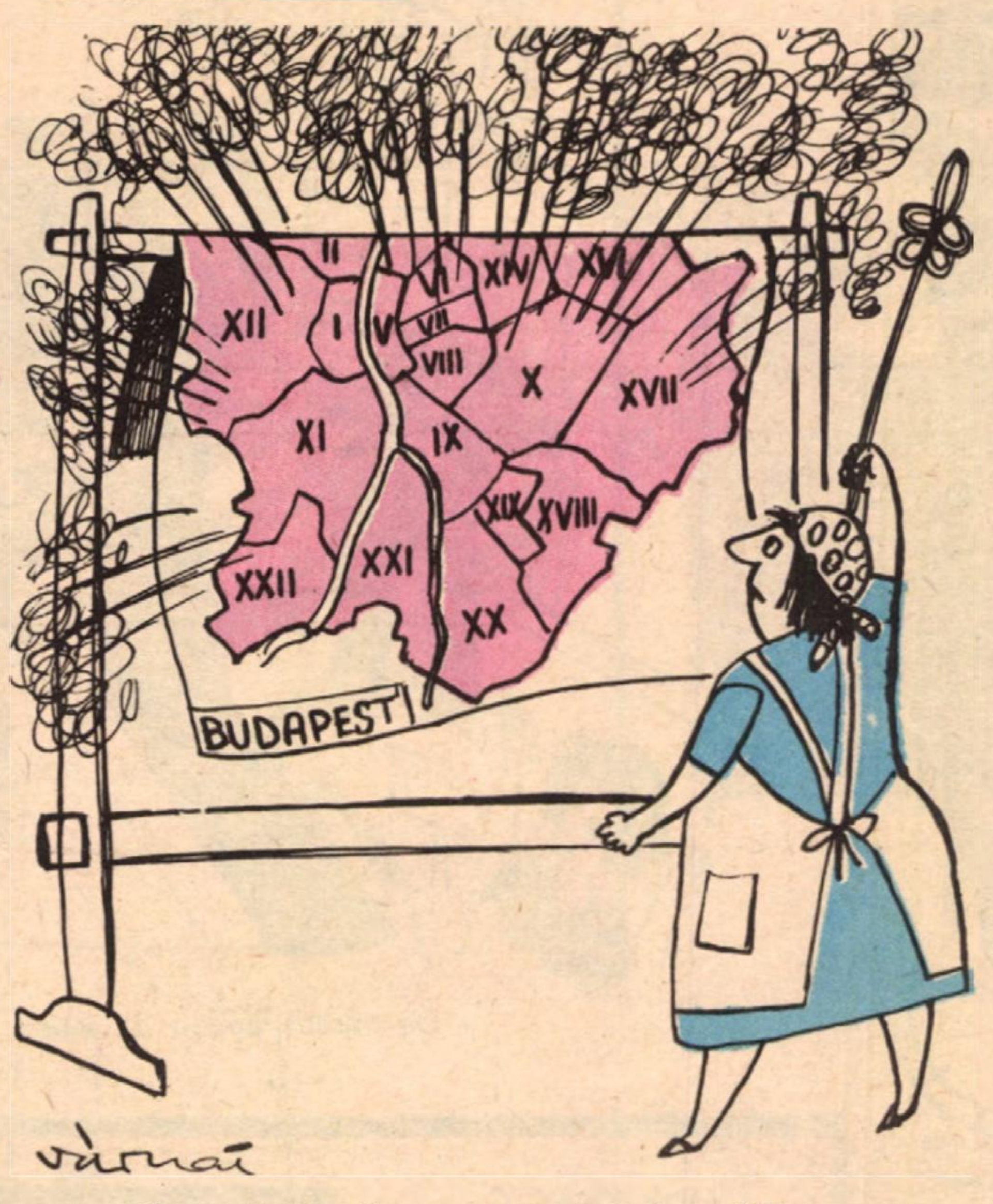

– Megszabaditanám a szennyezett levegőtől.

Hegedűs István:

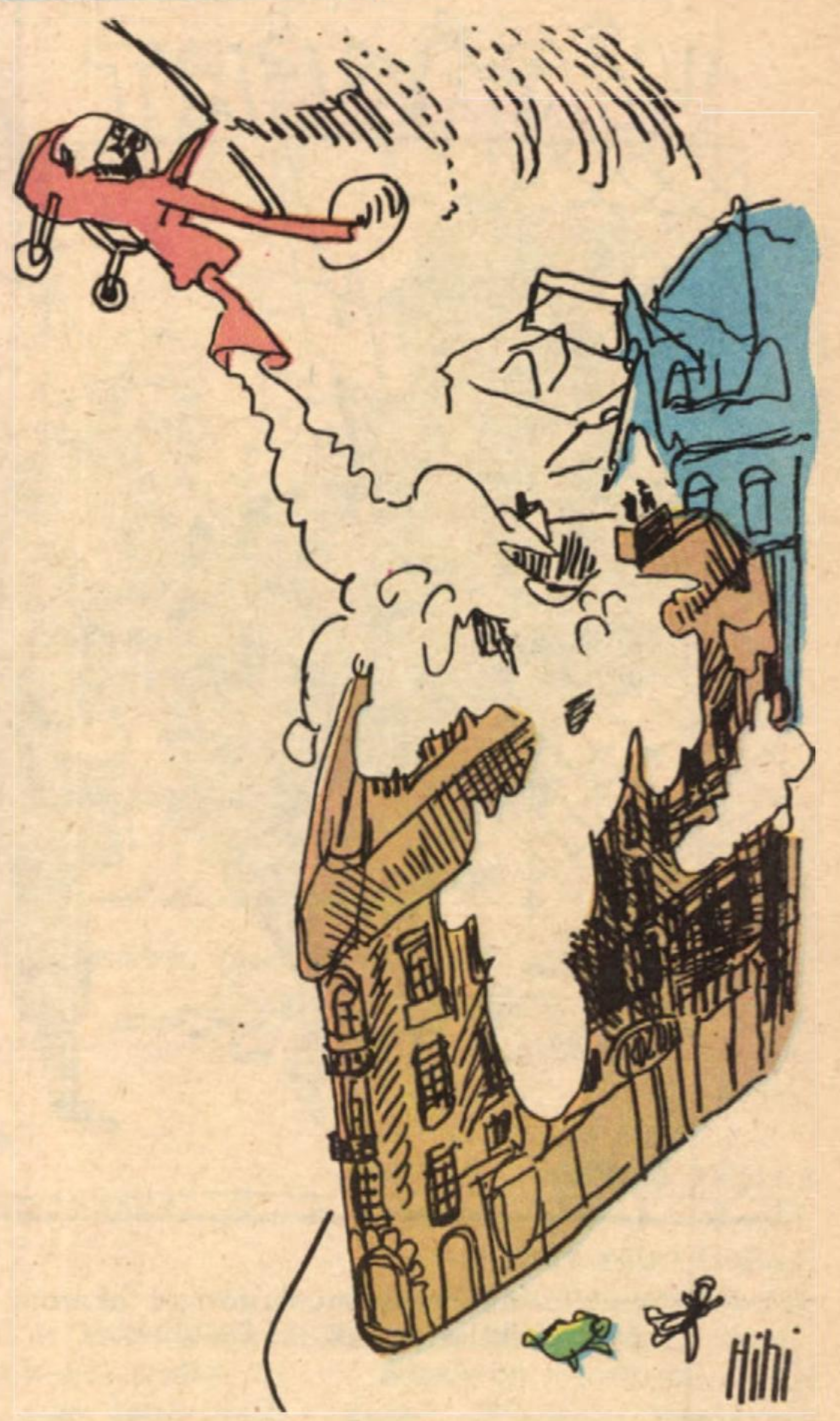

– A cukrászdák mintájára habbal díszíteném a sarokházakat.

Fülöp György:

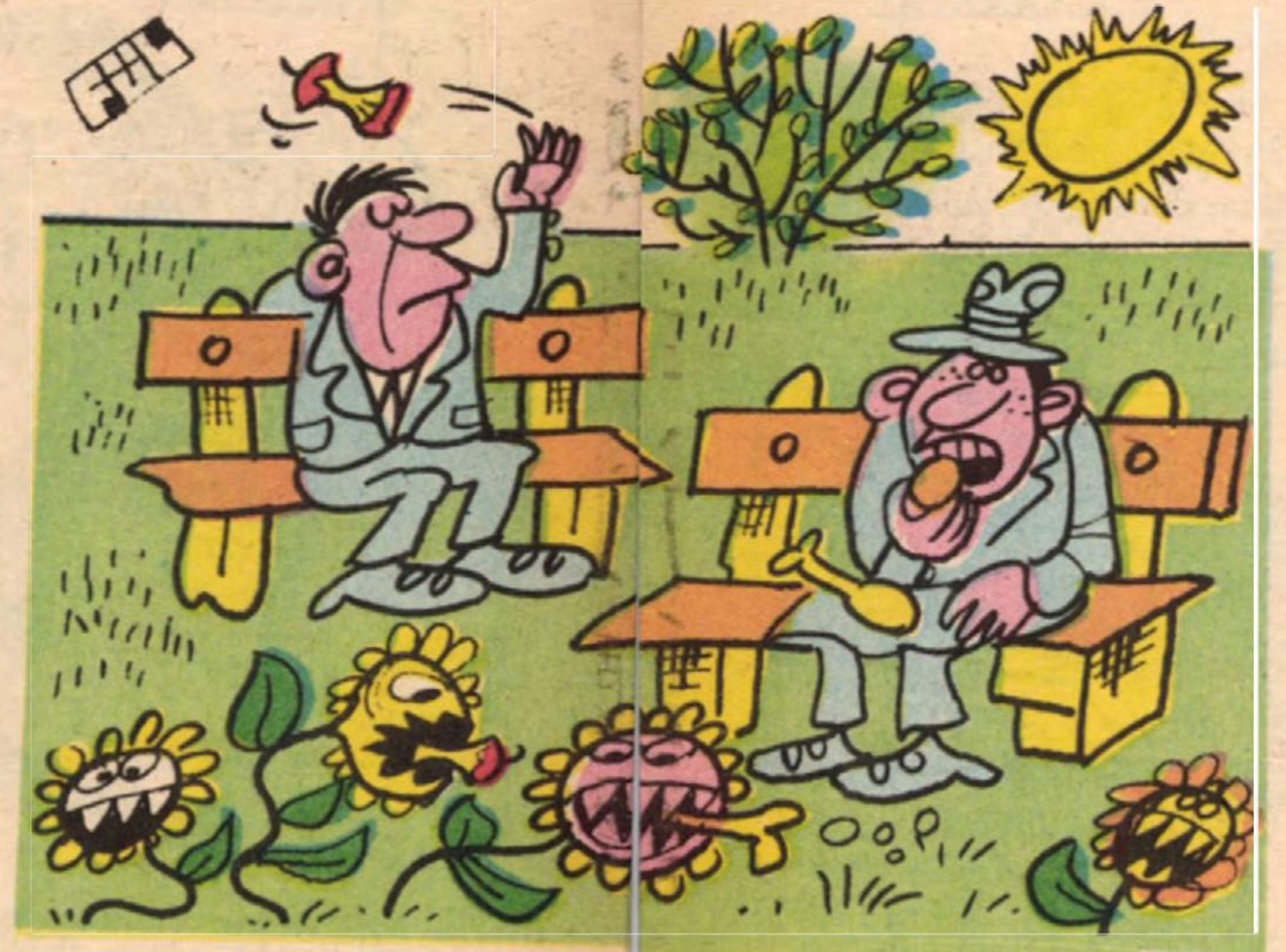

– Húsevő növényeket ültetnék a parkokba.

Dallos Jenő:

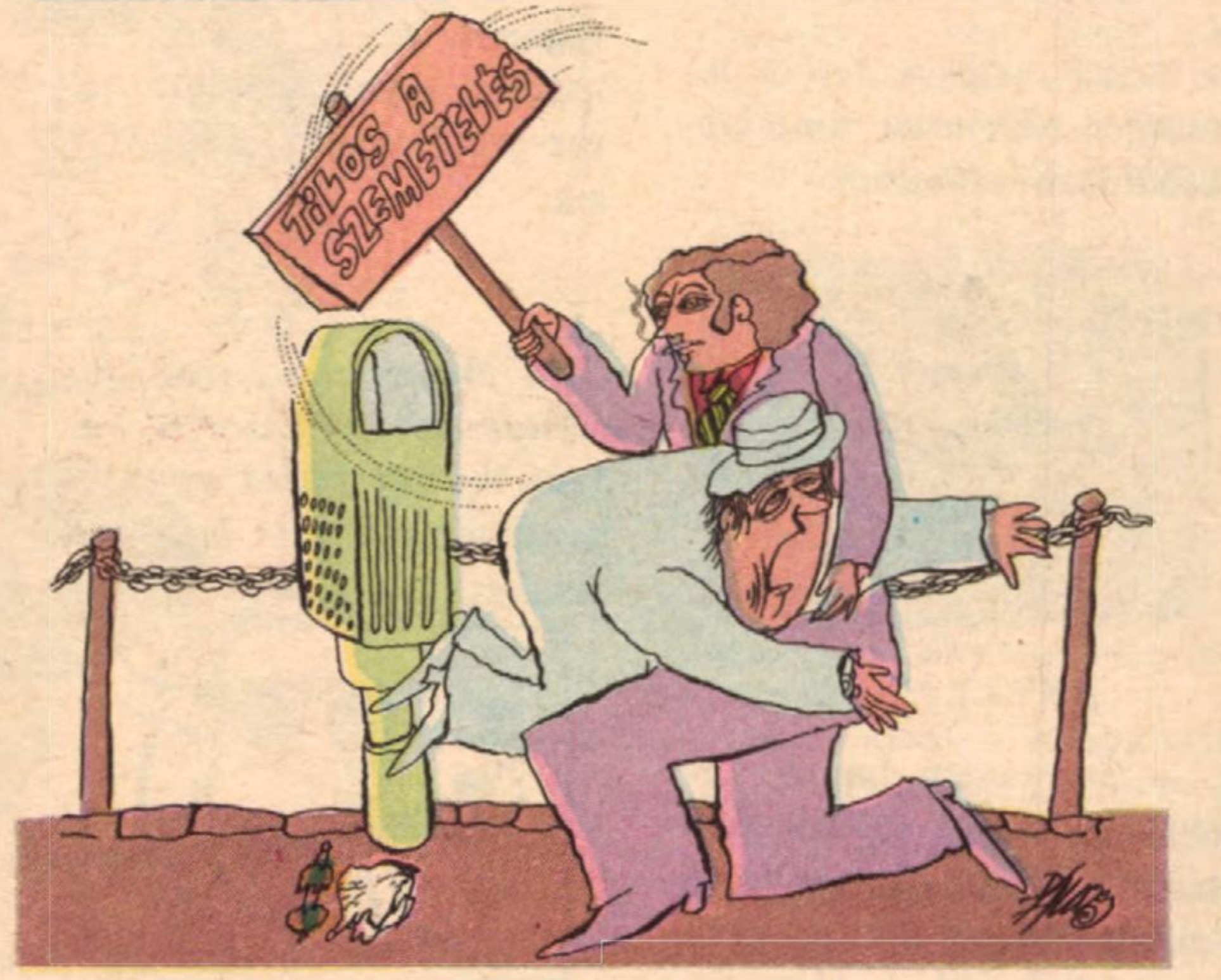

– A szelíd meggyőzéssel próbálkoznék.

Vasvári Anna:

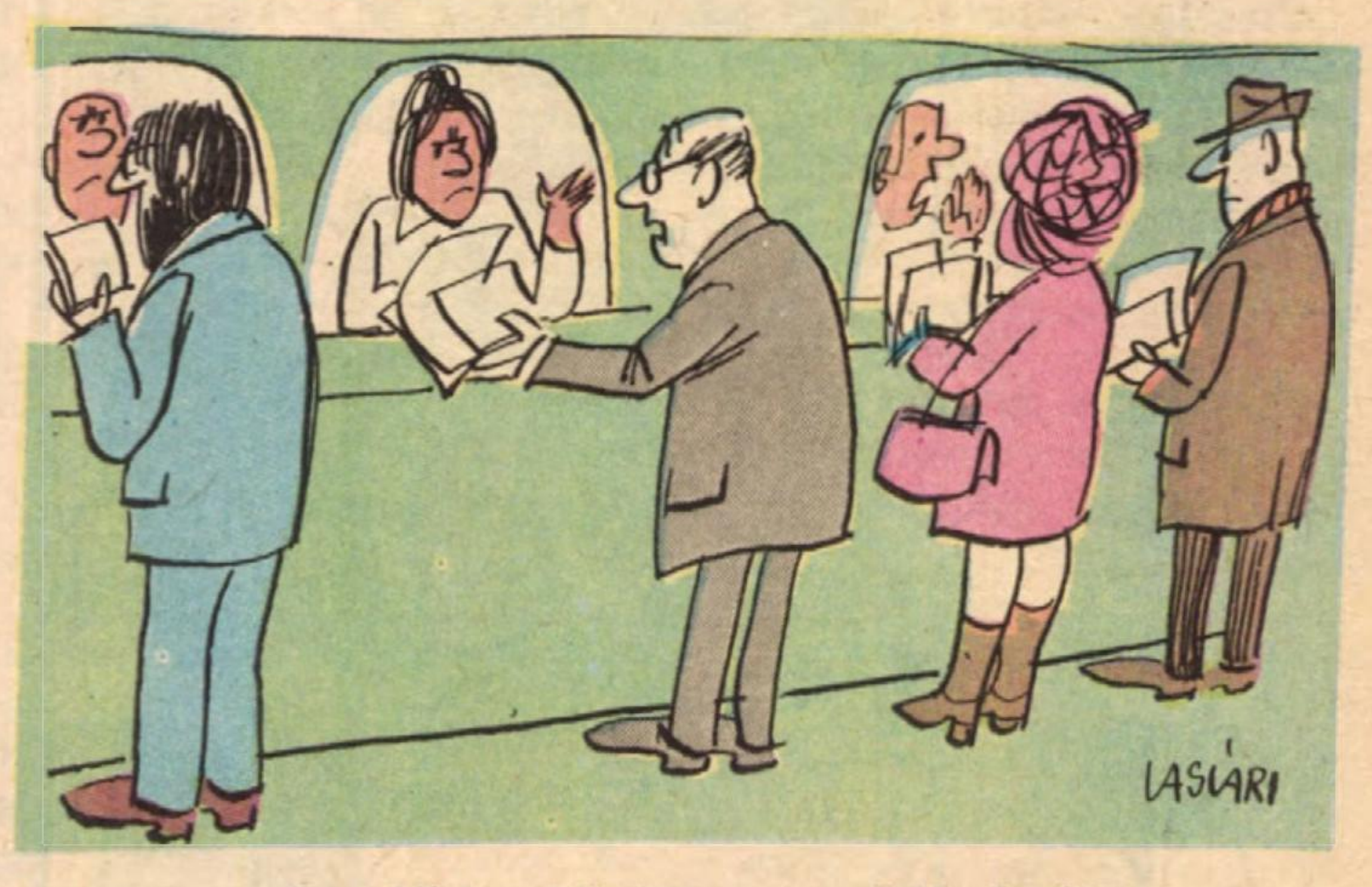

– Engedélyhez kötném a szemetelés jogát.

A JÖVŐ SZÁZAD REGÉNYE

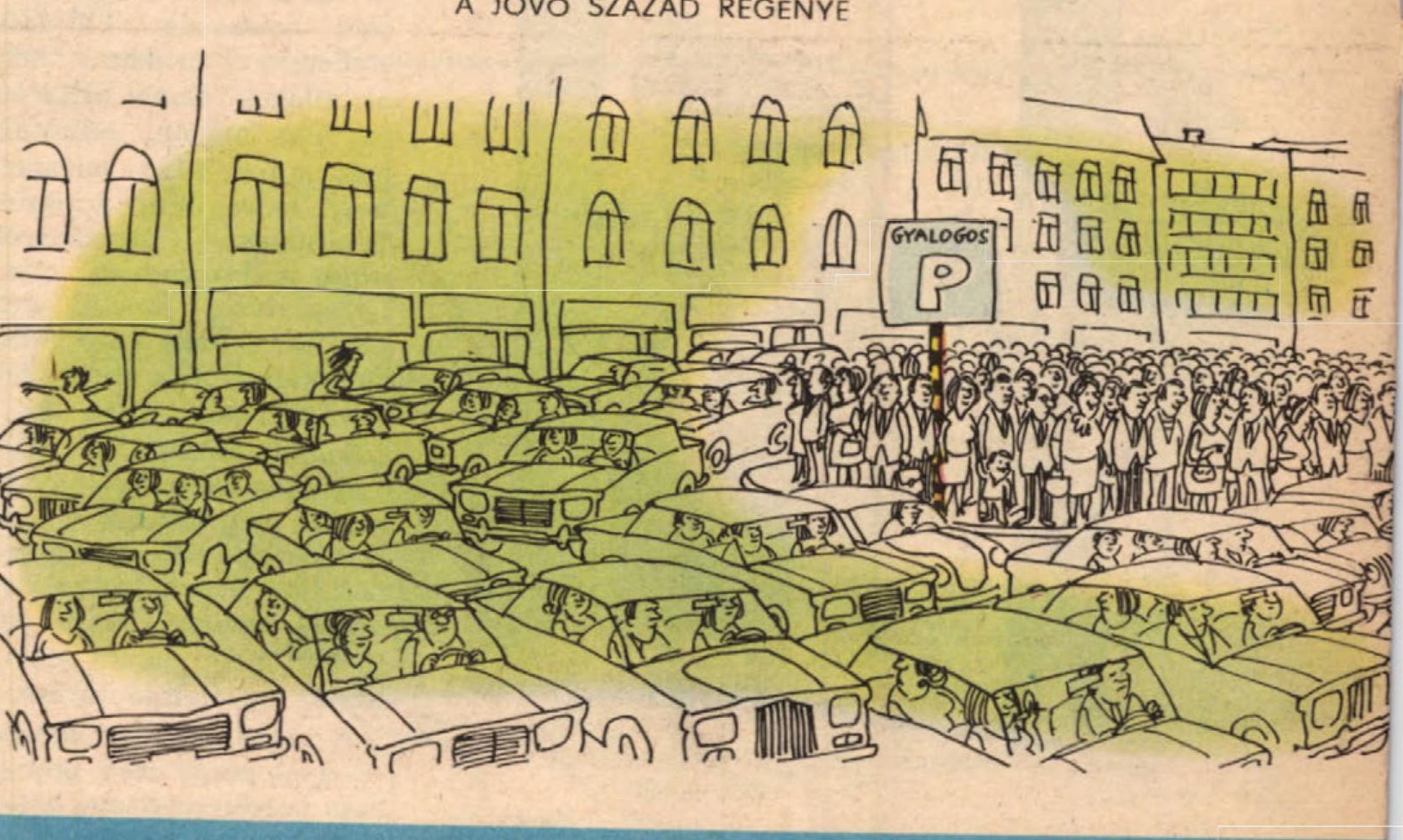

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

Rámköszönt egy fiatal fiú az utcán; hosszú hajat viselt, mint a többi, kék farmert, mint a többi, így alig ismertem meg. Talán csak az különböztette meg a többi fiataltól, hogy arca — legalábbis, ami kivillant hajsátra alól —, feltűnően gondterhelt volt.

— Mi a baj, Lacika? — kérdeztem, amikor felismertem benne réglátott keresztfiamat.

Laci nagyot sóhajtott.

— A szülőkkel vannak problémáim...

— Persze — mondtam —, nemzedéki ellentét. Nem szeretik, hogy megnöveszted a hajad, hogy farmerban jársz, hogy...

— Éppen ellenkezőleg — mondta a fiú —, ők kényszerítenek erre! Amikor úgy éreztem, hogy a többi fiatal valóságos maga-alkotta egyenruhában jár és hajviselete is egyöntetű, mint egy szokatlan hadseregnek, rájöttem, hogy egyéniségemet úgy juttathatom kifejezésre, ha valami mást nyújtok: levágatom rövidre a hajam és kockás zakót, nyakkendőt öltök. Amikor így pillantottak meg a szüleim, kétségbeestek. Anyám sírni kezdett, apám rámrivallt: miért akarok én más lenni, mint a többi?! Anyám könnyek között szipogta el, hogy Pocsovaiék elbüszkélkedtek azzal, hogy a fiuk heti két házibulit is rendez és az egyikre az URH-sokat is kihívták... Apám rákontrázott, hogy a Szalmaiék fia már bíróság előtt is állt gyermektartás miatt és kétszer aludt már a kijózanítóban, én meg nyámnyila alak vagyok, megverte őket az isten

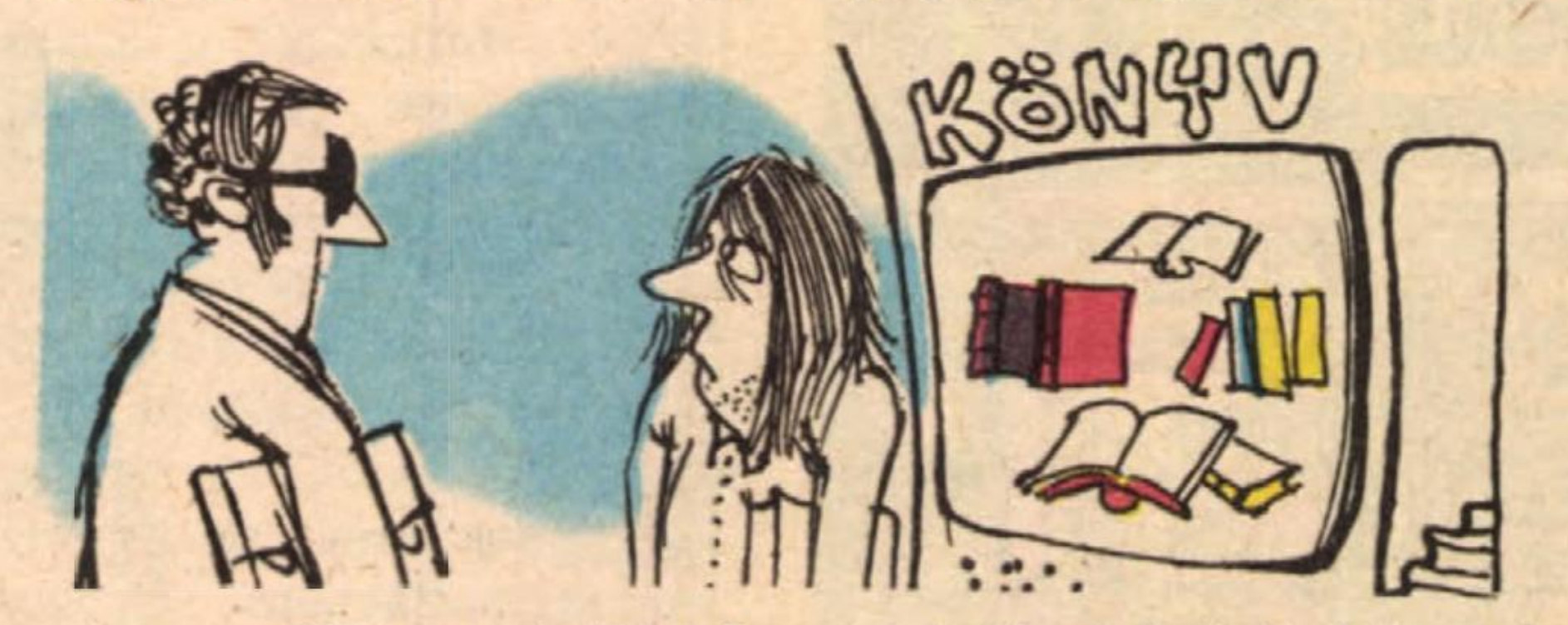

velem. Mit csináljak? Megnövesztettem a hajam, meg farmert hordok, de ez kevés nekik.

— Vasárnaponként jó hangosra beállítom a Koktél műsorát, bömböltetem a magnót, a szüleim ilyenkor lábujjhegyen járnak és boldogok, hogy én is olyan vagyok, mint a többi, pedig ez alatt Proustot olvasgatom — folytatta panaszát a fiú. — Azt hazudtam, hogy az Ifjúsági Parkba megyek délután lötyögni és egy kis koncertet hallgatni, örömkönnyek között adtak zsebpénzt, amiből aztán könyveket vettem. Bemutattam nekik tanulótársnőmet, az osztály büszkeségét, mint elvetélt gyermekem anyját, mit meséljek, tánclépésben jártak körülötte. Este elmentek, mert azt hitték, házibulit rendezek. Feldöntöttem két fotelt, kiégettem a függönyt és az italt beöntöttem a vízvezetékbe, micsoda örömük volt, amikor hazaértek. Mit csináljak még?

— Idefigyelj, Lacika. Én mélyen átérzem sorsodat és a következő ötletem támadt. Még nem nyomozták ki a Gyáli úti rablótámadás tetteseit. Mondd azt a szüleidnek, hogy galeriddel együtt te követted el!

Visszatért az élet fáradt szemeibe.

— Ez jó tipp! Az ember szerezzen örömöt a szüleinek! — mondta és fütyörészve távozott.

Hát nem a sarki könyvesboltba ment be ez a javíthatatlan fickó. Szegény szülők...

Tardos Péter

STÍLSZERŰEN

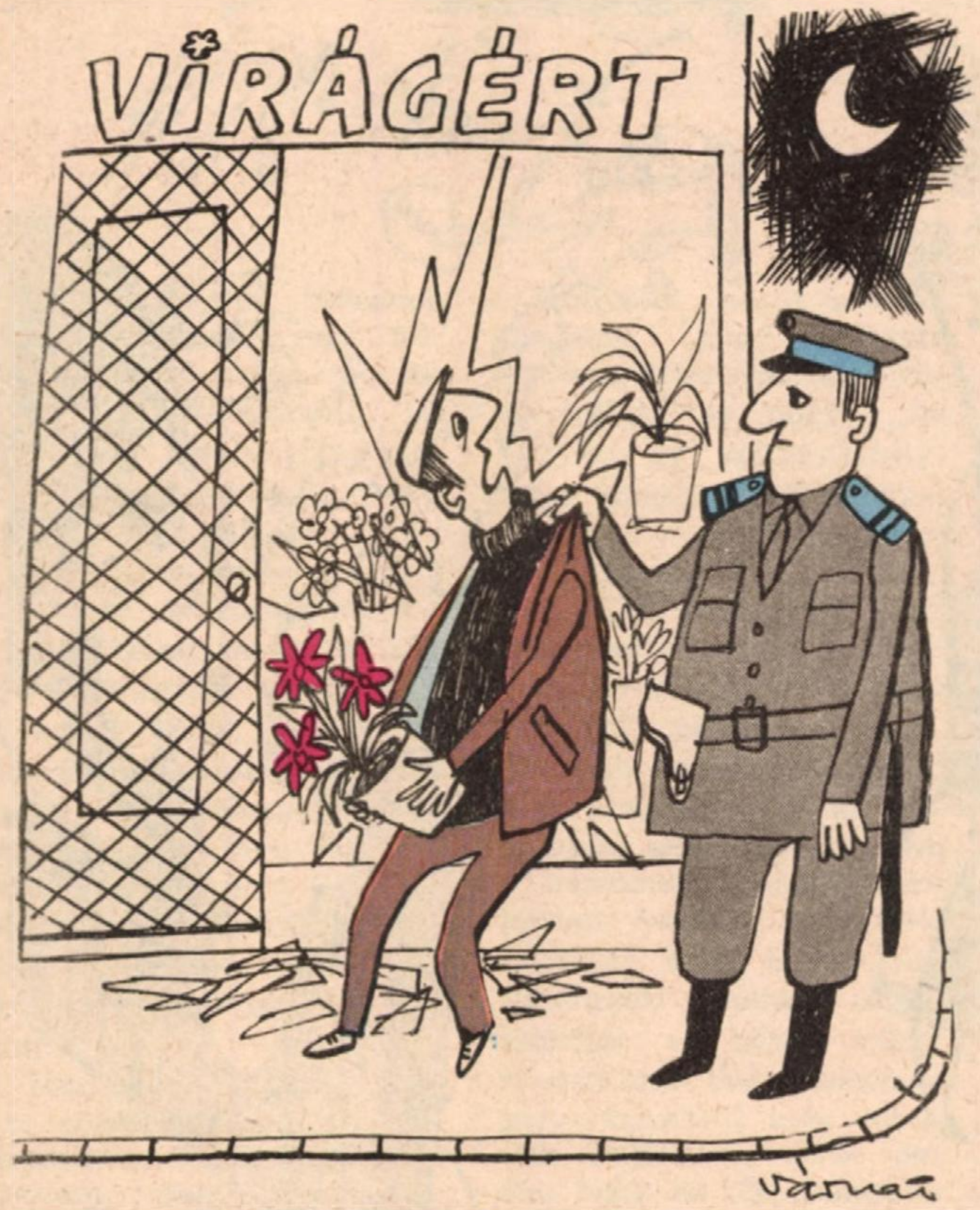

– Én csak a Kék fény munkatársait akarom felköszönteni az ötvenedik adás alkalmából.

PATINÁS NYUGATI BANKHÁZ

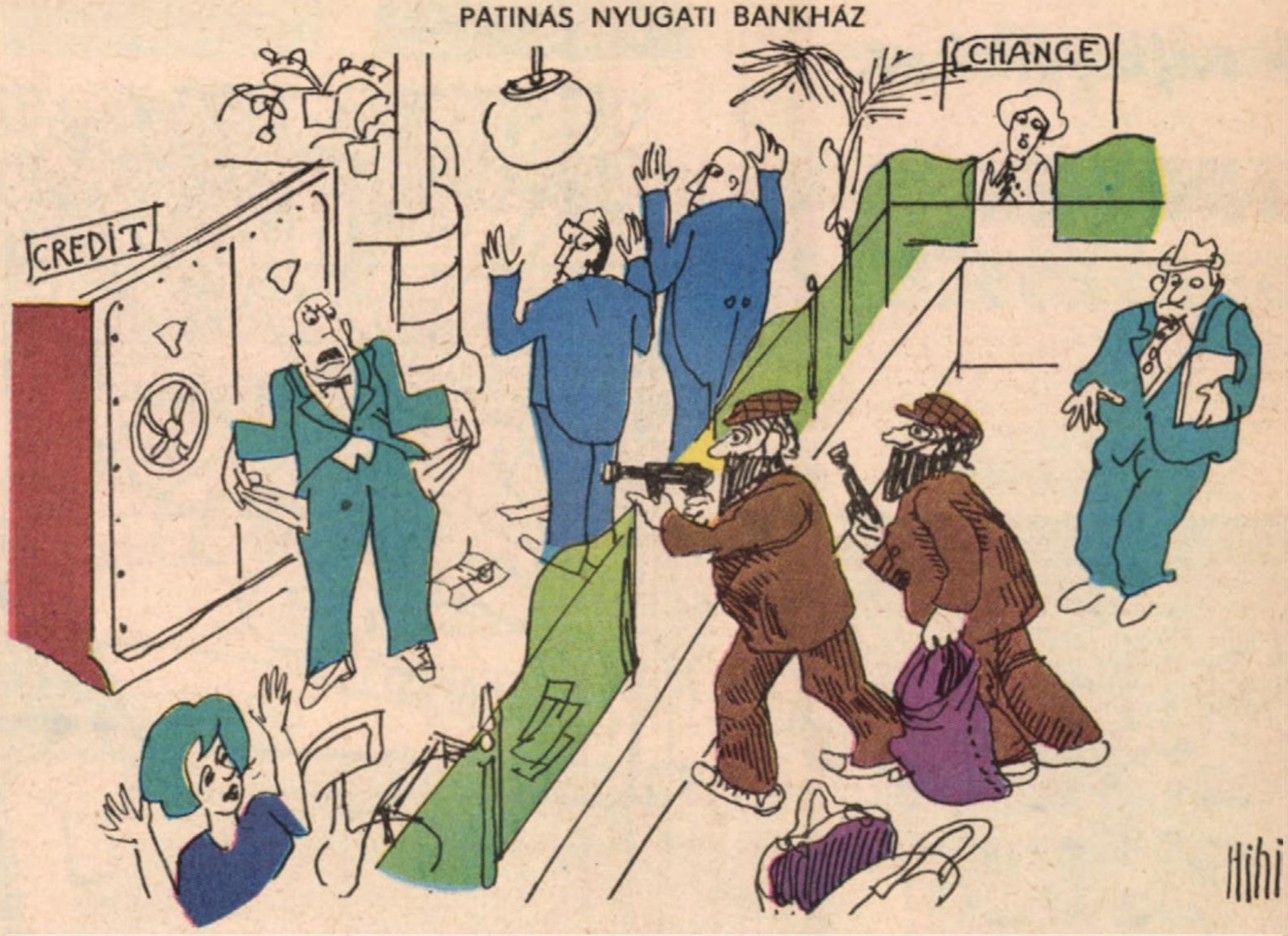
CREDIT
CHANGE
Hihi

– De uraim! Éppen az imént kerültünk csődbe...

FŐNÖK AKAR LENNI

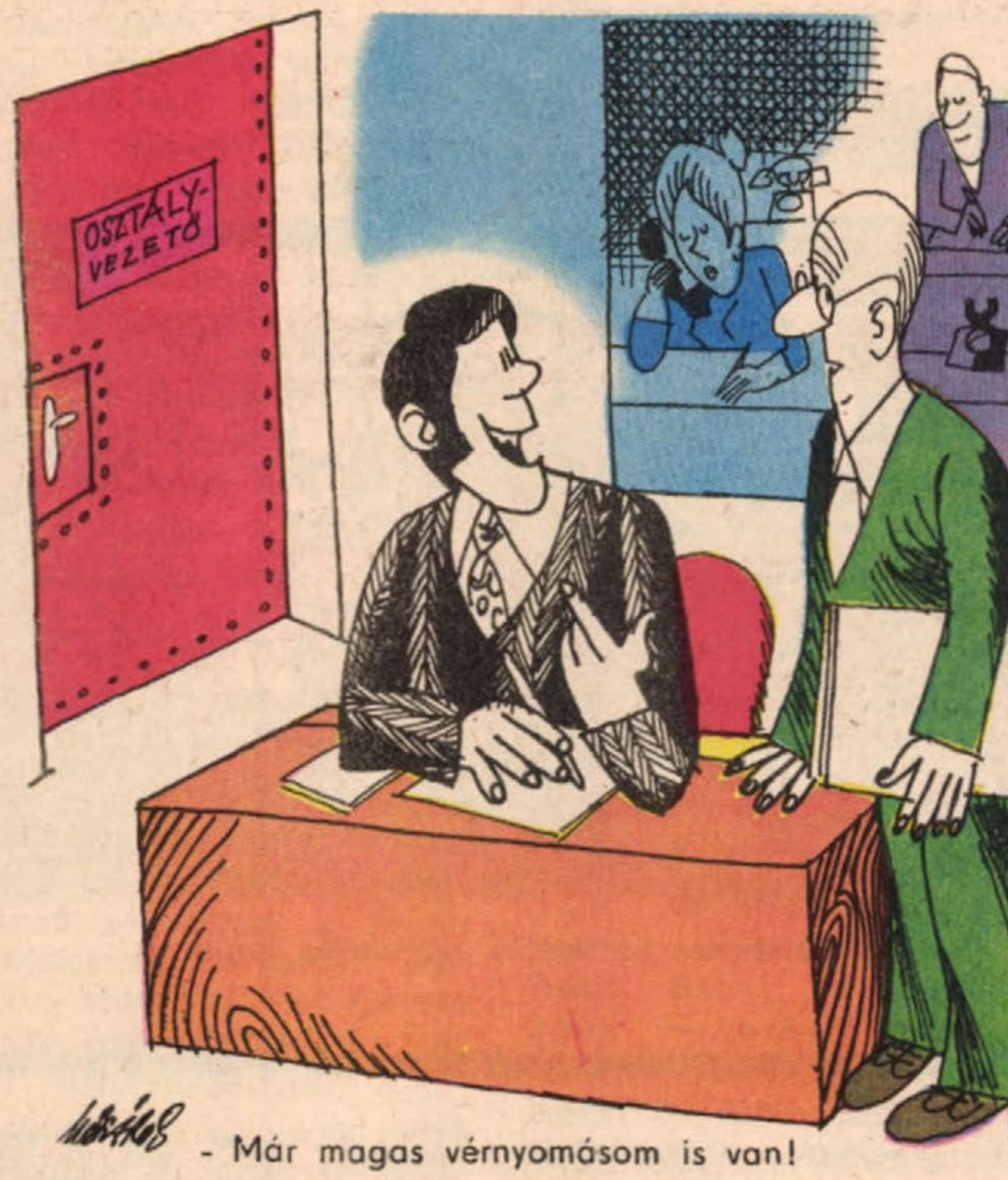
OSZTÁLYVEZETŐ

- Már magas vérnyomásom is van!

SZILÁNKOK

PROTEKCIÓ

— Intézze el, hogy a fiam született őstehetség legyen...

INTELLIGENCIA

Z-nek vele született intelligenciája van, amit fokozatosan elveszít.

ANYAI VÁGY

— Szeretném ha egy 35 éves jólkereső gyermekem születne, aki támogatja a szüleit.

MODERNIZÁLT VICC

Két ügynök utazik az űrhajón...

TÁJÉKOZATLANSÁG

— Adjon nekem egy jó regényt Jókai Mórtól, lehetőleg olyat, amelyik tész-problémákkal foglalkozik.

ÜZLET

— Megveszem ezer forintért ezt a házőrző kutyát, ha ad hozzá egy berendezett házat is, amit őrizhet.

ÖNBIZALOM

— Úgy bízom benned, mint saját magamban. Vagyis sehogy.

TÉVÉMŰSOR

Felszaladt az autó a járdára. Szerencsére senkit sem ütött el, mert jó műsor ment a tévében.

SIKKASZTÁS

Nem csoda, ha L. tíz évig zavartalanul tudott sikkasztani. Felelőtlen, hanyag volt az ellenőrzés, mely az ellenőrzést ellenőrizte.

TITOK

— Tud ön titkot tartani?

— Tudok.

— No, unalmas ember lehet.

G. Sz.

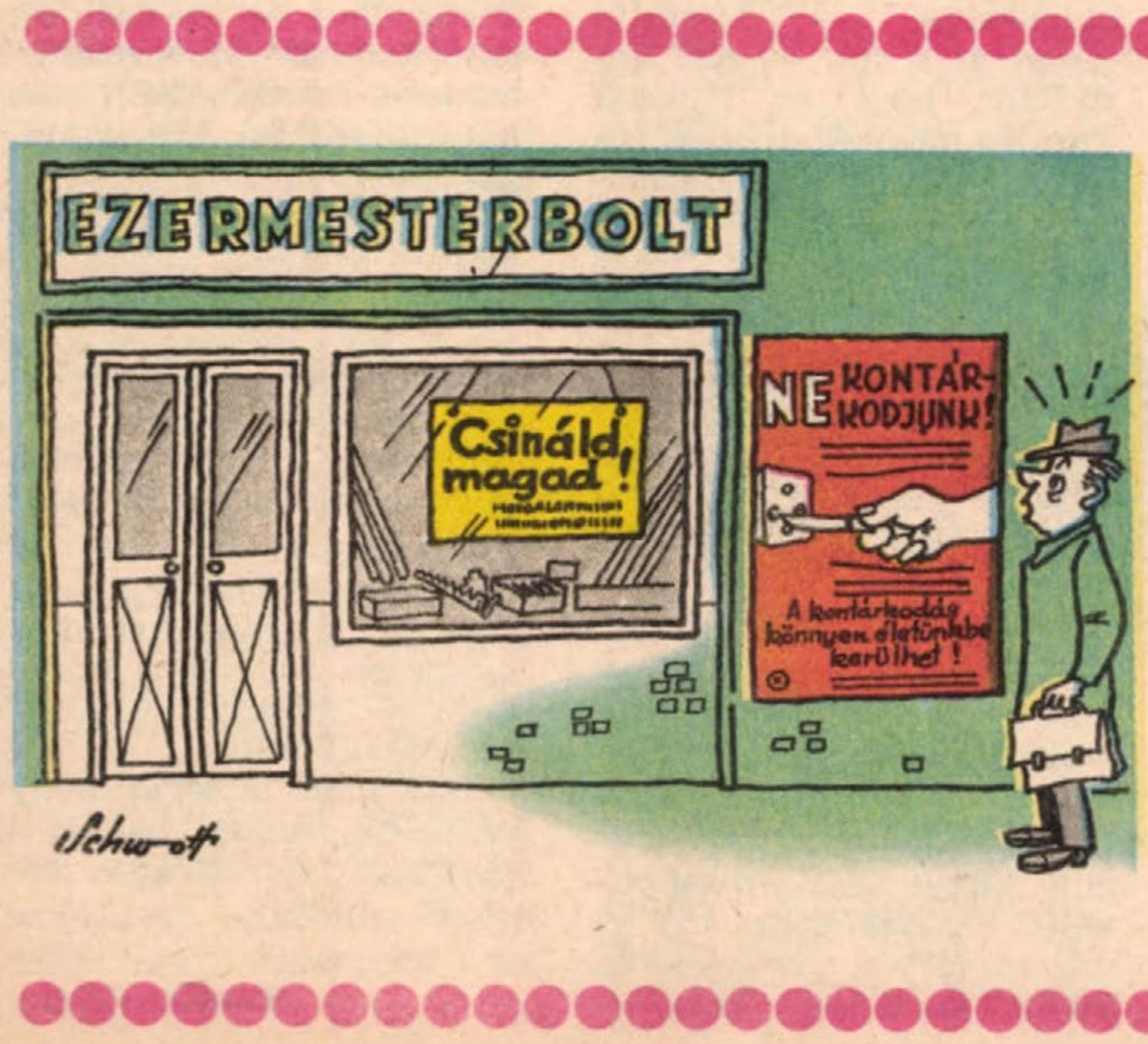
EZERMESTERBOLT
Csináld magad!
NE KONTÁRKODJUNK!
A kontárkodás könnyen életünkbe kerülhet!

PLAKÁTOK

– Most melyikre hallgassak?

TÉVÉKOMMENTÁR

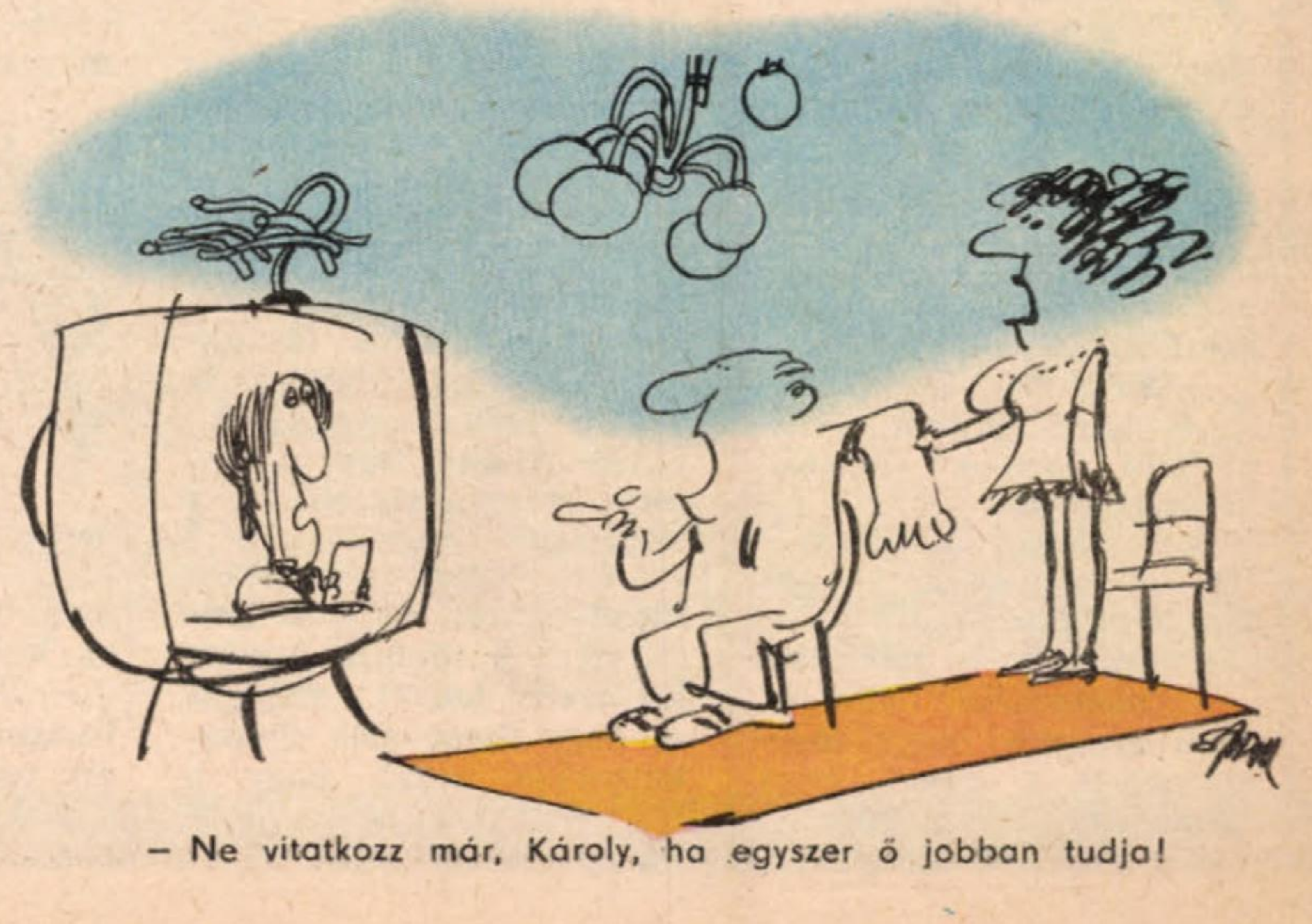

– Ne vitatkozz már, Károly, ha egyszer ő jobban tudja!

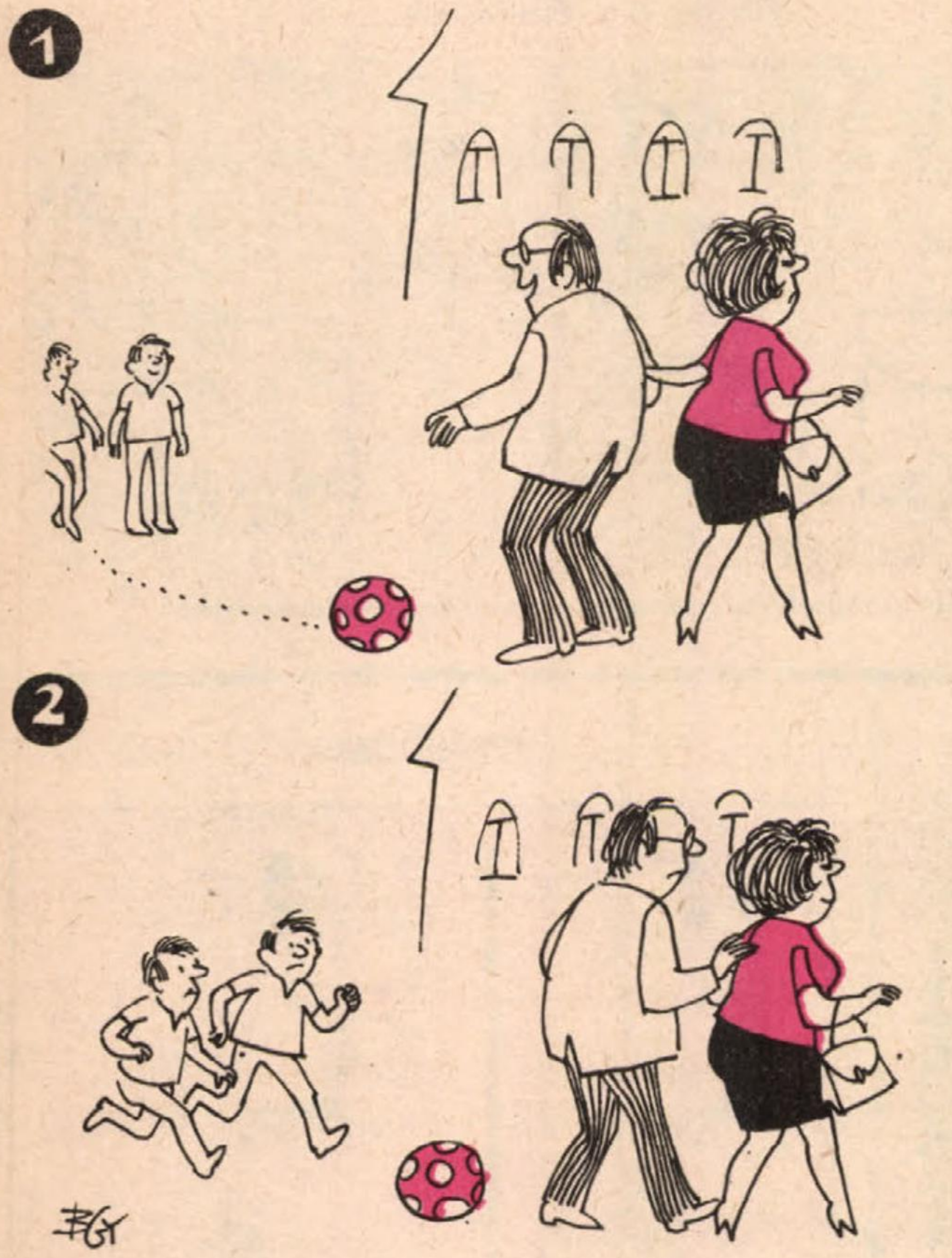

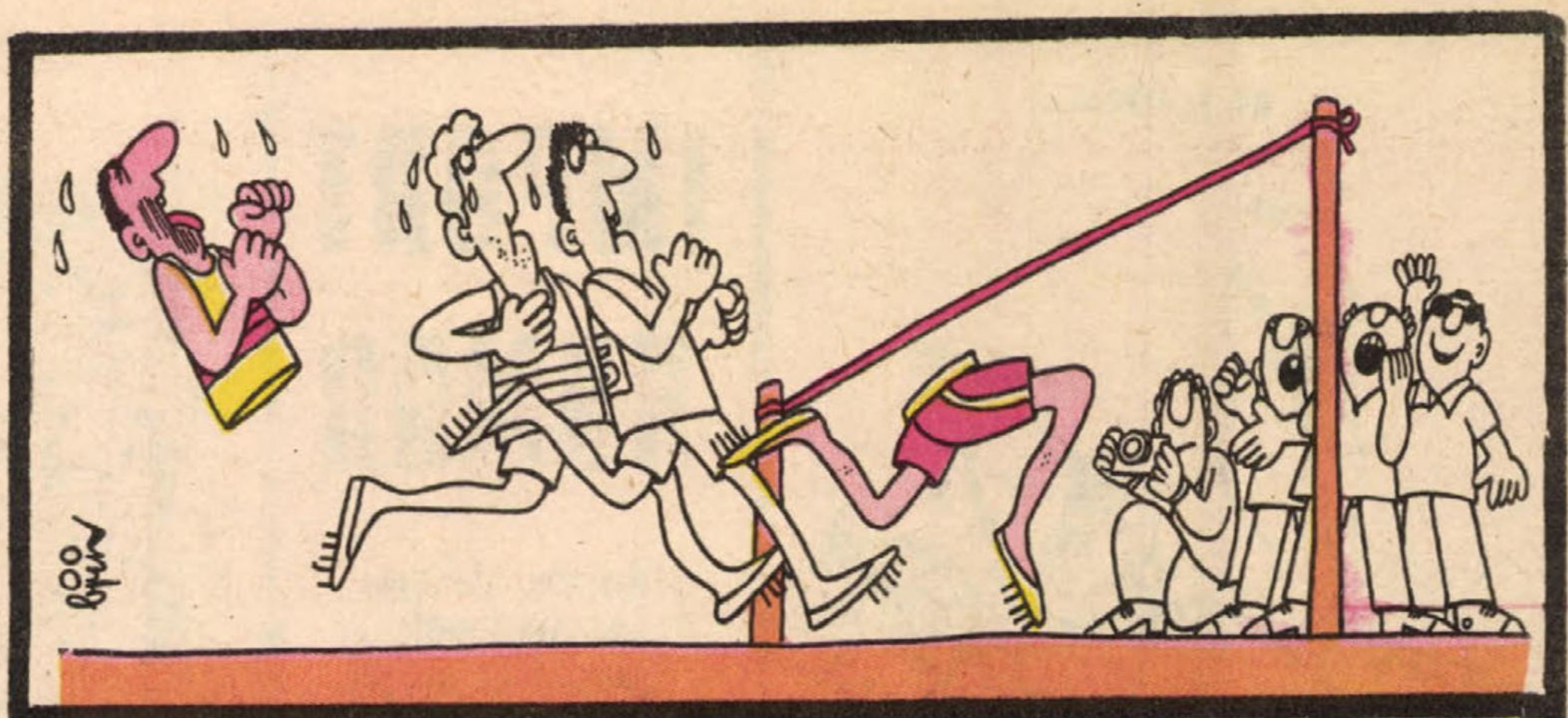

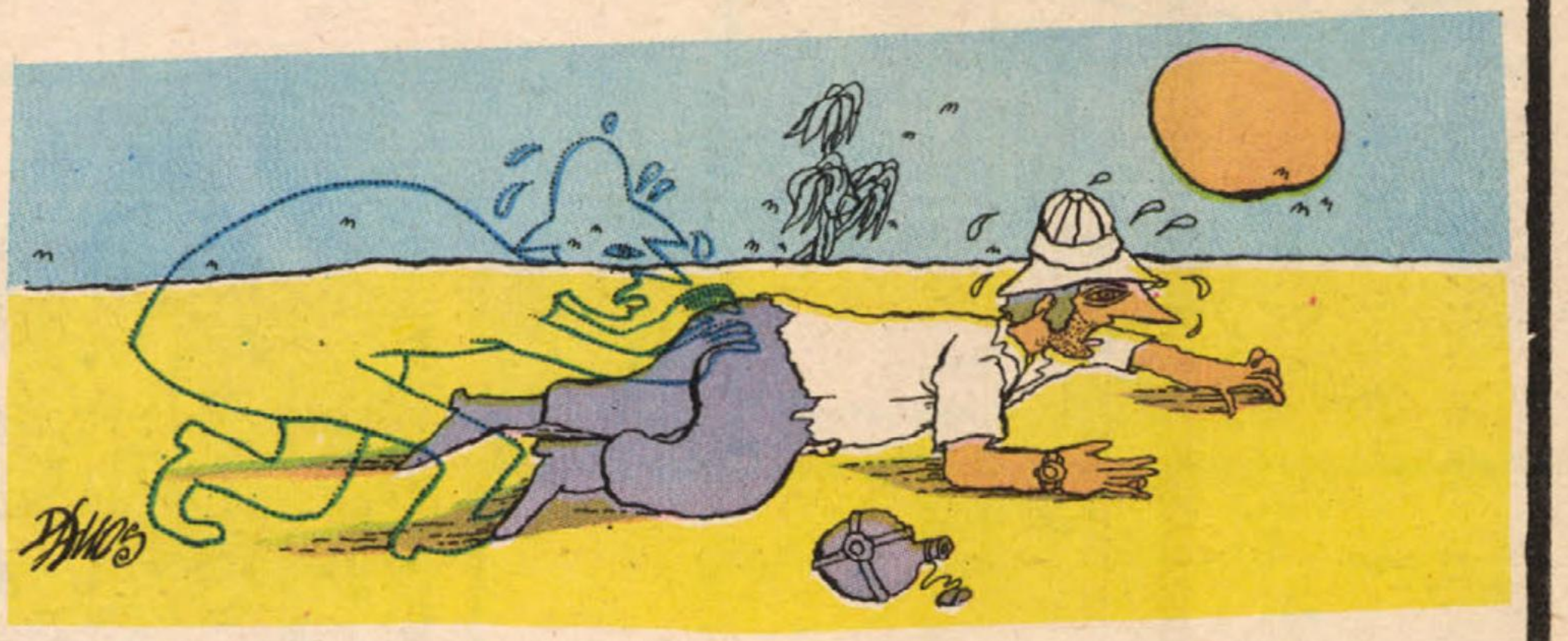

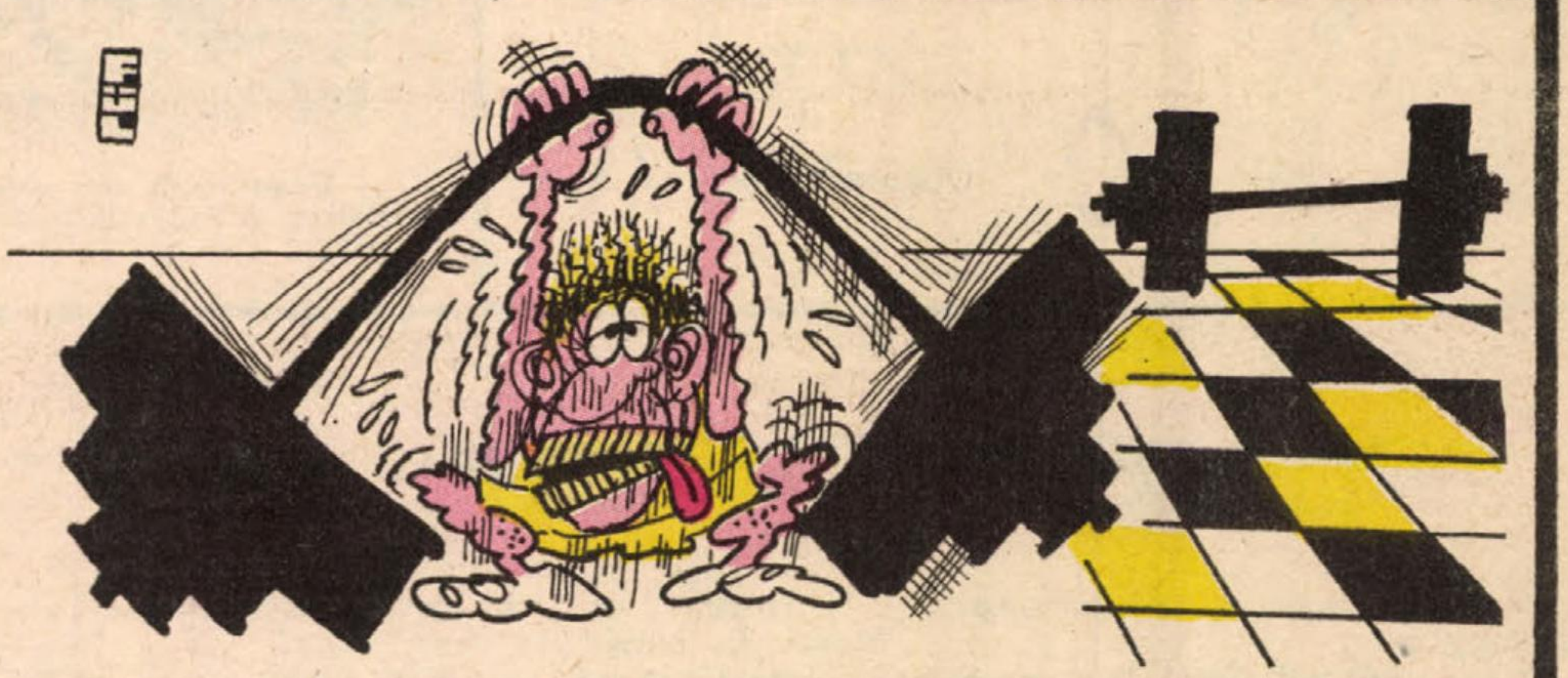

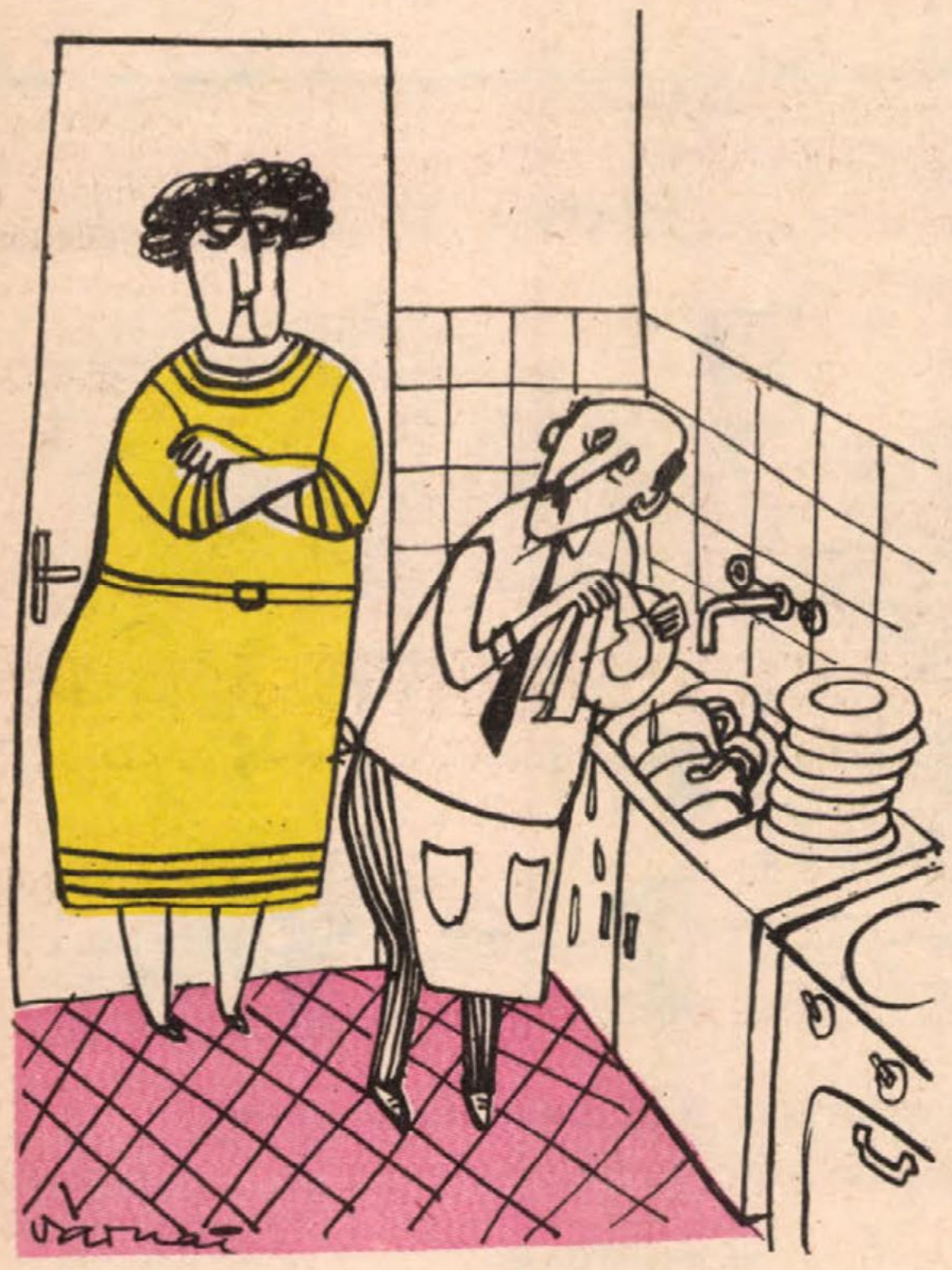

AKARATERŐ

BRENNER
BALÁZS-PIRI
DALLOS
VÁRNAI
FÜLÖP
TOT
SAJDIK

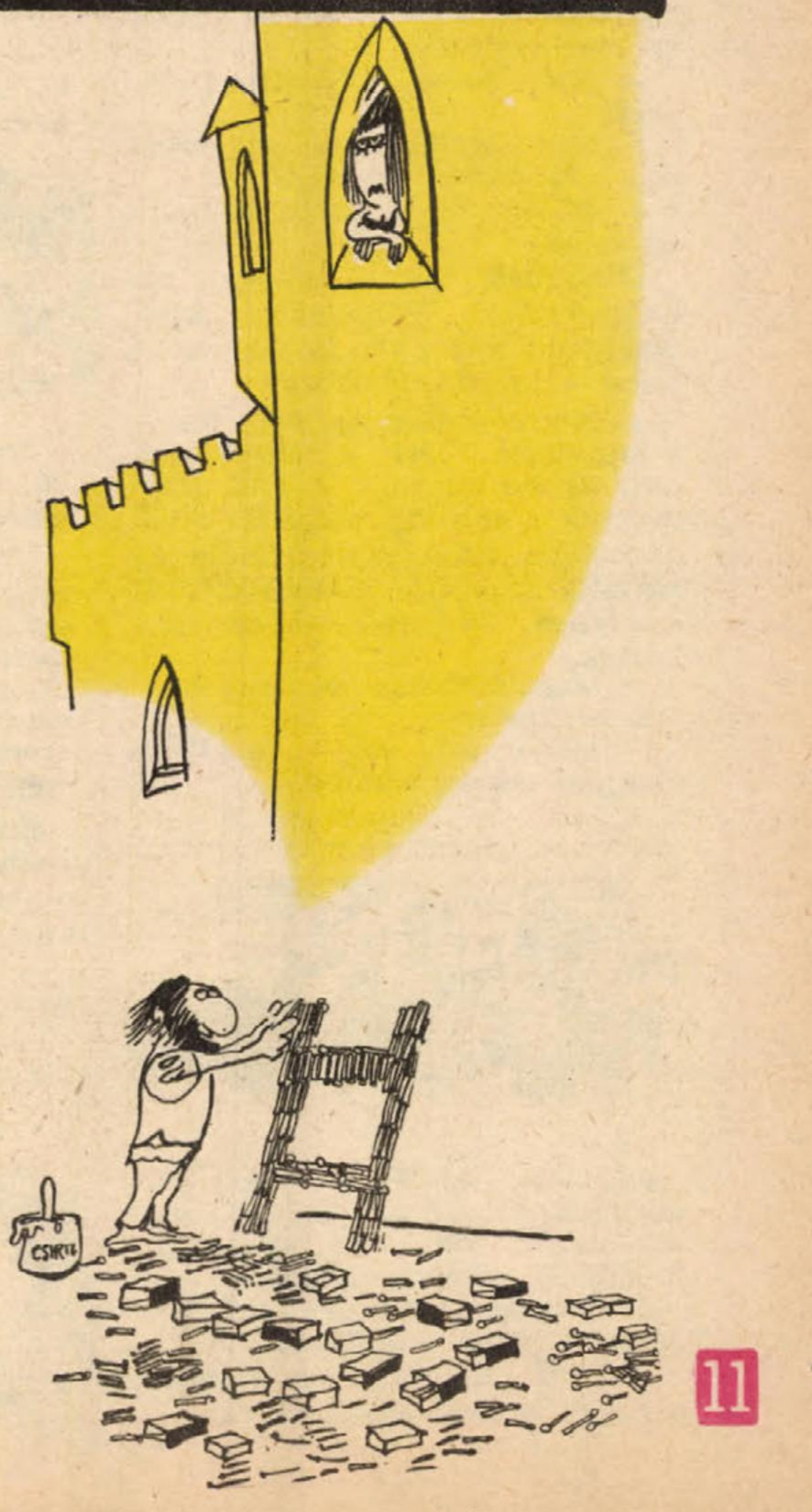

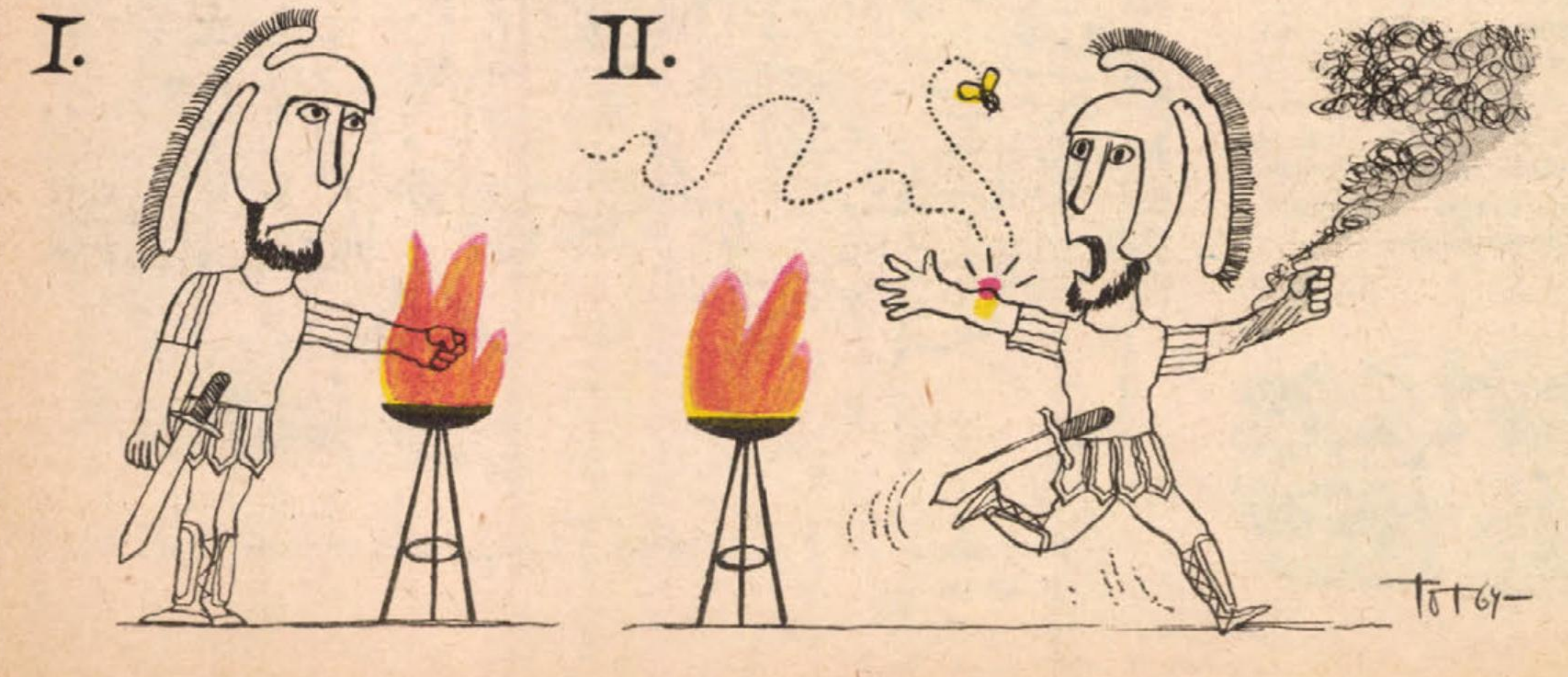

IMPORT HUMOR

(Rajzok bolgár, csehszlovák, francia és svájci lapokból)

IN FLAGRANTI

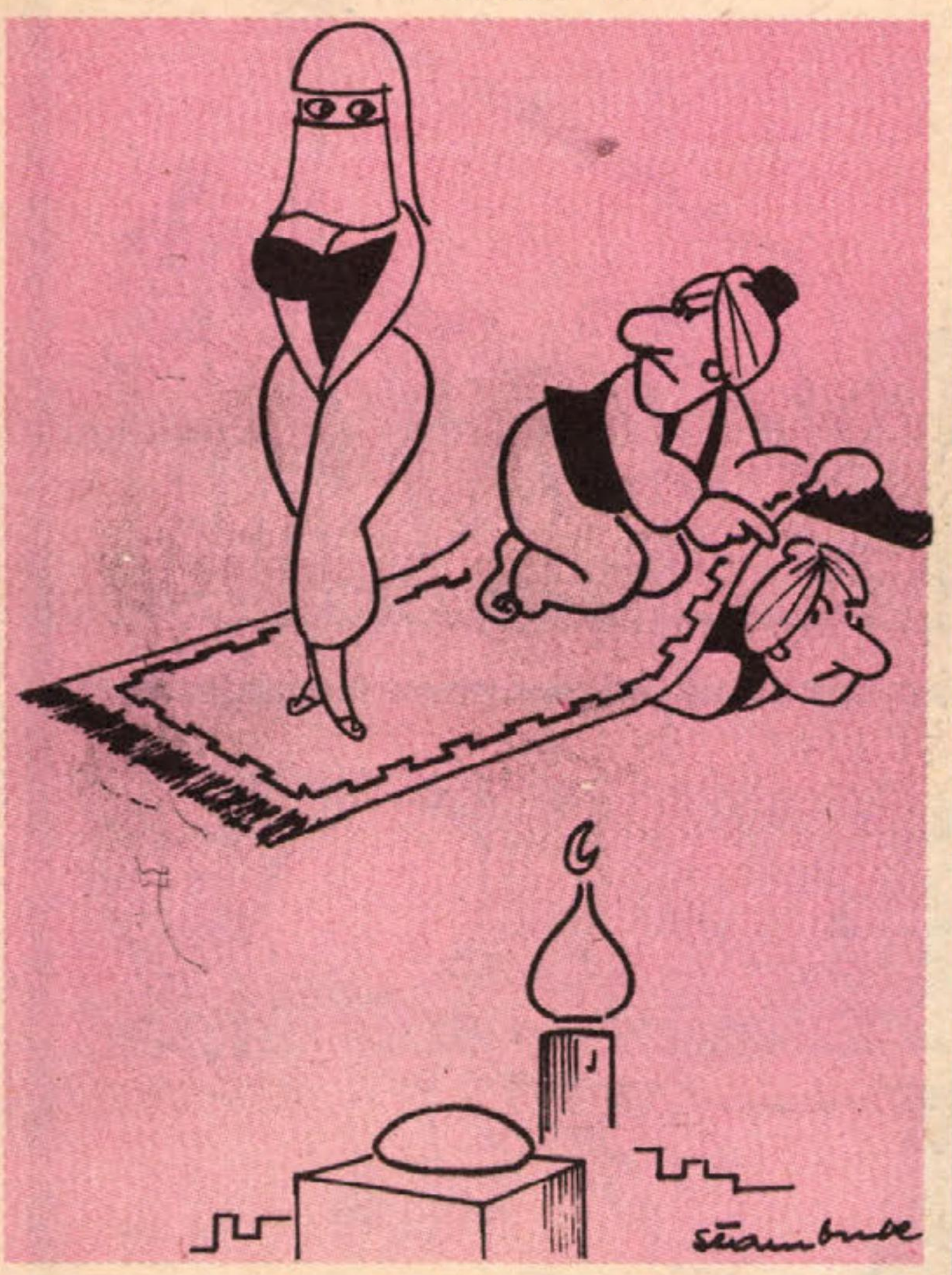

FINOM KIS VENDÉGLŐ

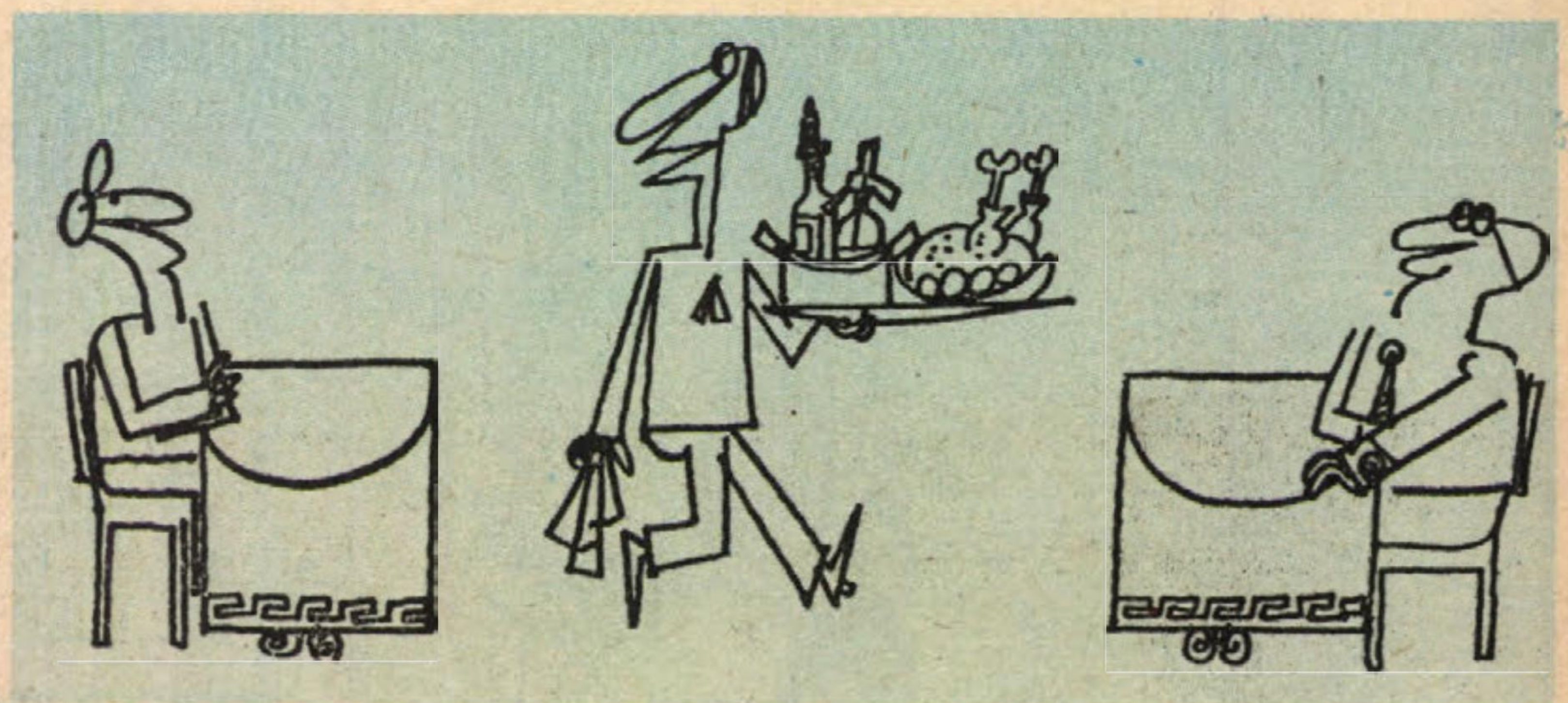

– Aki zónapörköltet rendelt, az ne türelmetlenkedjék!

MEGNYUGTATÓ

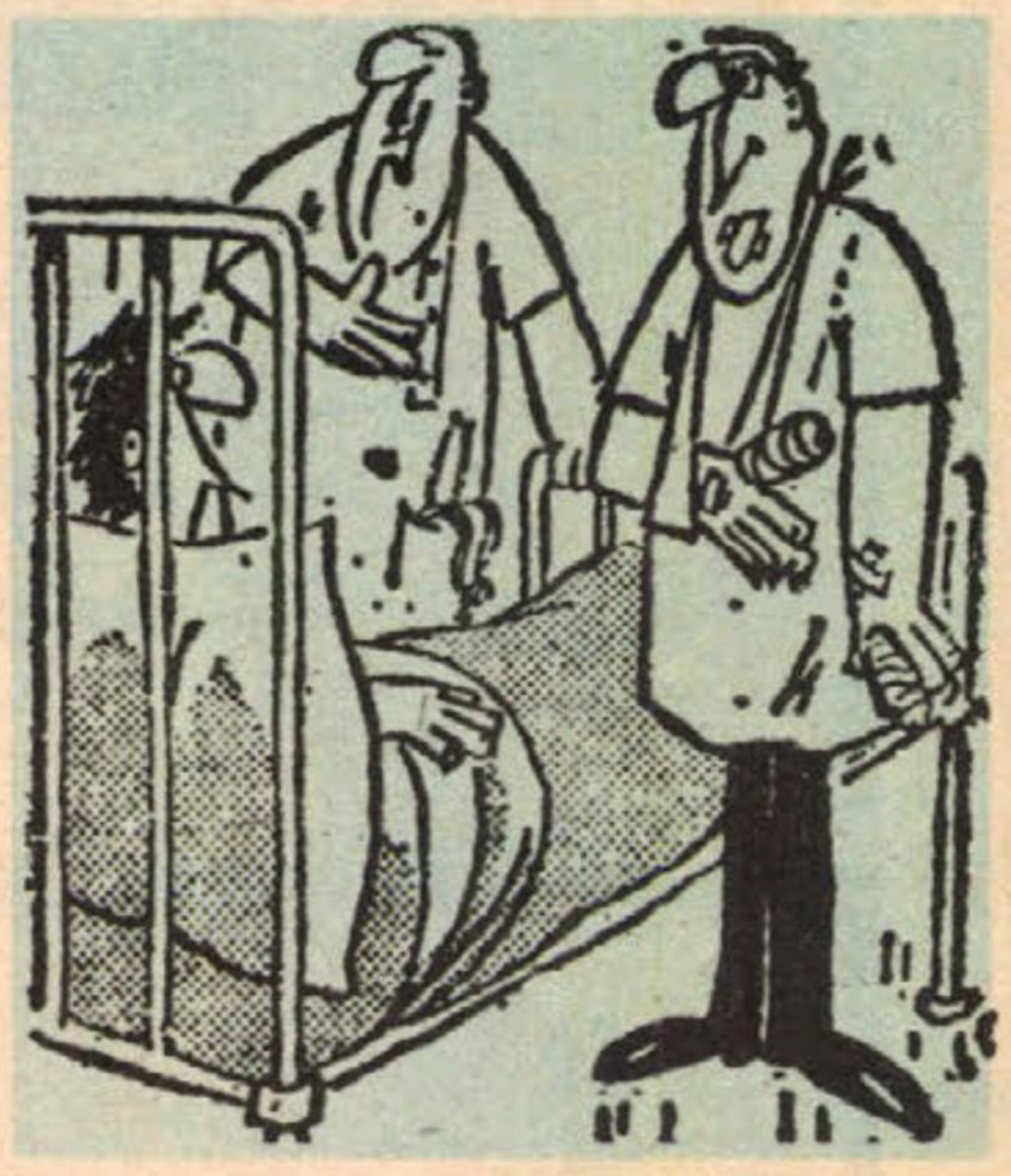

– Bemutatom az új sebészünket, ő fogja magát operálni!

ÁBRÁNDOZÁS

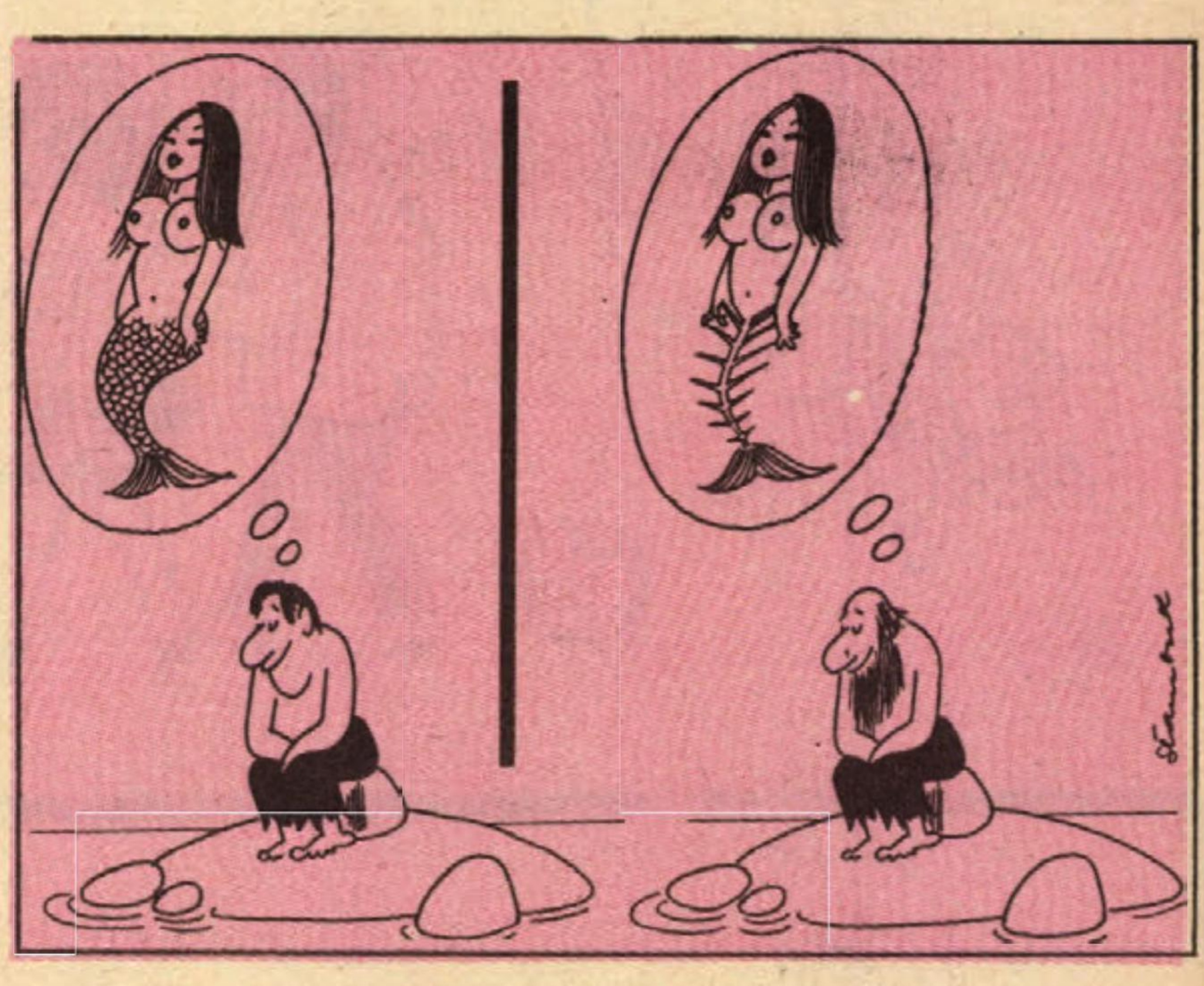

ELAKADÁS

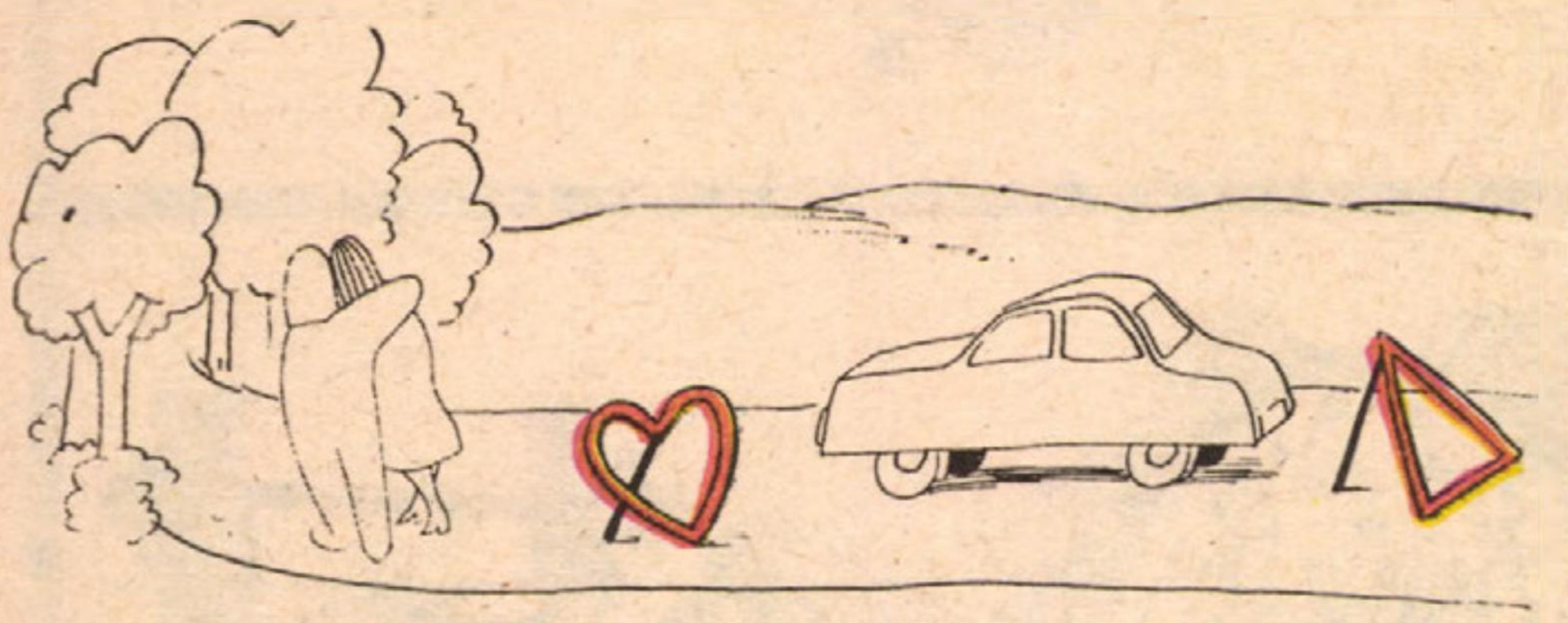

ÖREG EMBEREK–FIATAL VICCEK

— Merre van a Salétrom-köz, kislányom?

A megszólított fiatal lány szemügyre vette a kopasz, idős férfit és megkérdezte:

— Miért keresi a Salétrom-közt, *tata?*

— Nem találok vissza a kocsimhoz. Ott parkoltam ugyanis ...

— Jöjjön, majd megmutatom a *bácsinak!*

Elindultak és rövidesen egy hajónagyságú Pontiachoz értek, amely ott állt a járda mellett. A fiatal lány rácsodálkozott:

— Klassz a járgány, *öreg fiú,* — s hipp-hopp máris a vezető melletti ülésbe huppant. A férfi megmutatta a kocsiba beépített tévét, a rövidhullámú telefont, majd kinyitotta a kocsi hűtőszekrényét, amelyben különféle italok sorakoztak.

— Megkínálhatom valamivel?

S a válasz:

— Menő fej vagy *hapsikám,* menjünk ahová akarod ...

Nyolcvan körüli öreg néni, karján bevásárló kosárral feltipeg a villamosra. Egy férfi udvariasan át akarja adni az ülőhelyét.

— Maradjon csak — inti le a néni. — Maga sem fiatal már ...

A férfi mutatja, hogy legalább a nehéz kosarat adja az ölébe.

— Hogyne. A múltkor is így loptak ki belőle tíz deka vajat!

Dermedt csend. Az öreg hölgy diadalmasan körülnéz:

— Ismerem én ezeket, — jelenti ki végül, — így akarnak ismerkedni ...

Fogatlan vén boszorkány botorkál az erdőn át. Szemben jön egy délceg fiatal legény.

— Jaj, édes fiam, — szólítja meg a boszorkány, — engem a gonosz mostohám ráncosképű öreg banyává varázsolt. De ha egy olyan szép fiatal legény, mint maga, megölelne, megcsókolna, azonnal visszaváltoznék tündérszép királylánynak.

Erőt vesz magán a legény és teljesíti a vénasszony kívánságát, majd kíváncsian lesi-figyeli, de az csak boszorkány marad.

— Mi az nénémasszony, hol a varázslat? — kérdi türelmetlenül.

— Ejnye fiam, maga még mindig hisz a tündérmesékben?

(r. j.)

KISVÁROS

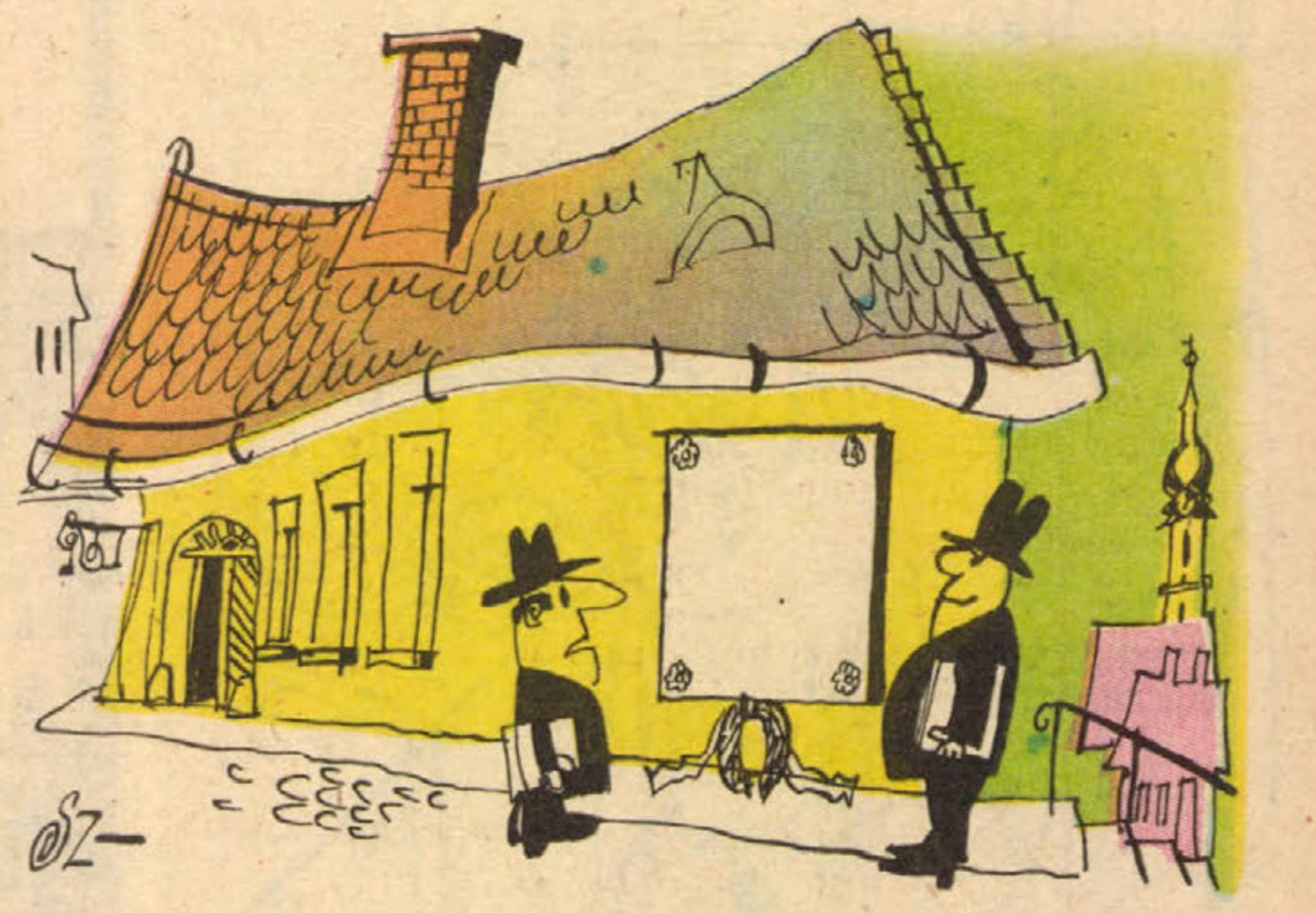

– Ha valaki majd híres lesz, rávésetjük a nevét!

BÚTORÜZLETBEN

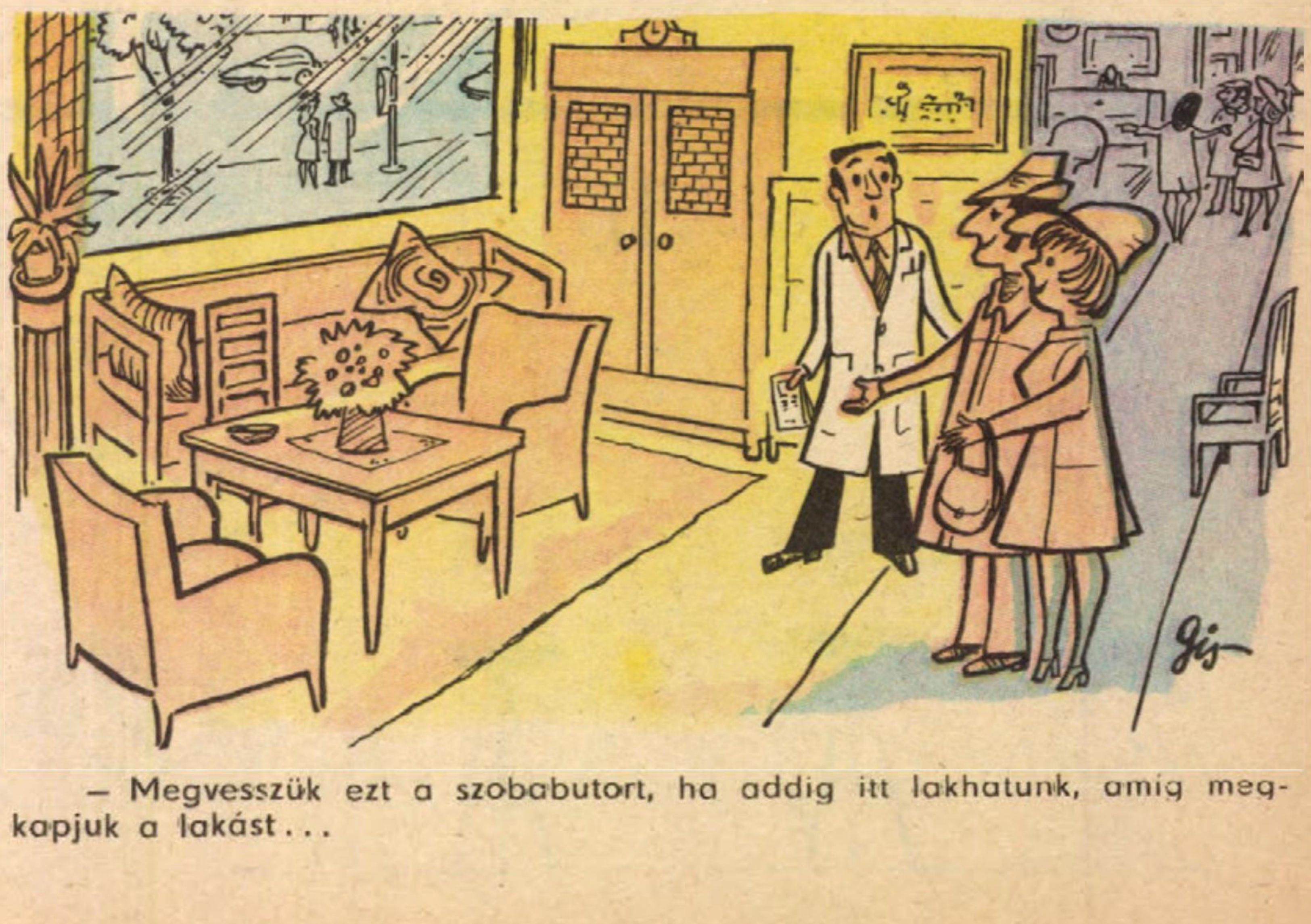

– Megvesszük ezt a szobabutort, ha addig itt lakhatunk, amíg megkapjuk a lakást ...

HIRDETÉS
HIRDETÉS

NE TEGYE!

HIBÁS HŰTŐSZEKRÉNYÉT,
MOSÓGÉPÉT,
CENTRIFUGÁJÁT,
OLAJKÁLYHÁJÁT
MEGJAVÍTJUK

Szervizszolgálat:

Budapest XIII.,
Forgách utca 23/a.
Telefon: 491-113, 209-159

AMOVILL Service

GYORS INTÉZKEDÉS

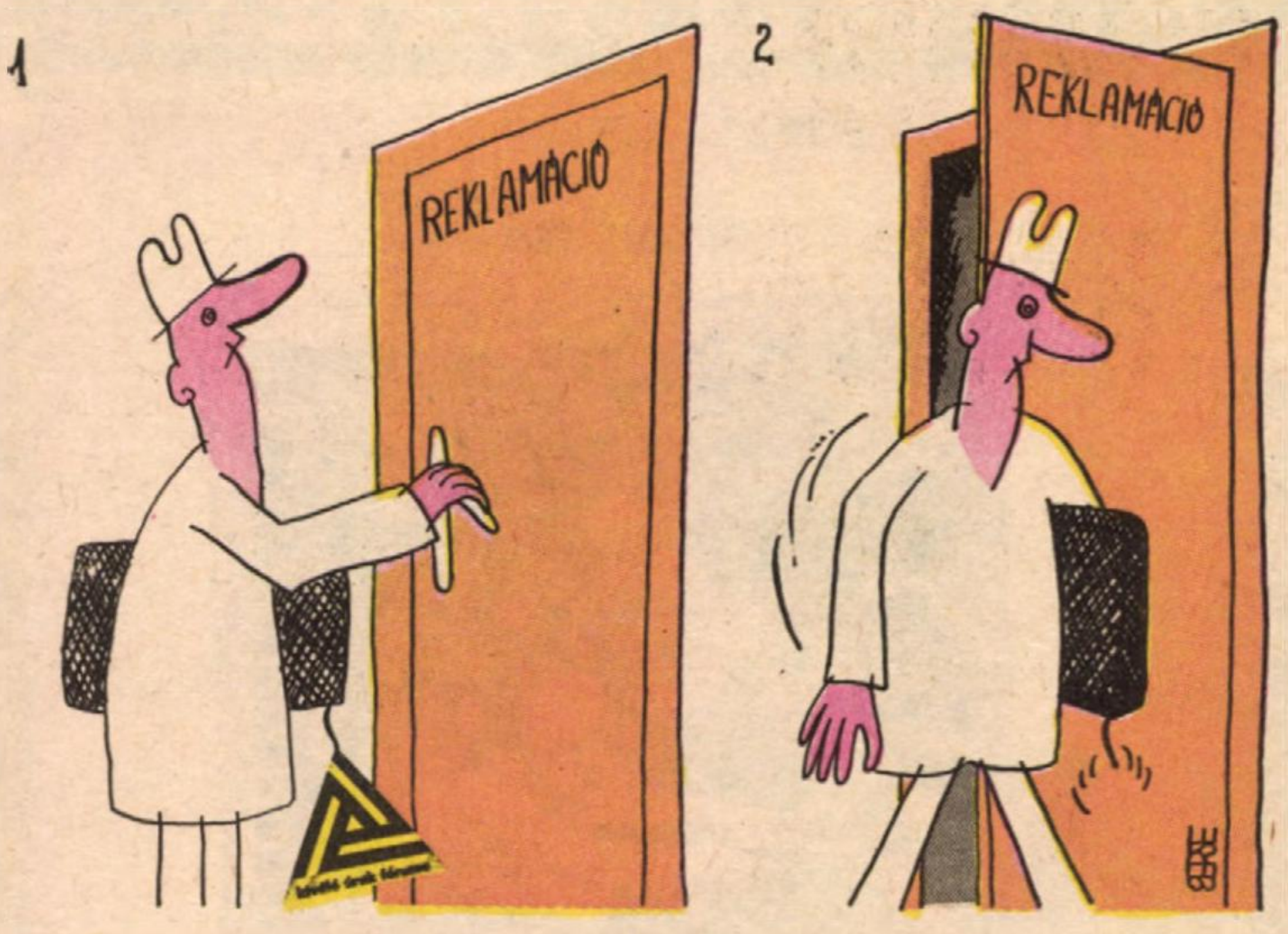

A ROSSZ TANULÓ

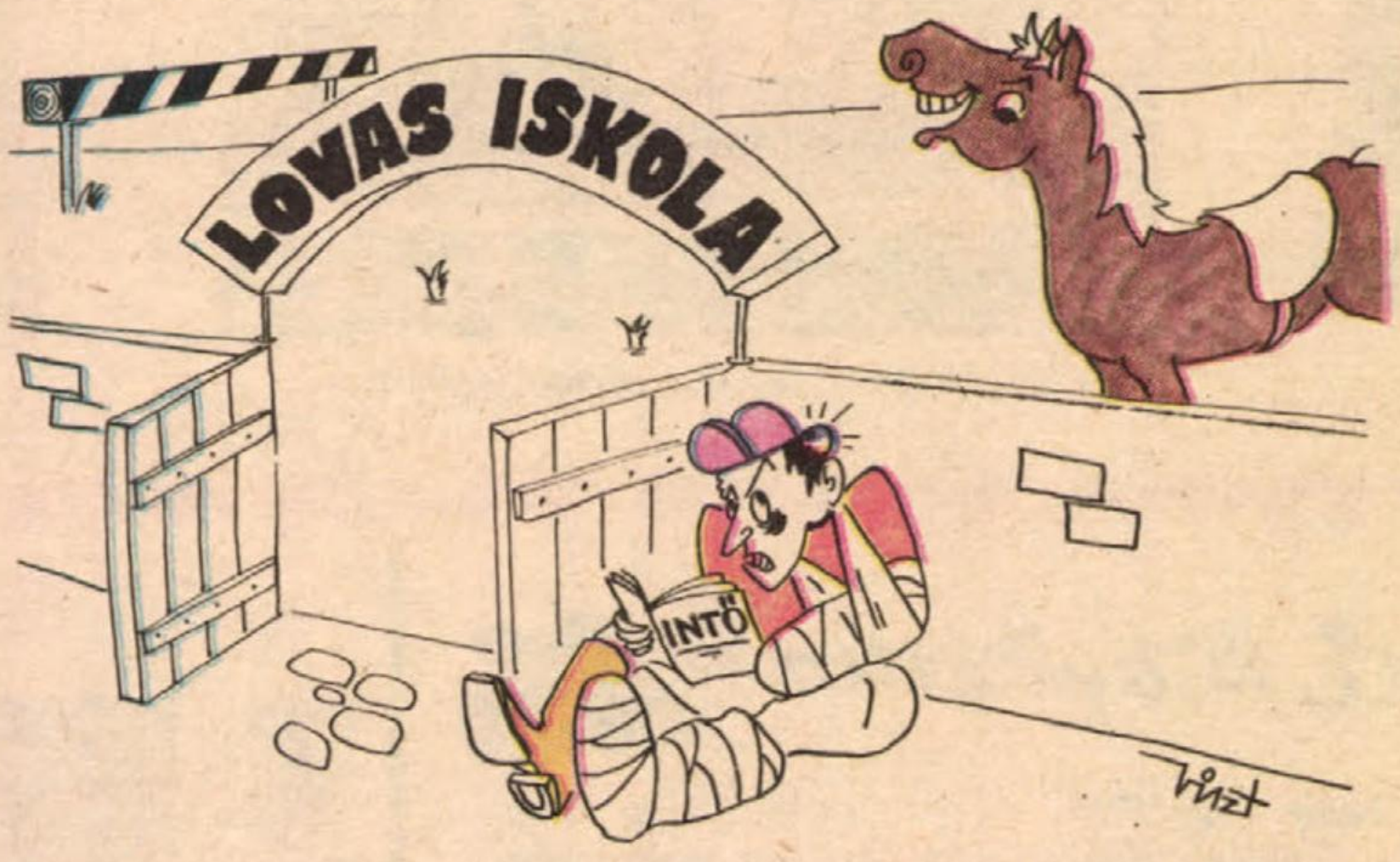

Kaján kesergő

Ülök a padon, a park még zárva,
árván ülök, mint padiárva...
Falevelek közt, őszi poszton,
a magam üléspontját osztom,
s mint tyúk a legelső tojását,
bámulom a világ folyását.
Tőlem fújhatnak trombitákat,
nem folytatok már trónvitákat.
Csöndben ülök (elpilledt strázsa),
nehéz a lelkem (épp egy mázsa).
Cipőmön meglazult a kapszli,
az élet olyan, mint a snapszli,
mert kinek nincsen elég ásza;
öröme kevés, több a gyásza.
(Minap is elfogta Misi ászom,
s rögtön kiújult isiászom...)

*

Valahogy az a benyomásom:
– s ezt rögzítem is két bús sorban –
számomra egyre kevesebb a
szépség a „legszebb” férfikorban...

Szilágyi György

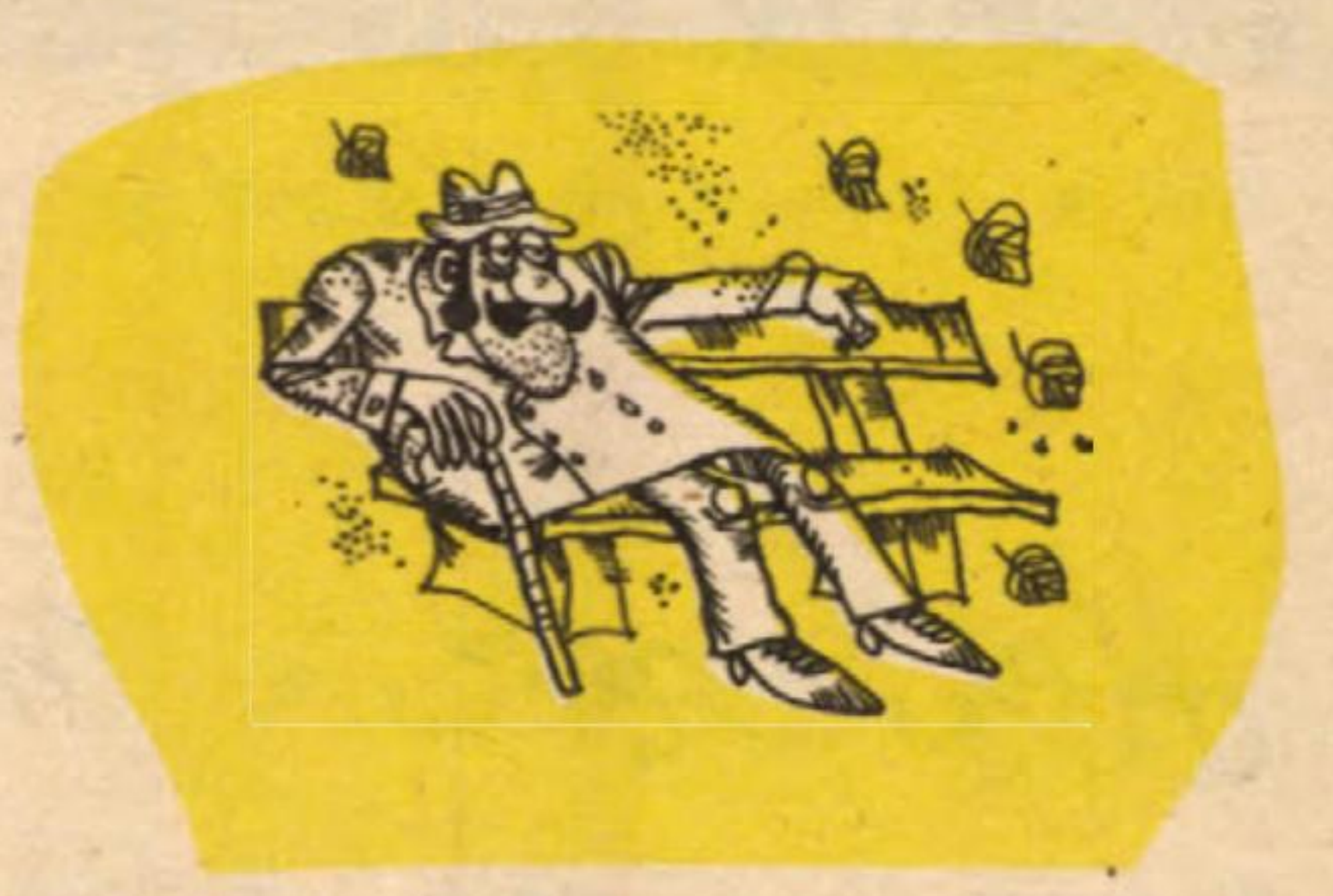

HADD MONDJAM EL...

SZOLIDARITÁS

Az idős szobafestő, aki szemrevételezi a lakás falait, mennyezetét, némi tűnődés, fontolgatás után közli, hogy mennyiért vállalja el a munkát. Jókora summát mond. A megbízó — különben főkönyvelő egy vállalatnál és a képzőművészet nagy kedvelője — drágálja, alkudni próbál. Hiába, még pár száz forintot sem sikerül lefaragni a kimondott összegből. Abban már könnyebben megegyeztek, hogy mikor kezdődik és mikor fejeződik be majd a munka.

Távozása előtt a mester nézegetni kezdi a falakat díszítő képeket: Csók István, Márffy, Vaszary, Czóbel, Fényes Adolf, Tornyai és még néhány kitűnő magyar művész jellegzetesen eltérő stílusú alkotásait.

Bólogat, nyilván elismerése jeléül, majd jóakaratúan tekintve a főkönyvelőre, így szól:

— Úgy látom, hogy festő maga is. Hát akkor... tudja mit?... Legyen ötszázzal kevesebb.

PONTOS MÉRÉS

Csendes közjáték vásárlás közben a gyümölcsös pultnál:

VEVŐ: Kérek egy félkiló szőlőt abból a csaszlából.

ELADÓ: Csak egy felet?

VEVŐ: Annyit.

ELADÓ: Csak egy félkilót? De hiszen az még ötven deka sincs...

MŰHELYTITOK

Az írónő nemrég vidéken járt. Az egyik faluban találkozott a könyvtári olvasókkal. Megjelent regényeiről, azok hőseiről, útiélményeiről, terveiről beszélt. A meleg, baráti együttlét során sok kérdést intéztek hozzá: miről ír legszívesebben? hogy talál rá a hozzá közeálló témára? hogyan osztja be idejét? stb. Volt, akit az is érdekelt, hogy férjének mi a foglalkozása?

— Ő is író — felelte.

Mire egy pirosarcú, élénkszemű, fejkendős idősebb asszony kissé elfogódott hangon, de határozott érdeklődéssel megkérdezte:

— Ugyan mondja már meg... az ura ugye... besegít a munkájába?

RÉGI TÖRTÉNET

Mostanában sokszor gondolok a kilencven éve született Szép Ernőre. S valahányszor könyvesboltok kirakatai előtt haladok el, vagy nyitott kioszkok előtt, melyekből túltömötten szinte „kicsordul a könyv”, eszembe jut a történet, amit ő mesélt nekem.

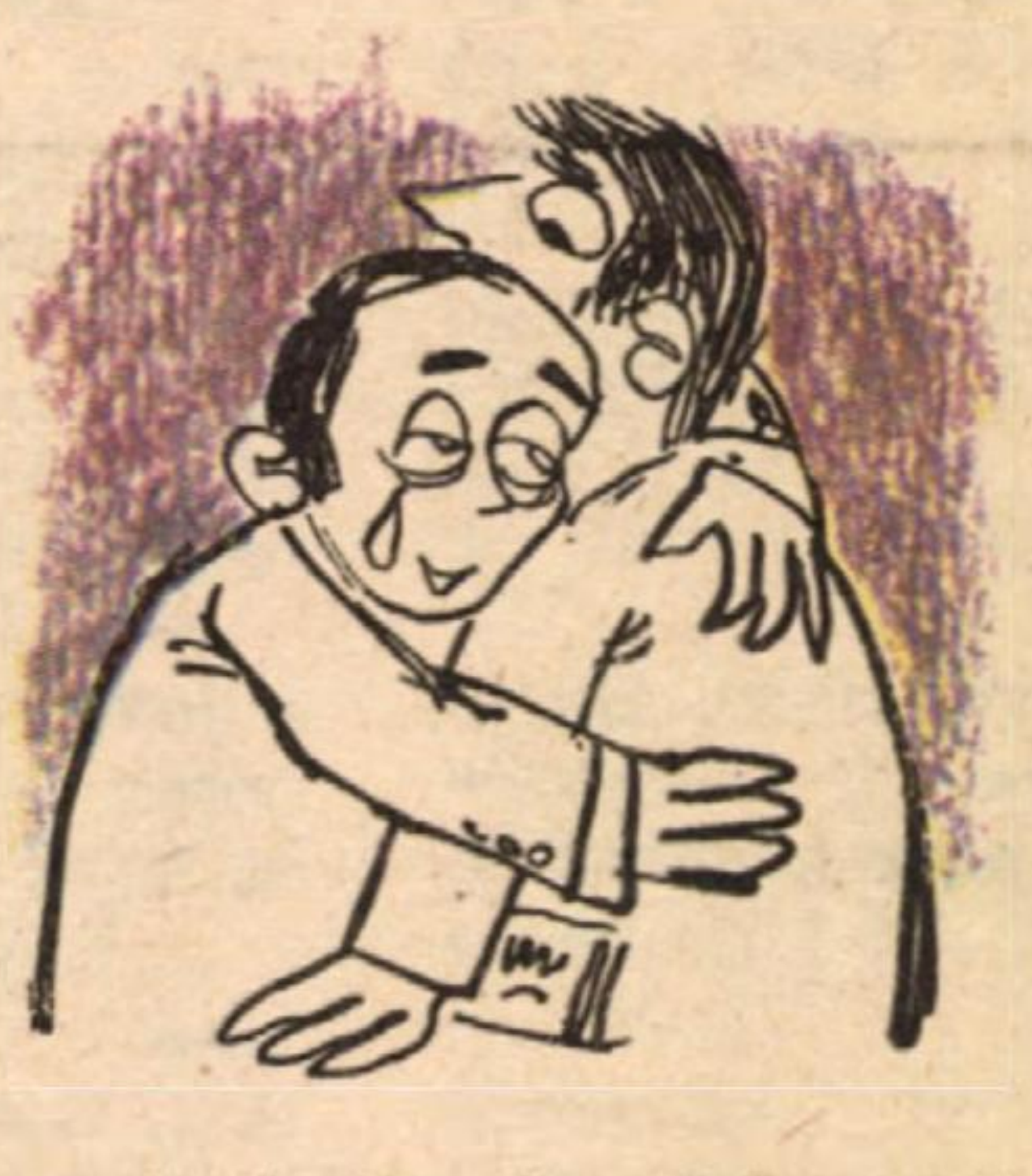

— Tudod barátocskám, amikor én fiatal költő voltam, szóval elindulásom idején, — lélegzetvisszafojtva, izgatottan figyeltem a könyvesboltok kirakatait. Vajon kitették-e a nagyon szerény, vékonyka kötetecskémet? Végigjártam Pestet, Budát; akadt-e vajon könyvárus, aki nem restellte odafektetni a szép, komoly, vaskos, s a fedelükön ismert írók nevét viselő könyvek közé? Mindegy. Akár kitették, akár nem — én bizony bátortalanul, mégis elszántan benyitottam, hogy zavarombban el-elrekedve érdeklődjem, vajon megvásárolta-e már valaki zsenge elsőszülöttemet. Megkérdeztem ezt, feleltek és én köszöntem, s kimentem, eléggé letörten. Valahol a Károly körúton találkoztam egyik régen látott, nálam idősebb barátommal. Melegen üdvözölt és legnagyobb örömömre, zsebéből előhúzta versesfüzetemet.

— Jó, hogy látlak — így szólott kedvesen — legalább dedikációt kérhetek tőled...

— Boldogan, édes jó barátom — mondtam meghatódottságtól remegő hangon, és mentegetőzve tettem hozzá:

— Nem tudtam a címedet, Ezért nem küldtem el számodra... Így hát nem értem, hogyan jutottál hozzá?

— Hogyan? Nagyon egyszerűen. Megvásároltam egy könyvesboltban.

Így felelt. Én meg erre átöleltem őt, s míg szememet elhomályosították a könnyek, ezt rebegtem:

— Istenem... Hát te voltál az?

Barát Endre

DALLOS JENŐ:

MŰVÉSZETI HETEK

FURCSA KÉPTÁR

GONDOLATTÁRSÍTÁS

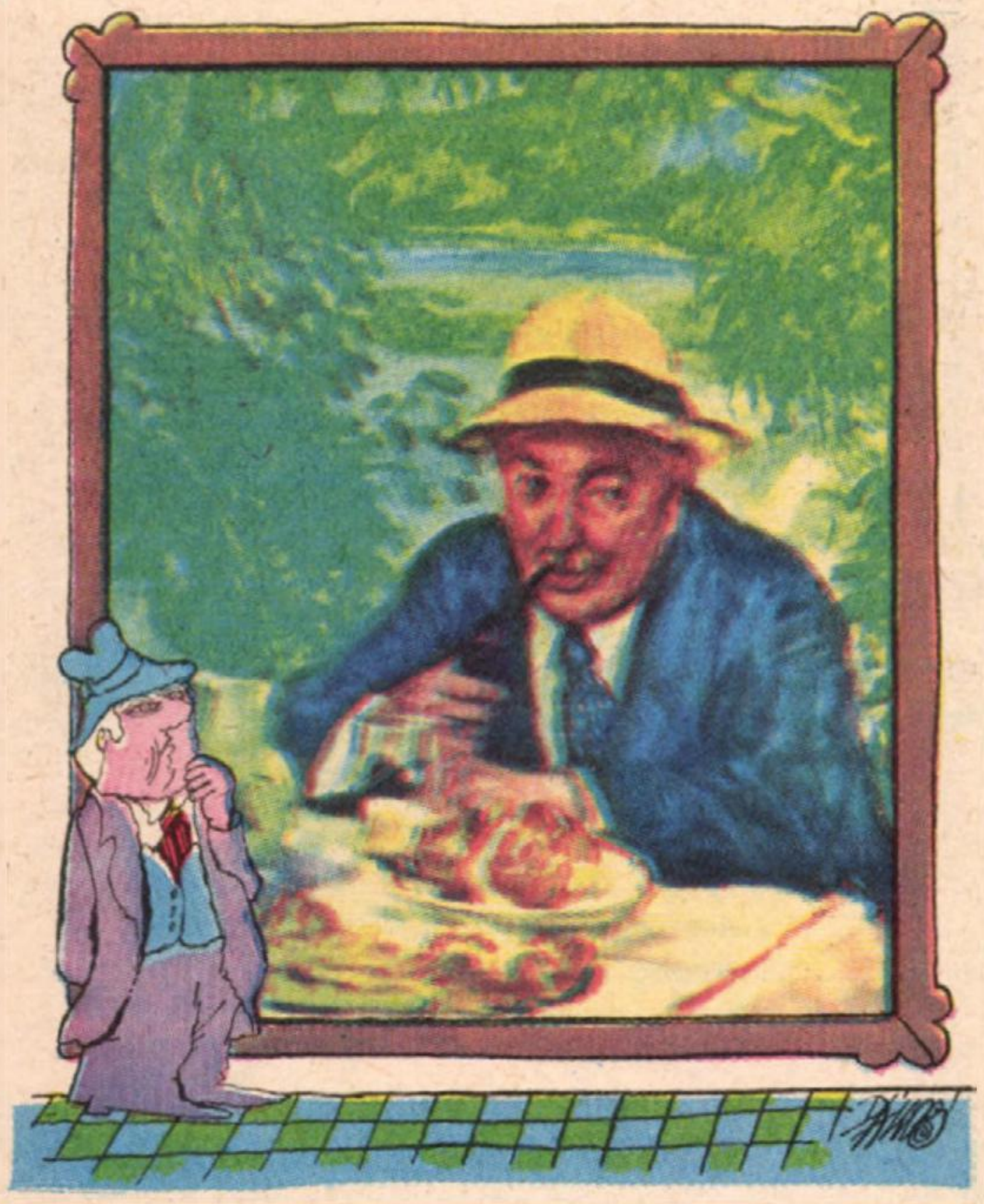

– Erről jut eszembe, ma még nem kocogtam...

GÁLÁNS FÉRFI

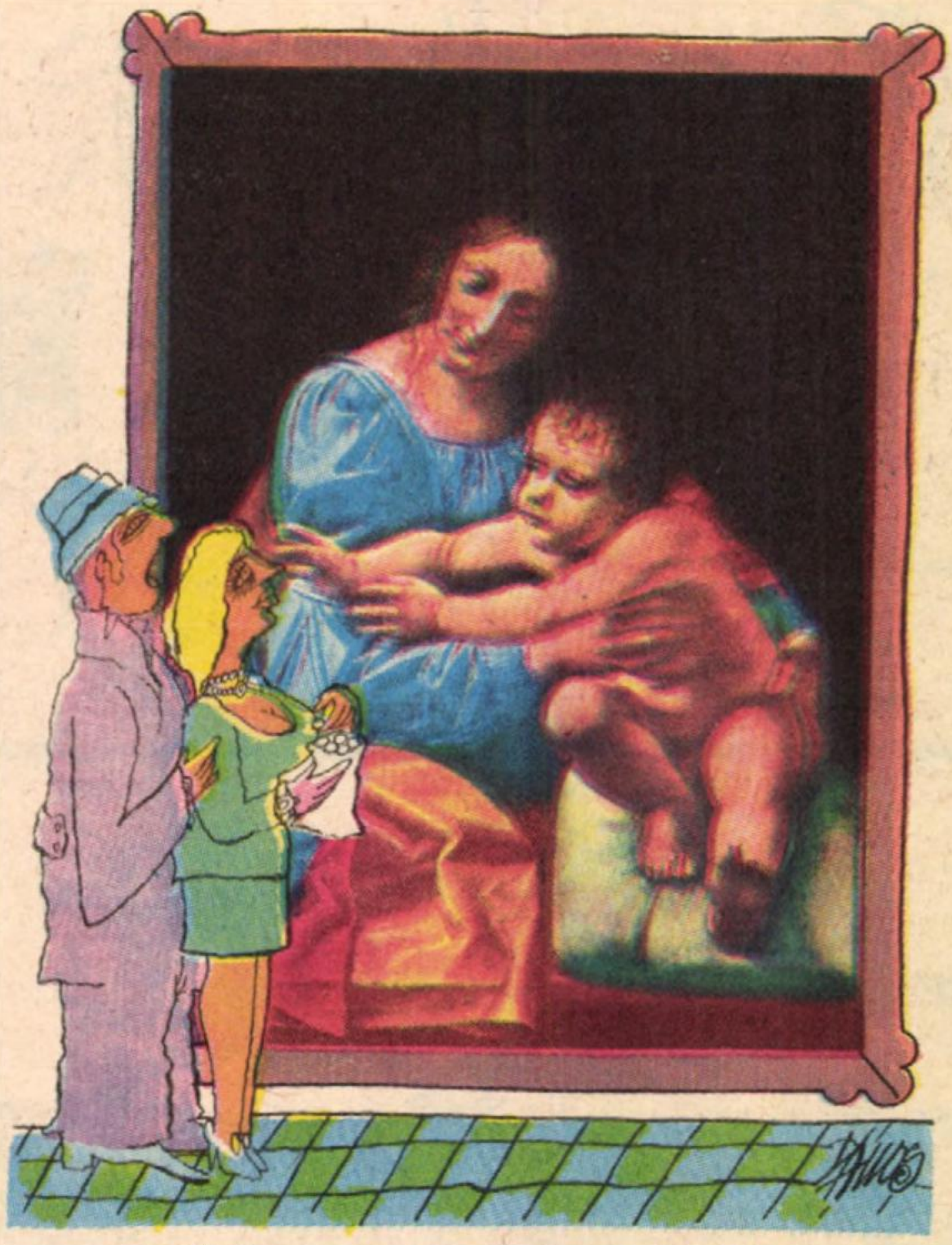

– Adjál már neki egy savanyúcukrot...

GYANAKVÓ FÉRJ

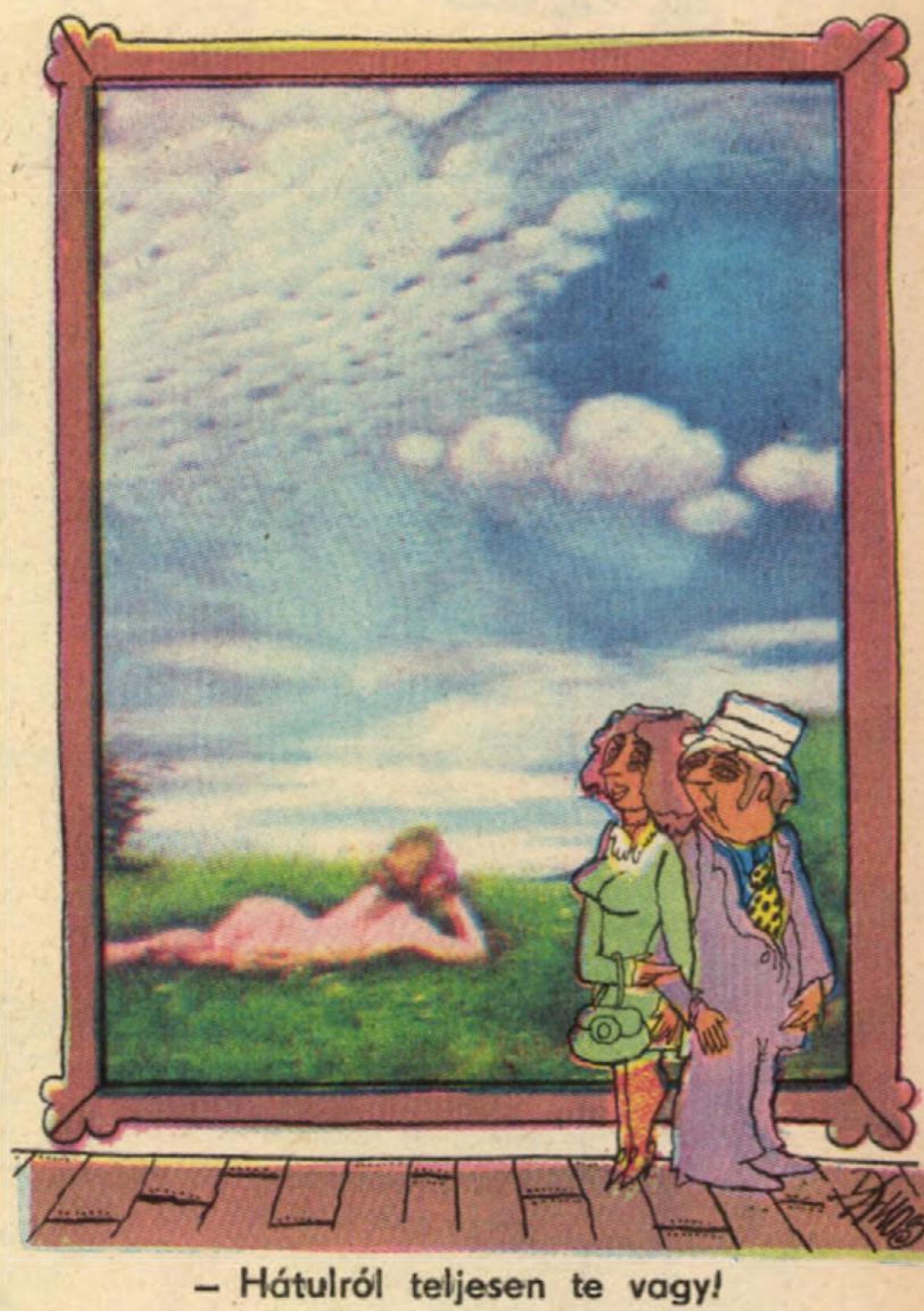

– Hátulról teljesen te vagy!

Hej, ezek a mai középkorúak

Bizony, kérem, velünk van baj, velünk, középkorúakkal. Tudom én ezt már régen (csaknem azóta, hogy beléptem a középkorúságba), de eddig nem volt lelkierőm hozzá, hogy bevalljam. Történt azonban tegnap délután a 6-os villamoson, csúcsforgalom idején...

Ülök az ablaknál, olvasom a sajtót. Az egyik megállónál jól megtermett néni törtet be a kocsiba, s jön egyenest felém. Ott megáll, és fölteszi a költői kérdést: „Ki adja át a helyét a szegény öreg néninek?”

Velem szemben tizenkét év körüli fiúcska ül, bámul ki az ablakon. Megbököm figyelmeztetőn. Állna is föl, de ekkor a szemközti oldalról rádörög az édesanyja:

— Maradj csak, Zalánka, maradj! — és hozzám fordul. — Mit fáj magának, hogy ül az a szegény gyerek? Van annak épp elég! Most hozom a balettóráról, és viszem művészi tornára. Maguknak persze még könnyű volt, maguk csak kimentek a grundra, és máris rúghatták a labdát, de a szegény mai gyereknek félórát kell utaznia, amíg sportolhat egy kicsit.

— Ne vitatkozzon vele! — szól rám a néni, amikor nyitom a szájam, hogy válaszoljak. — Inkább mutasson jó példát!

Körülnézek, s látom, csakugyan én vagyok a környéken a legfiatalabb (különösen, hogy legalább tíz évvel fiatalabbnak szoktak nézni, mint amennyi vagyok), tehát készségesen fölpattanok, átadom a helyemet a néninek.

— Mi meg tudjuk becsülni ezt a jó öreg villamost, igaz-e? — kacsint rám cinkosan a néni. — Mi, akik még jól emlékszünk azokra az időkre... Hajh, hajh! Tudom, maga is elsóhajtotta jó néhányszor a háború alatt, hogy „csak még egyszer utazhatnék a hatoson, akár féllábon állva!”

— Hát igen, csakugyan sóhajtottam ilyesmit akkoriban — bólogatok, s fölemelem a fél lábam, hogy helyt adjak egy holland papucsnak.

A holland papucsból két méteres ifjú magasodik föl mellettem. A vállán lógó táskarádióból bömböl a zene.

Zene? Hangzavar. Birizgálja a fülemet. menekülnék is, de nem hagyhatom ott a nénit, aki kitüntett a bizalmával.

— Bevallom magának — súgta —, én csak most kezdem megismerni igazán a városunkat, most, amióta nyugdíjas vagyok. Bizony, kérem, én öt éve minden áldott nap legalább négy órát villamosozom.

— Jó, jó, de miért csúcsforgalomban tetszik villamosozni?

— Hát, mert szeretem az embereket, a nyüzsgést, és ilyenkor mindig szól a zene a villamoson.

— Csodálkozom, hogy a néni ezt zenének nevezi.

— Hát, nem mondom, a Wampeticsnél jobb zene volt. Tetszik rá emlékezni, ugye? — és dúdolja: — „A trom-trom-trom-trombitás, mily szép ember...”

Közben elakadt a villamos, már vagy két perce áll, idegesen nézem az órámat.

— Ne tessék idegeskedni! — szól rám a néni. — Tessék inkább örülni, hiszen mennyivel gyorsabb ez az akadozó villamos is, mint az omnibusz volt. Arra tessék emlékezni, és mindjárt repülőgépen érzi magát.

— Bocsánat, de én leszállok, gyalog gyorsabb.

— Miért szállna le? — fog vissza a néni. — Nem gyalogolt eleget, amikor még omnibusz se volt, mert elvitték a lovakat a háborúba?

— Persze, hogy elvitték a lovakat — mondom dühösen —, kellettek nekünk az ágyú elé Doberdónál.

— Doberdónál tetszett lenni? Akkor biztos tetszett ismerni szegény megboldogult uramat... — lelkendezik a néni. — Kiss Jánosnak hívták. Tizedes volt. Várjon csak, megmutatom a fényképét — és a retiküljébe kotor.

No de ezt már nem várom meg, lelépek csendesen, mielőtt még kideríténé, hogy a nagyapjával együtt harcoltam Bem apó seregében.

Sólyom László

ÖREGEK HETE

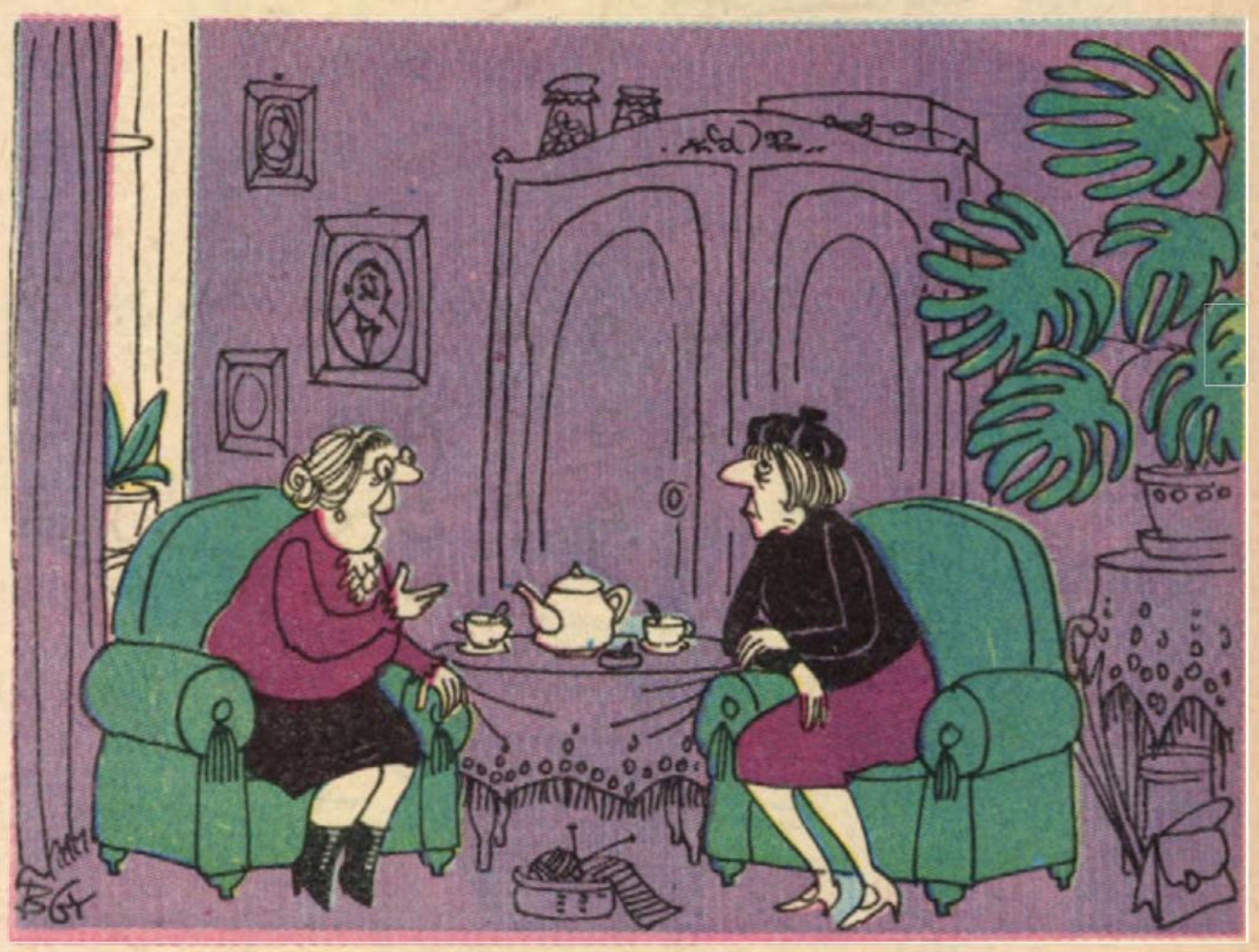

– Márpedig én hiszek benne, hogy egy hét alatt minden sérelmünket orvosolják!

KÖLCSÖNÜGYLET

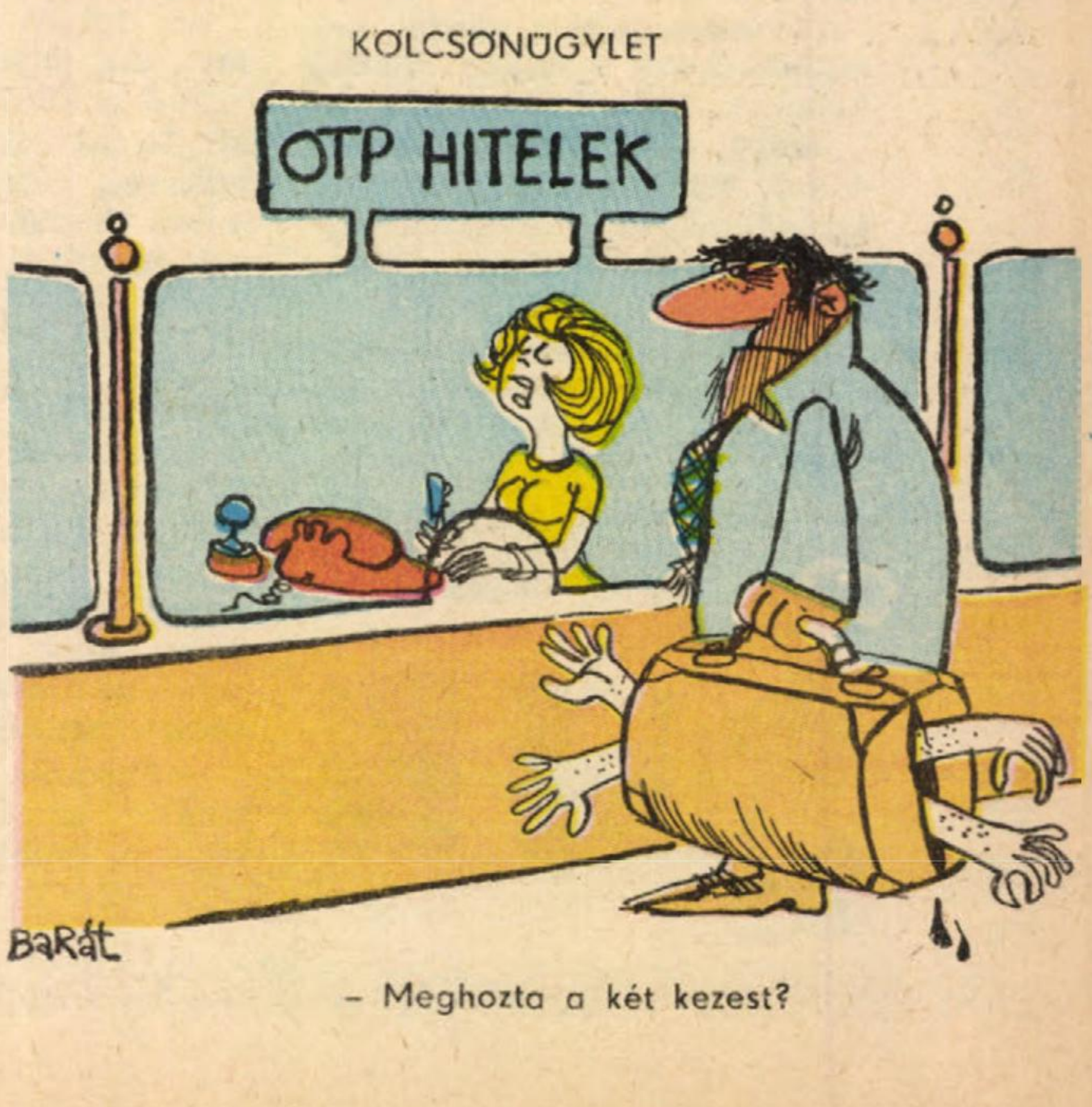

– Meghozta a két kezest?

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

A TORONY ÉS LAKÓI

New York Manhattan negyedében, a híres Fifth Avenue sarkán új ötvenegyemeletes luxusfelhőkarcoló épült, amely az „Olympic-torony” nevet viseli. A név magyarázata az hogy a házacska tulajdonosa fele részben Onassis, a görög hajómágnás. Az alsó tizenkilenc emeletet irodahelyiségek céljaira adják bérbe. Efölött azonban minden a lakók kényelmét szolgálja. Vannak persze üzletek, tornatermek, uszoda, szauna- és egy háromemelet magasságú fedett kert, mesterséges napfénnyel és vízeséssel. Minden lakáshoz különleges borpince tartozik, amely rekeszekre van osztva, és a különböző rekeszek hőmérsékletét aszerint lehet szabályozni, hogy milyen bort tárolnak bennük. A bérházban 36 portás és elektronikus riasztóberendezés gondoskodik a lakók biztonságáról.

A házavatót azon a napon tartották, amikor Ford amerikai elnök összehívta az Egyesült Államok közgadászait, hogy megbeszéljék: miképpen lehetne harcolni az infláció, mindenekelőtt az élelmiszerek drágulása ellen. Az Olympic torony lakóit ez aligha érinti: akinek van 800 ezer dollárja egy lakásra, annak mindegy, hogy mibe kerül a marhahús.

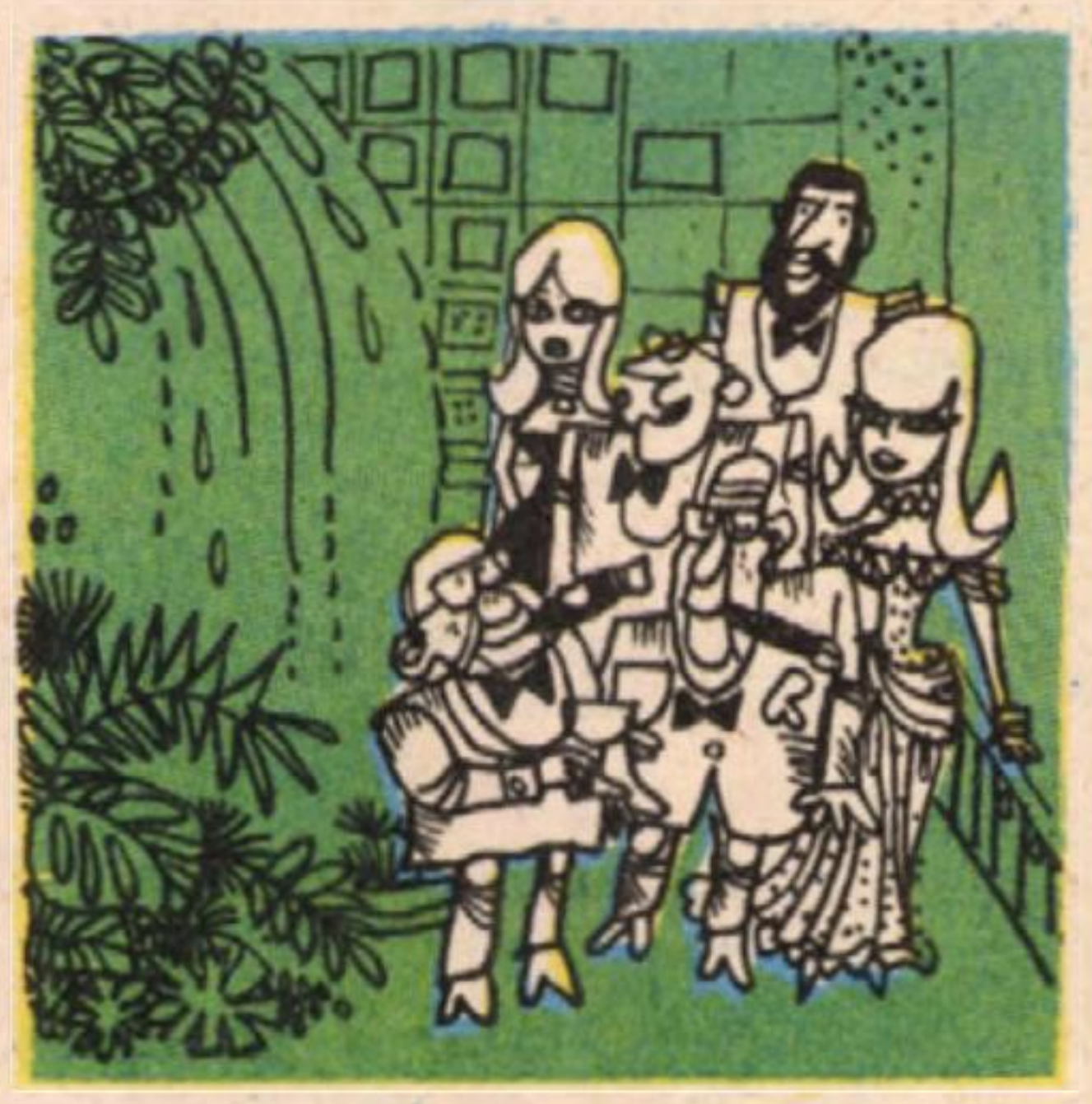

FOGYASZTÓI TÁRSADALOM

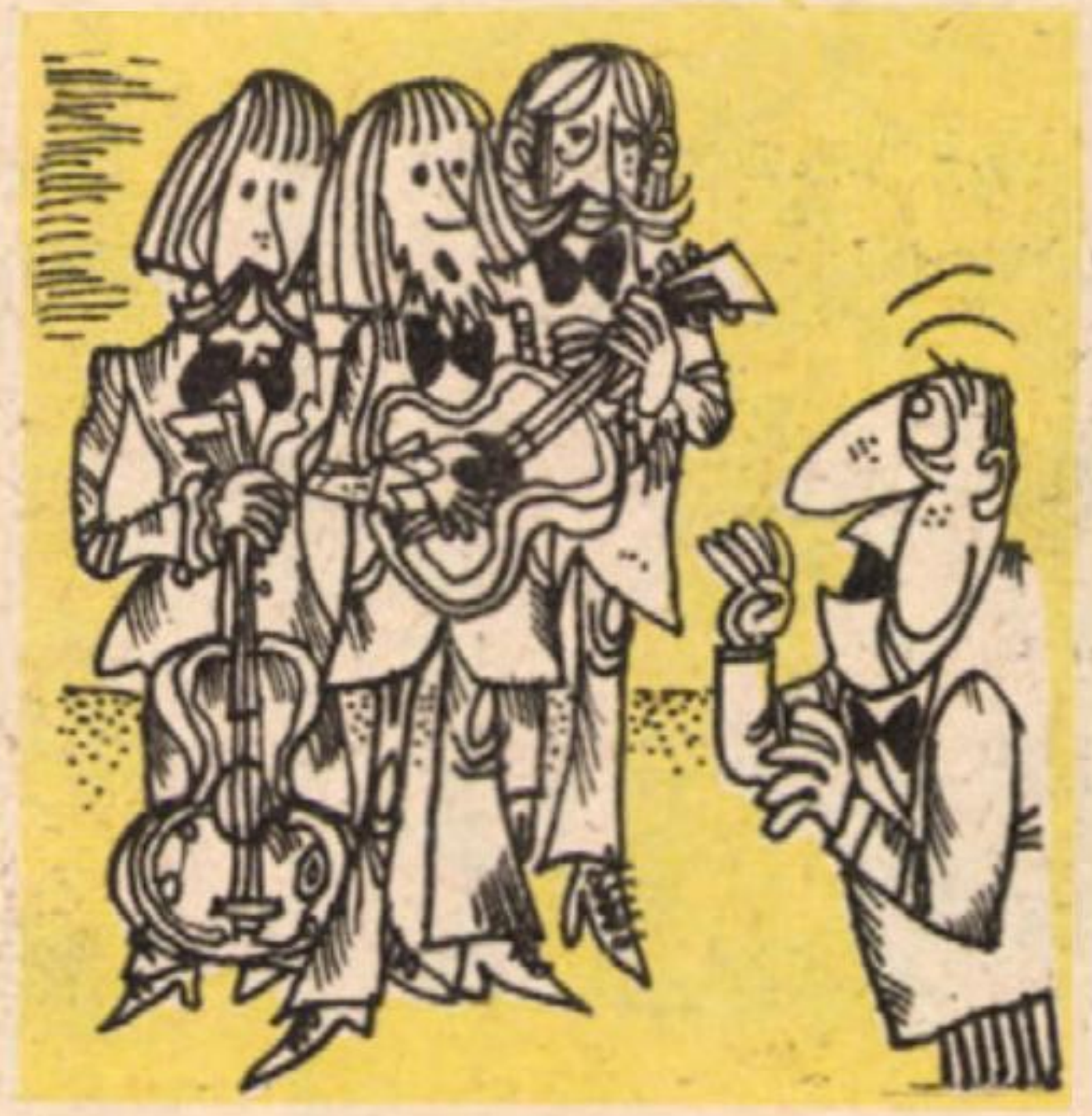

Angliában, Wellingborough városkában egy Lewis Sinclair nevű úr nehéz napokat él át. Házacskájának gyepére egy szép hajnalon egy dömpernyi trágyát borítottak. Másnap megjelent egy zárt teherautó és kiraktak belőle mérhetetlen mennyiségű finom élelmiszert: egy húsz személyes kerti ünnepély nyersanyagát. Természetesen az illő számla kíséretében. A harmadik napon megjelent egy bűvész, azzal hogy szerződése van: fel kell lépnie Mr. Sinclair kerti ünnepélyén. Ő is követelte a pénzét. A következő reggelen egy háromtagú beatzenekar állított be a kis házba hasonló szerződéssel. Végül — írja a Daily Mirror — megjelent egy toronydaru, gépkezelővel.

Mr. Sinclair persze rémülten szaladgált a helyi rendőrséghez, amely azonban tanácstalan volt. A megoldás öt napba telt. Az előkelő londoni Harrods áruház egyik komputere elromlott — és a gép utasítására szállították a Sinclair-portára a változatos küldeményeket.

ANGOL PEZSGŐ

Brighton angol fürdőhelyen tartották az angol szakszervezeti szövetség kongresszusát. Ez a szövetség nagyhatalom a brit politikai életben és vezetői ennek megfelelően viselkednek. Brightonban a Grand Hotel bárjában a kongresszus napjaiban a legdrágább francia pezsgőfajtákat lehetett kapni. Egy héttel utóbb, a Liberális Párt konferenciájára érkező tudósítók már nem jutottak francia pezsgőhöz. Részlet a Grand Hotel csaposának nyilatkozatából: „Sajnáljuk uraim nem rendeltünk újabb francia pezsgőszállítmányt. Ezt nálunk, Angliában csak a szakszervezetek tudják megfizetni.”

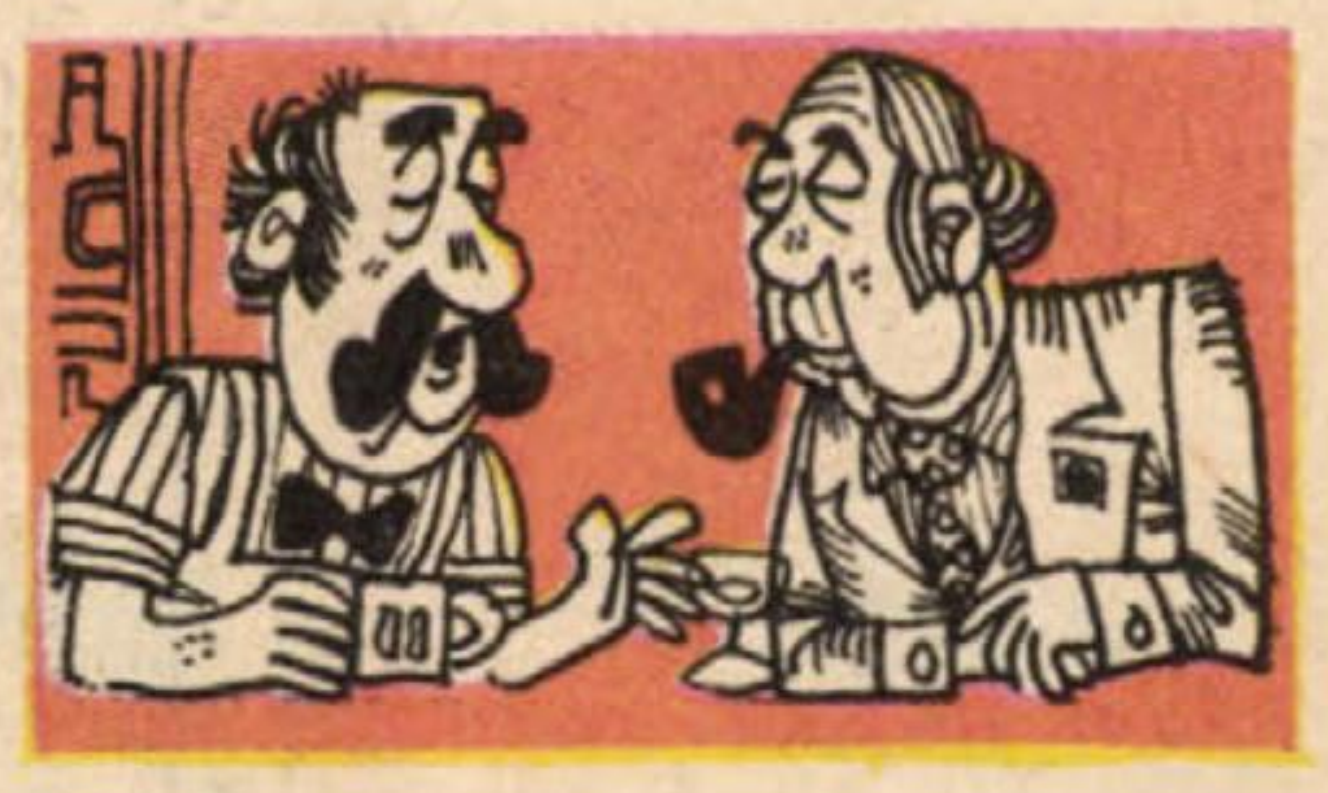

FÉSZEKRAKÁS

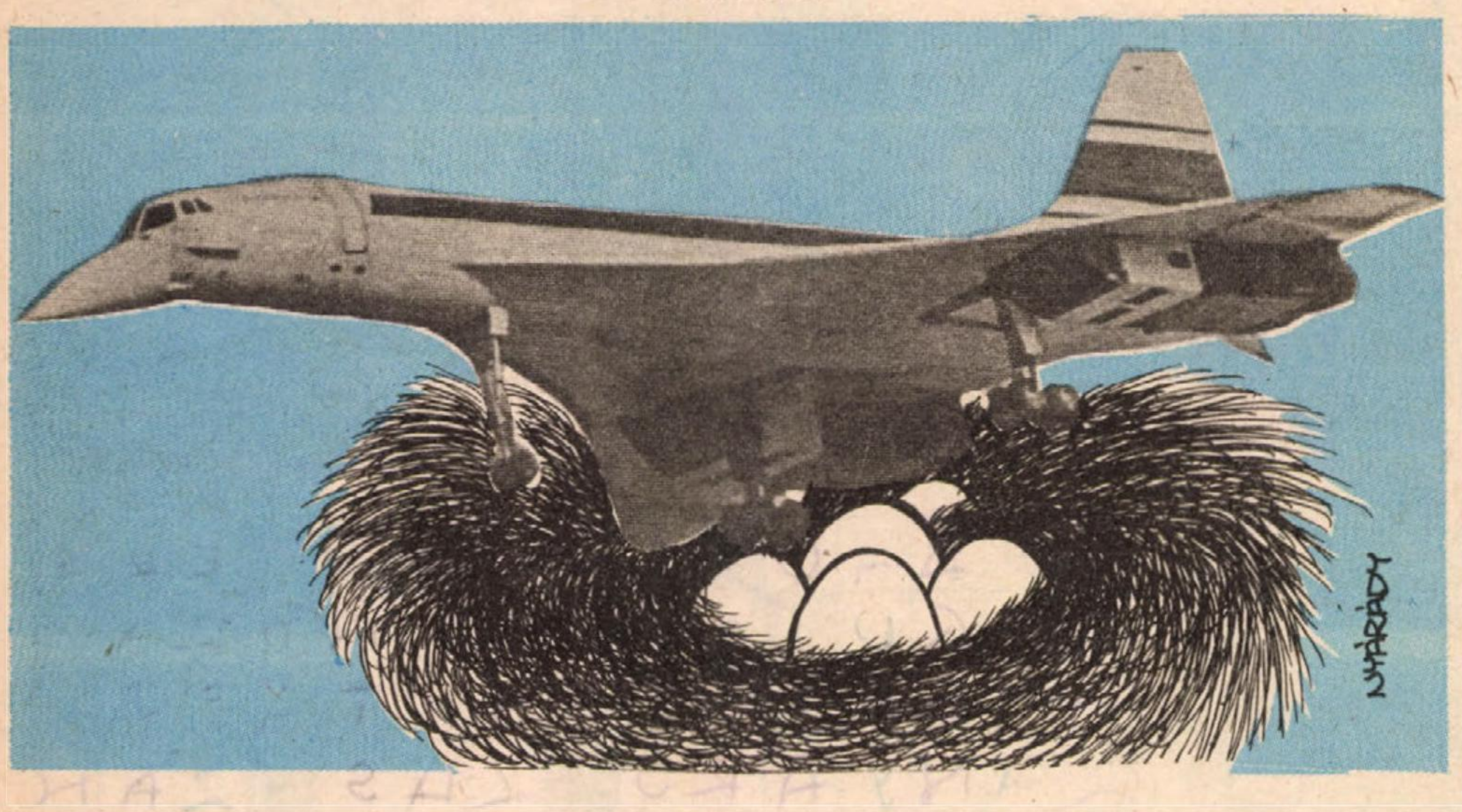

MÚLANDÓ DIVAT

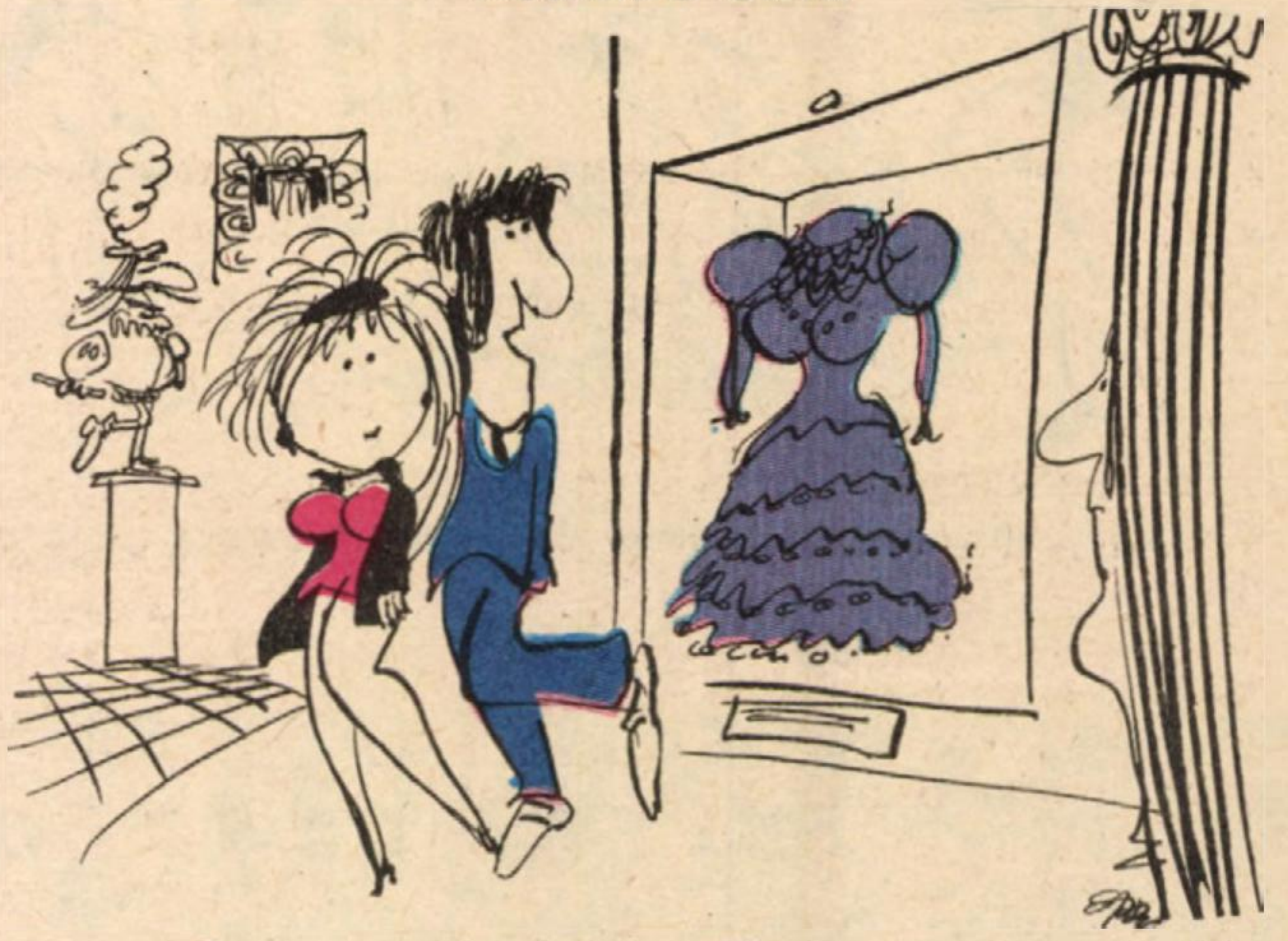

– Szerintem párszáz év múlva a te miniszoknyádat fogják a Múzeumi Hónapban mutogatni!

LASSÚ KISZOLGÁLÁS

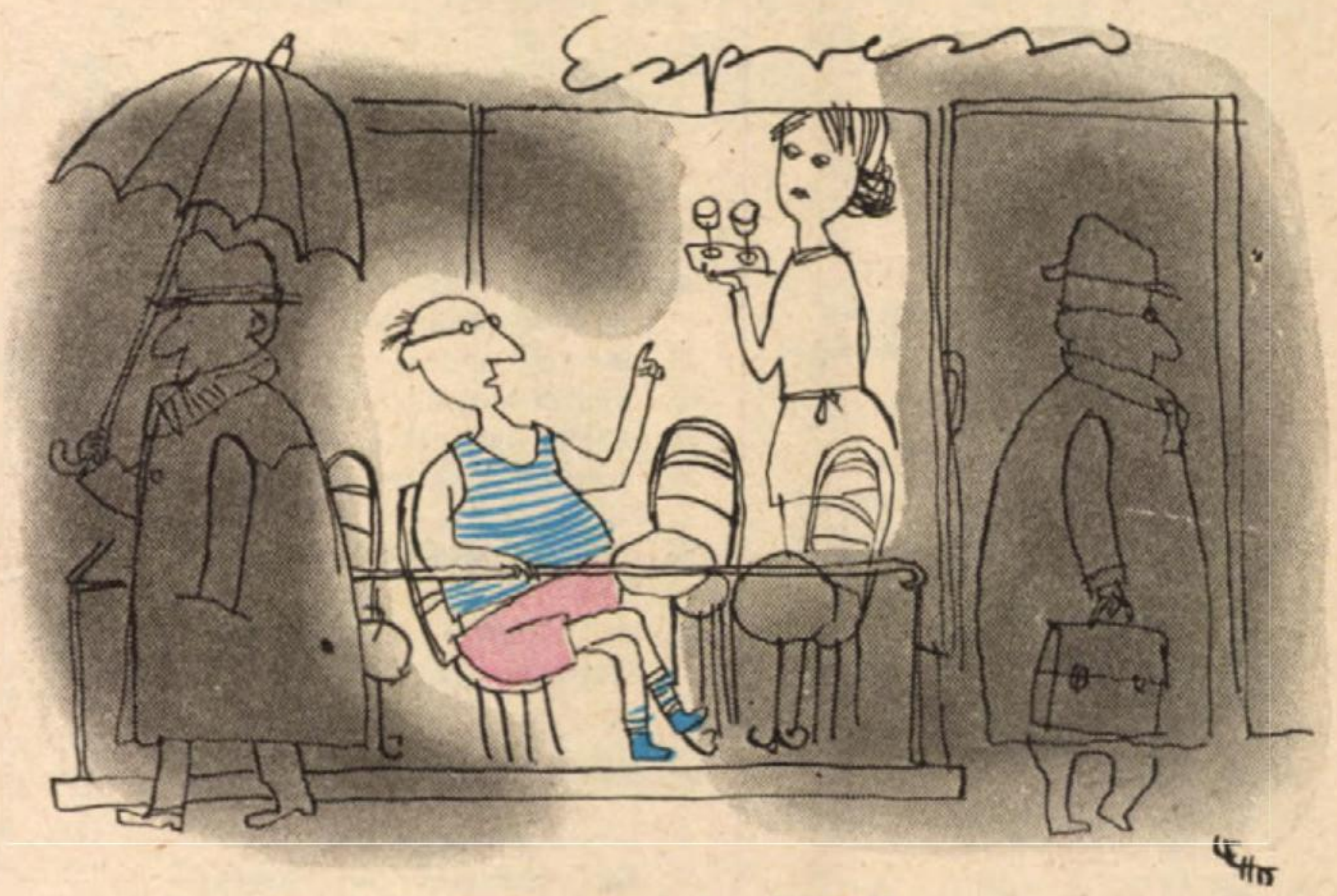

– Elnézést, kisasszony, nem kaphatnék a nyáron rendelt hideg kóla helyett egy forró teát?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

*

Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2306/2-42 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

FELESLEGES FIGYELMEZTETÉS

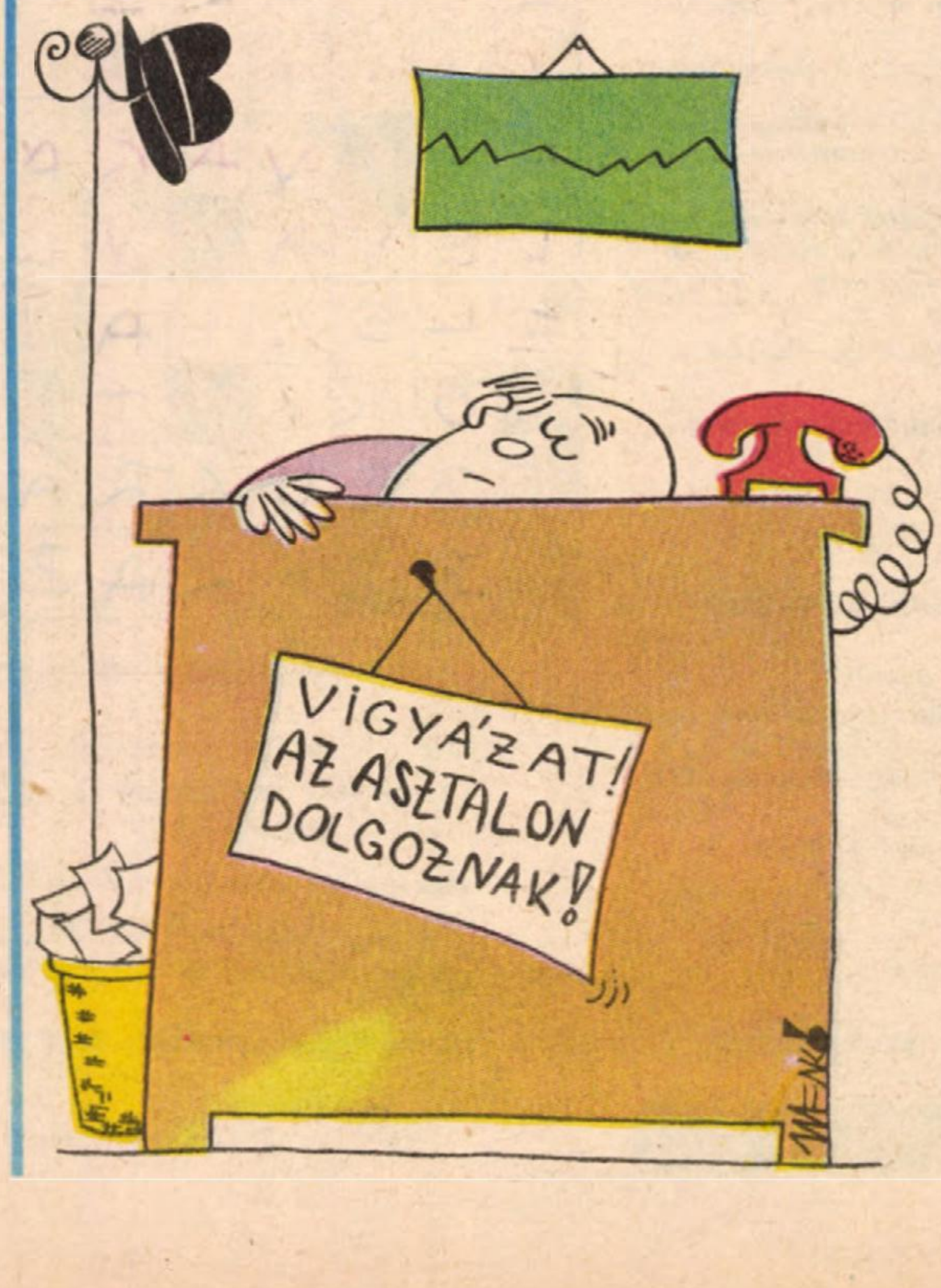
VIGYÁZAT! AZ ASZTALON DOLGOZNAK!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Albert, mostanában már nem vagy olyan jólöltözött, mint amikor összeházasodtunk.

— Tévedsz, drágám, hiszen ugyanaz az öltöny van rajtam, mint az esküvőnk napján, húsz évvel ezelőtt . . .

— *Mindent meséljen el nekem — mondja a pszichiáter a páciensének. — Van időnk bőven. Kezdje a legelején . . .*

— *Rendben van — feleli a beteg. — Nos, először is megteremtettem az eget és a földet . . .*

AZ ALKOHOLELLENES KAMPÁNY HATÁSA

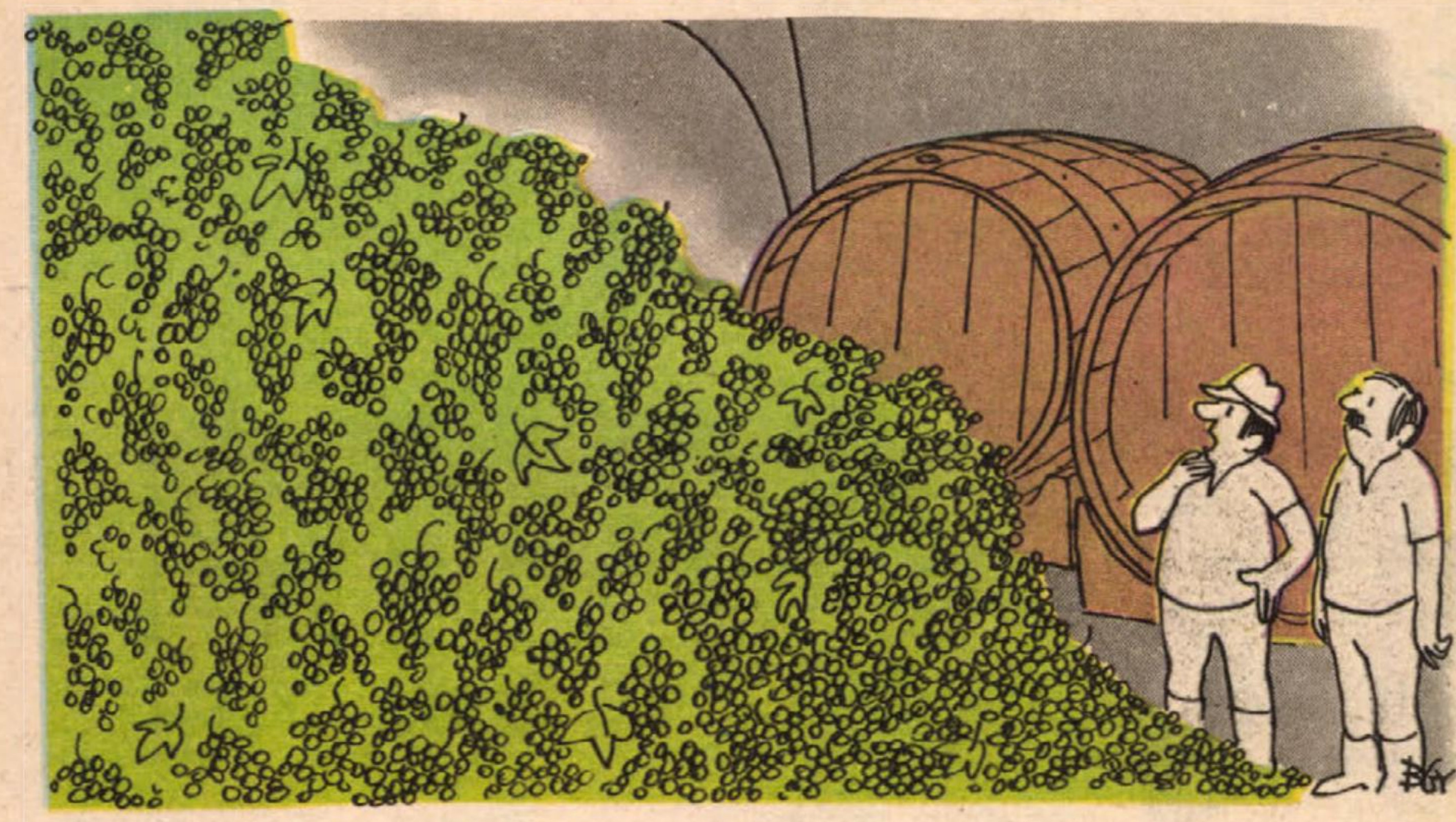

– Vajon hogyan lehet ebből kólát csinálni?

FELSŐ FÓRUM

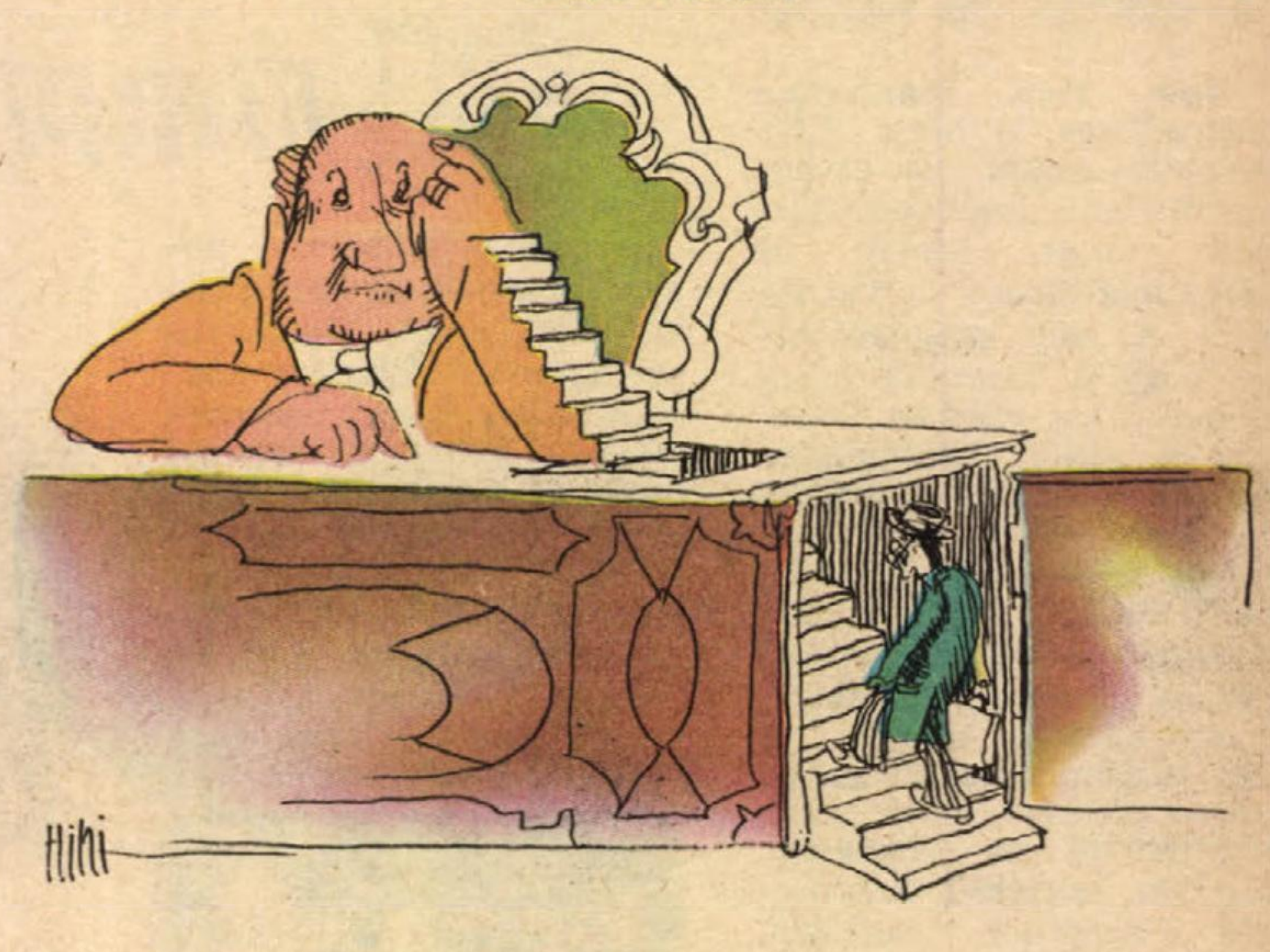

VERSENYTÁRGYALÁS

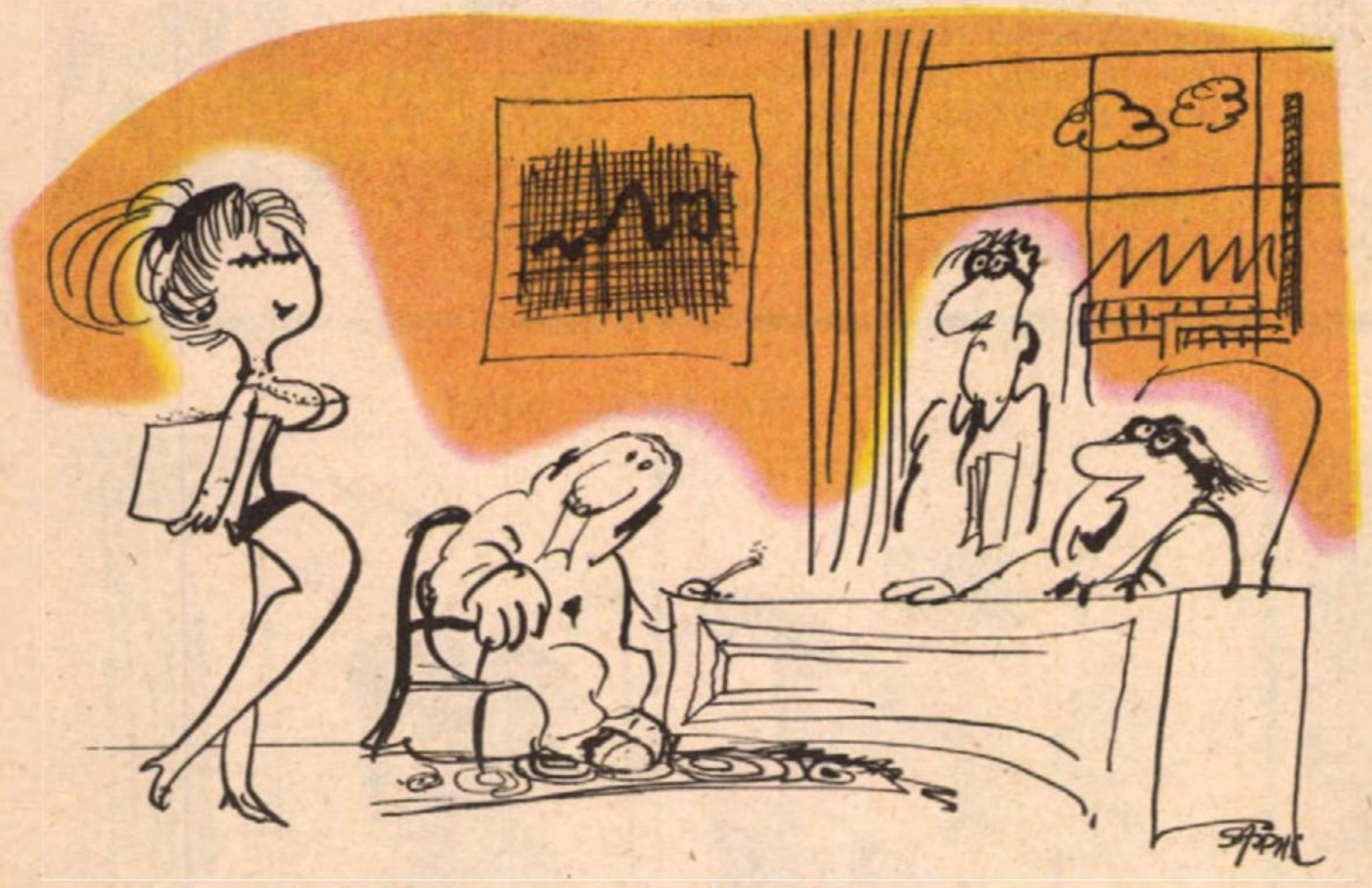

– Ez sportszerűtlenség! Ilyen csinos nőt küldenek ellenünk tárgyalni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Doktor úr, fáj a fejem.

— Iszik?

— Soha.

— Dohányzik?

— Nem dohányzom.

— Nem táplálkozik mértéktelenül?

— Ellenkezőleg. Evésben mértéktartó vagyok.

— Szerelem?

— Nem érdekelnek a nők.

— Most már tudom, mi a baj: a glória szorítja a fejét.

LIDÉRCÁLOM

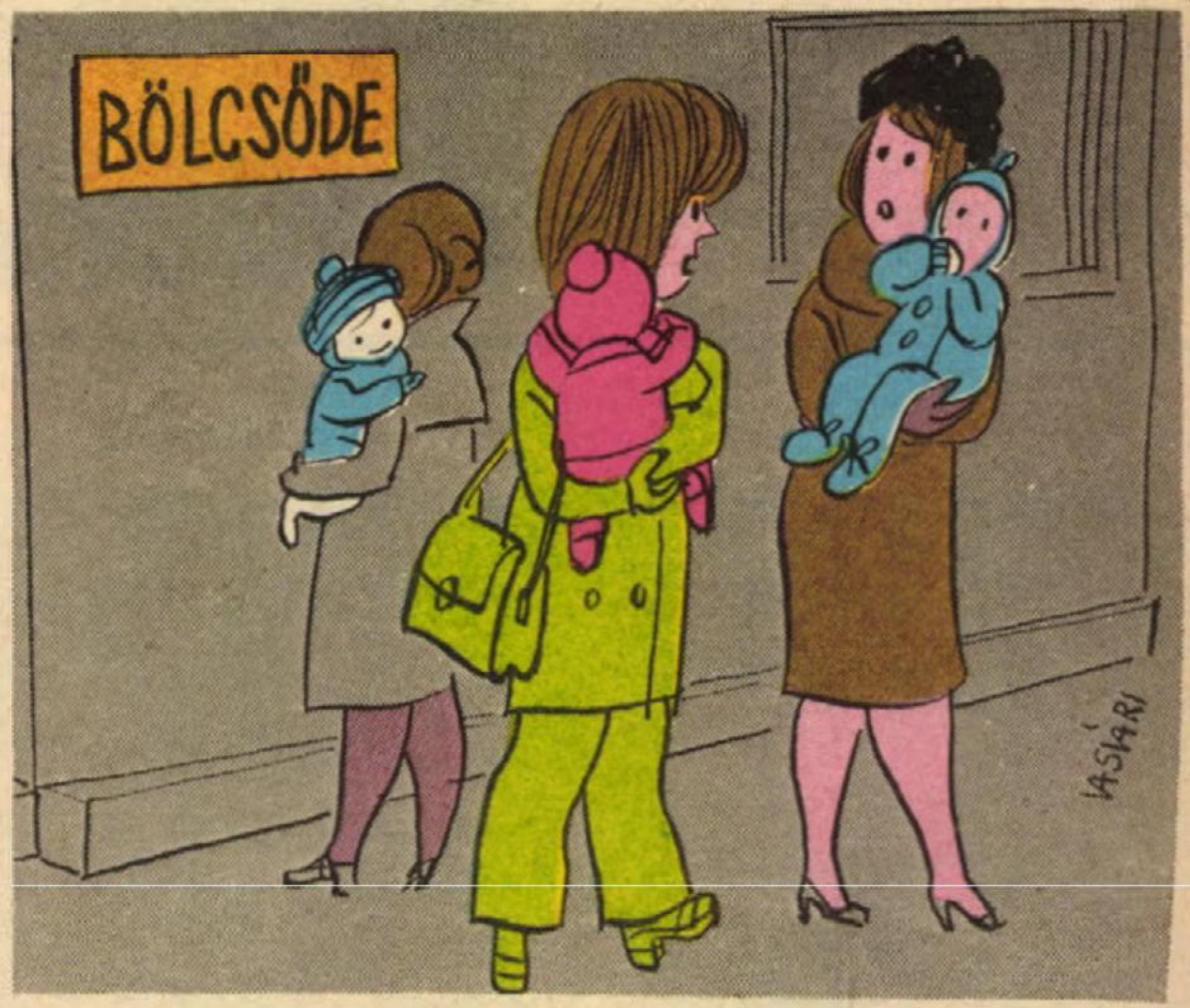

– Érettségihez kötik a gyerekek felvételét...

FELEKI LÁSZLÓ

egyik aforizmáját rejtettük el a vízszintes 15. és a függőleges 4. sorokban. Megfejtésül csak ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 I	2 D	3 A	4 H	O	■	5 B	6 A	7 C	8 H	■	■	9 E	10 K	E
11 R	U	G	O	■	12 C	A	S	S	A	13 N	14 D	R	A	■
15 A	M	E	G	16 B	O	C	S	Á	J	T	Á	S	B	A
17 K	A	N	Y	A	R	O	■	18 K	A	S	■	19 Z	A	N
■	20 P	O	N	T	O	N	21 H	I	D	■	22 H	E	R	A
23 B	A	R	E	T	T	■	A	■	24 O	25 D	A	H	É	Z
26 R	R	■	27 M	É	■	28 H	A	29 D	N	A	G	Y	■	A
30 A	T	31 O	M	R	E	A	K	T	O	R	■	■	32 A	J
33 I	I	I	I	I	■	34 L	Ó	■	35 K	A	36 N	37 C	S	O
L	■	■	38 V	A	39 G	Á	N	40 Y	■	41 B	O	I	S	■
42 L	43 E	44 V	A	■	45 Y	L	■	46 O	47 D	O	N	V	Á	48 R
49 É	L	É	G	I	A	■	50 T	■	51 E	N	N	I	■	O
■	52 Ö	G	Y	■	T	■	53 É	54 S	Z	T	E	L	55 E	N
■	56 B	E	U	57 G	R	58 A	T	Á	S	■	■	59 É	R	G
■	B	■	N	K	A	B	Ü	N	Ö	S	Ö	K	■	Y

VÍZSZINTES

1. Az USA egyik állama a Sziklás-hegység lábánál
5. A zenetörténelem óriása
9. Földművelő eszköz
11. Fontos része az órának
12. Priamos jóstehetségű lánya, aki riasztó jövendöléseiről volt híres
17. Főleg gyermekkori betegség
18. Méhek palotája
19. Z. A. N.
20. Katonaság készíti, folyó felett
22. Zeus neje volt
23. Egy férfisapka-fajta neve
24. „Arrafelé tekint"
26. Azonos mássalhangzók
27. . . zga
28. Katonai rang
30. A legmodernebb energia létrehozatalára szolgál
32. Z-vel: lárma
33. Azonos betűk
34. Négylábú
35. Edény, víz vagy bor számára
38. Mindenre kapható fenegyerek
41. Erdő — franciául
42. Bolgár pénznem
45. Y. L.
46. „Régesrégi erődítmény" — két másik szóval
49. Költői műfaj
51. Táplálkozni
52. T-vel: állati emlő
53. Amiben semmi ráció sincs
56. Április elsejei népszokás
59. A munka fizikai mértékegysége

FÜGGŐLEGES

1. Arab állam
2. Társaságbeli beszélgetés — vérbeli pesti kifejezéssel
3. Az arisztokrata-viccek egyik szereplője volt
5. Angol államférfi, jogász és filozófus (1561—1626)
6. Összekevert sas
7. ... szakmája
8. Még nem mentek férjhez
9. Pénzt tartanak benne
10. Rövid számokból álló mulatságos műsor
12. Nagy francia tájképfestő
13. N. T. S.
14. Orosz igen
16. Több galvánelem egyesítése
21. Több norvég király neve volt
22. Rátapos — ékezethiánnyal
23. A vakok számára szolgáló írásrendszer feltalálója
25. Gyalogos katona, hajdú — régebbi elnevezése
28. Az egyetlen bizonyosság
29. Diplomáciai Testület
31. O. I.
32. A függőleges 6, megtoldva egy á-val
36. Apáca — németül
37. Nem viselnek egyenruhát
39. Hitvány, kezdetleges
40. Y. O.
43. Nem utóbb
44. A film utolsó felirata
47. Férfinév (egykor híres karikaturistánk vezetékneve)
48. Megveszi a MÉH
50. Vérszívó rovar
54. S. Á. N.
55. Német ő
57. G. K.
58. Latin prepozíció

HERBERT SPENCER

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Legtöbb bajunkat a nők okozzák, de ők is orvosolják."

100—100 forintot nyertek:

Wiesner István, 1092 Bp., Ráday u. 38.
Széll Ildikó, 5420 Túrkeve, Kálvin u. 3/e.
Kovács Annamária, 2060 Bicske, Marx K. u. 39.

A díjakat postán küldjük el.

```
legtöbbbajunkat
ariadne jeritza
megtéveszt csen
bia m nu inez ő
 nyargal a  ck
 ota per siráso
drill denevérek
elkelt z riziko
öéu ars vas ákm
kaszni lépték z
in zoologia  bá
sss s em s étek
o om bubi itat
rorate igéretes
vosolják taliga
```